

บริษัทเงินทุนในประเทศไทย

ความเป็นมา

คำว่า "บริษัทเงินทุน" (Finance Companies) ในประเทศไทยนั้น โดยทั่วไป จะใช้เรียกบริษัทจำกัดที่ประกอบธุรกิจการกู้ยืมเงินในแนวที่คล้ายคลึงกับธนาคาร ธุรกิจประเภทนี้เป็นที่แพร่หลายในประเทศใกล้เคียง เช่น ในฟิลิปปินส์ได้จัดตั้งขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2493 แต่สำหรับในประเทศไทย บริษัทเงินทุนได้เริ่มก่อตั้งขึ้นในปี พ.ศ. 2504 โดยบริษัทบางกอกอินเวสต์เมนต์ จำกัด (Bangkok Investment Company Limited) ซึ่งเริ่มจัดตั้งขึ้นเมื่อเดือนธันวาคม 2504 และนับเป็นบริษัทเงินทุนแห่งแรกในประเทศไทย ที่ประกอบธุรกิจในการจัดหาเงินทุนให้แก่ผู้บริโภคที่ต้องการซื้อรถยนต์พิเศษโดยเฉพาะ รวมทั้งการจัดหาเงินทุนให้แก่บริษัทขายรถยนต์พิเศษเพื่อใช้ในการจัดซื้อรถยนต์มาจำหน่ายอีกด้วย นอกจากนี้ ยังมีการประกอบธุรกิจการจัดการเกี่ยวกับการประกันภัย โดยเฉพาะการประกันรถยนต์

ต่อมาในปี พ.ศ. 2508 บริษัทเครดิตการพาณิชย์ประเทศไทย จำกัด Commercial Credit Corporation Thailand Limited อันเป็นบริษัทของชาวต่างประเทศ ก็ได้จัดตั้งขึ้นเมื่อเดือนมกราคม 2508 และถือหุ้นส่วนใหญ่โดย Commercial Credit Corporation Limited ซึ่งเป็นบริษัทในฟิลิปปินส์ ร่วมกับ First National City Overseas Investment Corporation ซึ่งเป็นบริษัทย่อยของ First National City Bank of New York นอกจากนี้ก็ยังมีผู้ถือหุ้นส่วนน้อยที่เป็นชาวไทย สำหรับการดำเนินงานของบริษัทที่ดำเนินงานโดยผู้บริหารชาวฟิลิปปินส์และชาวไทย อย่างไรก็ตาม บริษัทเงินทุนทั้งสองแห่งนี้ ดำเนินธุรกิจในการให้บริการในด้านจัดหาเงินทุนเพื่อการจำหน่ายและการอุปโภคบริโภค (Sales and Consumer Financing) สำหรับสินค้าประเภทถาวร (Consumer Durable Goods) โดยเฉพาะสินค้าประเภทรถยนต์เท่านั้น แม้ว่าต่อมาในปี พ.ศ. 2510 ได้มีการขยายการให้สินเชื่อเพิ่มขึ้นก็ตาม แต่ก็ยังเป็นการให้สินเชื่อสำหรับสินค้าอุปโภคบริโภคถาวรประเภทอื่น ๆ เท่านั้น เช่น

ตู้เย็น โทรทัศน์ และเครื่องปรับอากาศ เป็นต้น และไม่ปรากฏว่ามีบริษัทใดให้บริการในการจัดหาเงินทุนสำหรับการซื้อรถยนต์ หรือ รถแท็กซี่ เลย และสินค้าที่บริษัทเงินทุนบริการจัดหาทุนให้ จะมีแต่เฉพาะสินค้าใหม่ ๆ เท่านั้น ส่วนวิธีการจัดหาเงินทุนให้ หรือ วิธีการให้สินเชื่อมีหลายวิธีด้วยกัน เช่น โดยวิธีการให้เช่าซื้อ (Hire-Purchase) วิธีการกู้โดยผ่อนชำระ (Installment Loan) การรับซื้อลดสัญญาผ่อนชำระจากพ่อค้าขายรถยนต์ โดยนำสัญญาการกูแบบที่ถูกต้องรับผิดชอบในกรณีลูกหนี้ของผู้นี้ไม่ชำระเงินกู้ (Purchasing of installment paper from Dealers without recourse) นอกจากนั้น ยังมีการจัดการเกี่ยวกับเรื่องประกันภัยรถยนต์แก่ผู้ซื้อรถยนต์ โดยบริษัทเงินทุนจะได้รับค่านายหน้าการประกันภัยจากบริษัทประกันภัย เป็นต้น

ต่อมาในปี พ.ศ. 2509 บริษัทสินอุตสาหกรรม จำกัด อันเป็นบริษัทในเครือปูนซีเมนต์ไทย ได้ทำการจัดหาทุนด้วยการออกตราสารพาณิชย์ (Commercial Paper) ขายแก่ประชาชนทั่วไป เพื่อนำเงินทุนเหล่านั้น ไปใช้ในกิจการของบริษัทในเครือของตน ต่อมาปี พ.ศ. 2511 บริษัทซิงเกอร์ จำกัด (Singer Sewing Machine) ก็ได้จัดหาทุนในทำนองเดียวกันนี้

ในปี พ.ศ. 2512 ได้มีบริษัทเงินทุนซึ่งเป็นสถาบันการเงินแห่งแรกที่ให้บริการด้านการเงิน การลงทุน และการค้าหลักทรัพย์ โดยเรียกตัวเองว่า "ธนาคารเพื่อการลงทุน" (Investment Bank) คือ บริษัทค้าหลักทรัพย์และการลงทุน จำกัด (Thai Investment and Securities Co., Ltd) อันเป็นบริษัทร่วมทุนระหว่างธนาคารแบงก์เกอร์ทรัสต์แห่งนิวยอร์ก (Bankers Trust Co., Ltd) ถือหุ้น 60% ธนาคารกสิกรไทย จำกัด ถือหุ้น 20% และบริษัทแบงคอมแห่งฟิลิปปินส์ (Bancom Development Corp.) ถือหุ้น 20% ในระยะเวลาติด ๆ กัน บริษัทกรุงเทพธนธร จำกัด (Bangkok First Investment and Trust Ltd.) อันเป็นบริษัทร่วมทุนระหว่าง First National City Overseas Investment Corp. (เป็นบริษัทของ First National City Bank แห่งนิวยอร์ก) ถือหุ้นไว้ประมาณถึง 49% ธนาคารกรุงเทพ จำกัด ถือหุ้น 20% ส่วนที่เหลือเป็นของชาวไทย นอกจากนั้นก็ยังมีธุรกิจประเภท

ธนาคารเพื่อการพัฒนา (Development Bank) โดย First National City Bank
แห่งนิวยอร์ก ได้มาเริ่มดำเนินการโดยใช้ชื่อว่า First National City
Development Finance Corporation (FNCF) โดยดำเนินการธุรกิจในการให้กู้ยืม
ระยะปานกลาง และระยะยาว ตลอดจนการรวมทุนกับกิจการอื่น ๆ

จะเห็นได้ว่า บริษัทเงินทุนที่ประกอบธุรกิจเงินทุนอย่างจริงจังในระยะเริ่มแรกนี้
ส่วนใหญ่เป็นบริษัทเงินทุนของชาวต่างประเทศแทบทั้งสิ้น อย่างไรก็ตาม นับแต่ปี พ.ศ.
2512 เป็นต้นมา ธุรกิจเงินทุนเริ่มเป็นที่นิยมแพร่หลายในประเทศไทยมากขึ้น บริษัท
เงินทุนของชาวไทยที่ประกอบธุรกิจอยู่ก่อน ทางก็ได้เริ่มขยายกิจการของตนให้กว้างขวาง
ยิ่งขึ้น เช่น บริษัท สหธนกิจไทย จำกัด เป็นต้น นอกจากนี้ ยังมีบริษัทเงินทุนทั้งขนาดใหญ่
และขนาดเล็กที่จัดตั้งขึ้นโดยชาวไทยและชาวต่างประเทศอีกกว่า 100 บริษัท ได้แก่
บริษัท สินเอเชีย จำกัด บริษัท ไทย-โอเวอร์ซีทรีสต์ จำกัด เป็นต้น

อนึ่ง สาเหตุที่ทำให้เกิดมีการจัดตั้งบริษัทเงินทุนกันอย่างมากมายเช่นนี้ ผู้เขียน
คิดว่า อาจเนื่องมาจากสาเหตุต่าง ๆ เหล่านี้ คือ

1. เป็นระยะที่ระบบเศรษฐกิจของประเทศไทยอยู่ในระหว่างการพัฒนา มีธุรกิจ
ใหม่ ๆ เกิดขึ้นมากมาย และธุรกิจเหล่านี้อยู่ในระหว่างการขยายตัว โดยเฉพาะธุรกิจ
อุตสาหกรรมต่าง ๆ ที่รัฐบาลมีนโยบายในการส่งเสริมการลงทุน เช่น ธุรกิจโรงแรม
ซึ่งได้ขยายตัวอย่างมาก มีการก่อสร้างโรงแรมต่าง ๆ ขึ้นมากมาย ทั้งนี้เพราะรัฐบาลมี
นโยบายในการส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว นอกจากนั้นยังเป็นระยะที่รัฐบาลมี
นโยบายในการส่งเสริมการลงทุนของชนต่างชาติในประเทศไทย จึงเป็นเหตุให้ธุรกิจ
ต่าง ๆ เกิดความต้องการเงินทุนทั้งระยะปานกลางและระยะยาว เพื่อนำไปขยายธุรกิจ
ของตน แต่เนื่องจากแหล่งเงินทุนที่ให้บริการเงินทุนทางด้านนี้ในตลาดเงินทุนของประเทศ
ไทย ขณะนั้นยังมีอยู่อย่างจำกัด กล่าวคือ มีเฉพาะบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
(Industrial Finance Corporation of Thailand) ซึ่งมีเงินทุนค่อนข้าง
จำกัด และมีระเบียบการปล่อยสินเชื่อค่อนข้างเข้มงวด เนื่องจากต้องดำเนินการตาม
ข้อบังคับของกฎหมายบริษัทเงินทุนแห่งประเทศไทย เป็นต้น นอกจากนั้น ก็มีสถาบัน
การเงินอีกแห่งหนึ่ง คือ สำนักงานธนกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม (Loan Office for

Small Industries Development)) ซึ่งเป็นสถาบันการเงินที่สนับสนุนการ
ใหญ่แก่อุตสาหกรรมขนาดเล็กและหรืออุตสาหกรรมภายในครัวเรือน ทั้งเงินกู้ระยะสั้น
และระยะปานกลาง ภายในวงเงินไม่เกิน 500,000.00 บาท¹ ซึ่งอุตสาหกรรม
เหล่านี้ ไม่ได้รับการพิจารณาเงินกู้จากบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
เป็นต้น นอกจากสถาบันทางการเงินสองแห่งนี้แล้ว ก็ไม่ปรากฏว่ามีสถาบันการเงิน
อื่น ๆ ที่ให้บริการเงินกู้ระยะปานกลางและระยะยาวแก่ธุรกิจอีกเลย และแม้ว่า
ธนาคารพาณิชย์จะมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจโดยให้เงินกู้แก่ธุรกิจอุตสาหกรรม
ก็ตาม แต่เนื่องจากธนาคารพาณิชย์มีการจำกัดขอบเขตการให้สินเชื่อ (Lending
Limit) คือ ไม่ยอมให้ธุรกิจต่าง ๆ กู้เงินไปในระยะยาว แต่จะใหญ่โดยวิธีการต่อ
สัญญาการกู้ไปเรื่อย ๆ ทำให้ผู้ลงทุนหรือผู้กู้ไม่มีความมั่นใจว่า ตนจะสามารถกู้เงินจาก
ธนาคารไปลงทุนในโครงการลงทุนระยะยาวของตนสำเร็จหรือไม่ จึงไม่กล้าที่จะลงทุน
ในโครงการลงทุนระยะยาวต่าง ๆ ซึ่งเป็นการขัดต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ
ฉะนั้น เมื่อเกิดมีอุปสงค์ในเงินทุนมากกว่าอุปทานในเงินทุนประเภทนั้น จึงมีนักธุรกิจ
ทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศที่เห็นช่องว่างของธุรกิจประเภทนี้ และได้จัดตั้งบริษัท
เงินทุนขึ้น เพื่อสนองความต้องการในการจัดหาเงินทุนประเภทนี้แก่ธุรกิจในประเทศ
โดยในระยะเริ่มแรกนั้น ชาวต่างประเทศเห็นว่าในภาวะที่ประเทศไทยกำลังอยู่ใน
ระหว่างการพัฒนา แต่ยังขาดธนาคารเพื่อการลงทุน (Investment Banking
Service) ที่จะทำหน้าที่ในการจัดหาเงินทุนเพื่อใช้ในการพัฒนาโครงการใหญ่ ๆ
และทำหน้าที่ในการเป็นผู้จัดจำหน่ายหลักทรัพย์ (Underwriter) เพื่อจัดระดม
เงินทุนให้แก่ธุรกิจที่ต้องการเงินทุนจำนวนมากที่จะนำไปใช้ขยายกิจการของตน ฉะนั้น
ชาวต่างประเทศจึงเห็นเป็นโอกาสอันดีที่จะเข้ามาจัดตั้งธุรกิจเงินทุนประเภทนี้ใน
ประเทศไทยขึ้น

---

¹ ชรินทร์ พิทยาวิรัช, "ธนาคารพาณิชย์ใช้มาตรการอะไรในการพิจารณา
ปล่อยสินเชื่อ" (พระนคร โรงพิมพ์อักษรสัมพันธ์ 2512), หน้า 30

2. เป็นระยะที่ธุรกิจต่าง ๆ กำลังขยายตัว ธุรกิจย่อมต้องการเงินทุนระยะสั้น เพื่อนำไปใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียน (Working Capital) ของกิจการ เพื่อนำไปลงทุน ในลูกหนี้ สินค้า เงินสด ทำให้ตลาดการเงินมีความต้องการเงินทุนระยะสั้นนี้มาก แต่เป็นที่ทราบกันโดยทั่วไปแล้วว่า แหล่งเงินทุนระยะสั้นซึ่งมีอยู่ในประเทศไทยในขณะนั้นมีเพียง ธนาคารพาณิชย์ อันเป็นสถาบันเครดิตระยะสั้นแห่งเดียวเท่านั้นในตลาดเงินของประเทศ ขณะนั้น และจำนวนธนาคารพาณิชย์ก็อยู่จำกัดเพียง 29 แห่งเท่านั้นนับแต่ปี 2509 เป็นต้นมา ซึ่งในจำนวนนี้มีธนาคารพาณิชย์ที่จดทะเบียนในประเทศไทยจำนวน 16 แห่ง และธนาคารพาณิชย์ที่เป็นสาขาของธนาคารต่างประเทศอีกจำนวน 13 แห่ง และต่อนั้นนั้นก็ยังไม่ปรากฏว่า มีการอนุญาตให้จัดตั้งธนาคารพาณิชย์ขึ้นมาใหม่อีกเลย ทั้งนี้เป็น เพราะรัฐบาลไม่มั่นนโยบายในการให้เปิดธนาคารพาณิชย์ขึ้นใหม่ และในจำนวนธนาคารพาณิชย์ทั้งหลายก็มีธนาคารเพียง 2-3 แห่งเท่านั้น ที่พยายามปรับปรุงกิจการของตนให้เจริญก้าวหน้าเพื่อให้บริการด้านเงินทุนแก่ลูกค้าอย่างดีที่สุด ส่วนธนาคารที่เหลือก็ไม่ค่อย ได้มีการปรับปรุงกิจการทางด้านนี้เท่าไรนัก นอกจากนั้นกิจการของธนาคารพาณิชย์ยัง ต้องดำเนินการอยู่ภายใต้ขอบบังคับของพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. 2505 ฉะนั้น ทำให้ไม่สามารถให้บริการทางด้านเงินทุนแก่ธุรกิจต่าง ๆ เป็นที่เพียงพอได้ จึง ได้เกิดมีบุคคลที่ได้เล็งเห็นปัญหาในข้อนี้ ได้จัดตั้งบริษัทเงินทุนขึ้นอย่างแพร่หลาย เพื่อ ประกอบกิจการต่าง ๆ อันมีลักษณะที่คล้ายคลึงกับกิจการธนาคารพาณิชย์ โดยเฉพาะใน ด้านการให้บริการ เครดิตระยะสั้นแก่ธุรกิจ ตลอดจนบุคคลที่มีความต้องการเงินทุน

3. บริษัทเงินทุนส่วนใหญ่เกิดขึ้นเนื่องจากสาเหตุสำคัญ คือ การดำเนินงาน อย่างจำกัดขอบเขตของกิจการธนาคารพาณิชย์ภายใต้พระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. 2505 ทั้งในด้านการรับฝากเงินหรือการระดมเงินทุนจากประชาชน ซึ่งได้มี กฎหมายกำหนดให้รับฝากเงิน โดยให้อัตราดอกเบี้ยไม่เกิน 7% ต่อปี (ต่อมาได้เพิ่มเป็น 8% ต่อปี เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ 2517 เป็นต้นมา) ส่วนการระดมเงินทุนจากประชาชน ของบริษัทเงินทุนนั้น ยังไม่มีข้อจำกัดของกฎหมายในการกำหนดอัตราดอกเบี้ยสำหรับการ

ระดมเงินทุนไว้แต่ประการใด ฉะนั้น บริษัทเงินทุนจึงสามารถให้ดอกเบี้ยในอัตราที่สูงกว่าดอกเบี้ยเงินฝากของธนาคารพาณิชย์ จึงเป็นสิ่งจูงใจให้ประชาชนนำเงินมาลงทุนในบริษัทเงินทุนกันเป็นจำนวนมาก และเป็นผลทำให้การระดมเงินทุนของบริษัทเงินทุนดังกล่าวกระกระทบกระเทือนเงินฝากหรือการระดมเงินทุนของธนาคารพาณิชย์เป็นอย่างมาก ธนาคารพาณิชย์ต่าง ๆ จึงได้จัดตั้งบริษัทเงินทุนของตนขึ้นมาบ้าง ทั้งนี้เพื่อแข่งขันกับระดมเงินฝากดังกล่าว

นอกจากนั้น ในด้านการปล่อยสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ ก็มีข้อกำหนดเกี่ยวกับอัตราดอกเบี้ยและข้อจำกัดในการปล่อยสินเชื่อ เช่น การปล่อยเงินกู้ จะต้องมียกหลักทรัพย์ประกัน การกู้ยืมและอื่น ๆ เป็นต้น ทำให้การดำเนินงานของธนาคารพาณิชย์เป็นไปอย่างไม่เต็มประสิทธิภาพเท่าที่ควร และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง หลังจากที่ธนาคารแห่งประเทศไทยได้ยกเลิกระบบคอมพรโคร์ (Comprocore) ของธนาคารพาณิชย์เมื่อปี 2512 ซึ่งแต่เดิมนั้น คอมพรโคร์ เป็นผู้ช่วยเหลือธนาคารพาณิชย์ในด้านการอำนวยความสะดวกแก่ลูกค้า ช่วยหาลูกค้าให้ธนาคาร ช่วยเหลือธนาคารในการทำสัญญาต่าง ๆ กับลูกค้า รวมทั้งเป็นผู้ค้ำประกันหนี้ของลูกค้าต่อธนาคาร ตลอดจนช่วยสืบภาวะตลาดการเงินในขณะใดขณะหนึ่ง เป็นต้น ฉะนั้น เพื่อทดแทนระบบคอมพรโคร์นี้ ธนาคารพาณิชย์ส่วนใหญ่จึงได้จัดตั้งบริษัทเงินทุนของตนขึ้น หรือไม่ก็เข้าร่วมหุ้นในการจัดตั้งบริษัทเงินทุน ทั้งนี้เพื่ออาศัยบริษัทเงินทุนเหล่านี้ ในการแข่งขันเพื่อระดมเงินทุนจากประชาชน โดยให้ดอกเบี้ยในอัตราที่สูงกว่าช่วยขยายสินเชื่อของธนาคารให้แก่ลูกค้าบางรายที่ไม่สามารถกู้เงินจากธนาคาร และยังใช้เป็นแหล่งหมุนเวียนหรือปรับสถานการณ์ด้านการเงินของธนาคารพาณิชย์ในขณะใดขณะหนึ่งให้พอเหมาะ ตัวอย่างเช่น ขณะใดที่ปริมาณเงินฝากของธนาคารพาณิชย์มีปริมาณมากกว่าที่กฎหมายกำหนด ก็จะนำมาให้บริษัทเงินทุนกู้ หรือ ขณะใดที่มีปริมาณเงินฝากน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนด ก็จะเรียกเงินฝากคืนจากบริษัทเงินทุน หรือ เรียกให้บริษัทเงินทุนนำเงินมาฝาก เป็นต้น ฉะนั้น จึงทำให้ธนาคารพาณิชย์ ผู้ถือหุ้นของธนาคาร ตลอดจนผู้บริหารงานของธนาคารพาณิชย์ต่างนิยมกันจัดตั้งบริษัทเงินทุนขึ้นกันอย่างแพร่หลาย

4. สาเหตุของการจัดตั้งบริษัทเงินทุนกันอย่างแพร่หลายในประเทศไทยอีกประการหนึ่ง ก็เนื่องจากธุรกิจใหญ่ ๆ บางแห่งที่ต้องอาศัยเงินทุนจำนวนมากมาใช้ในกิจการของตน

ได้แก่ บริษัทการผลิตใหญ่ ๆ ต้องอาศัยเงินทุนมาใช้ในกิจการบริษัทในเครือของตน ซึ่งบางครั้งการกู้ยืมจากต่างประเทศ หรือจากธนาคารพาณิชย์อาจประสบกับอุปสรรคบางอย่าง เช่น หลักประกันไม่เพียงพอ อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ค่อนข้างสูง เป็นต้น ฉะนั้น บริษัทเหล่านี้จึงนิยมจัดตั้งบริษัทเงินทุนของตนขึ้นโดยตรง หรือโดยการเข้าหุ้นจัดตั้งบริษัทเงินทุน ทั้งนี้เพื่อจะได้สามารถกู้เงินจากประชาชนมาใช้ในกิจการของตนเอง บริษัทเงินทุนประเภทนี้ได้แก่ บริษัทสินอุตสาหกรรม จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทเงินทุนที่เป็นบริษัทในเครือของบริษัทปูนซีเมนต์ไทย จำกัด เป็นต้น นอกจากนี้ ยังมีบริษัทขายสินค้าบริโภคระเภทดาวต่าง ๆ เช่น รถยนต์และเครื่องใช้ในบ้าน ที่จัดตั้งบริษัทเงินทุนขึ้นเพื่อทำการกู้เงินจากประชาชนมาให้บริการทางด้านสินเชื่อแก่ลูกค้าที่จะซื้อรถยนต์ของตนโดยวิธีผ่อนชำระ หรือมาใช้ในการจำหน่ายรถยนต์ของตนเอง เช่น บริษัทพาราไฟแนนซ์ จำกัด บริษัทพรประภา จำกัด เป็นต้น

5. สาเหตุประการสุดท้ายที่นับว่า เป็นสาเหตุที่สำคัญที่สุด ที่จูงใจให้มีการจัดตั้งบริษัทเงินทุนขึ้นมาอย่างแพร่หลายในประเทศไทย ก็คือ ผลกำไรอันงดงามที่ได้จากการดำเนินงานของกิจการบริษัทเงินทุน อันเป็นกิจการที่คนโดยทั่วไปเห็นว่าเสี่ยงไม่มากนัก และได้กำไรสูง ทั้งนี้ เนื่องจากในระยะเริ่มแรกบริษัทเงินทุนสามารถประกอบกิจการได้อย่างอิสระ ไม่ต้องคำนึงงานภายใต้ขอบบังคับของกฎหมายเฉพาะแต่อย่างใด จึงสามารถที่จะให้บริการทุก ๆ อย่างที่จะให้อัตราผลตอบแทนค่อนข้างสูง และสามารถให้บริการต่าง ๆ ที่ธนาคารพาณิชย์ไม่สามารถให้ได้ เช่น การให้บริการสินเชื่อเพื่อซื้อสินค้าอุปโภคบริโภคต่าง ๆ ด้วยวิธีการให้เช่าซื้อ ซึ่งกฎหมายมิได้กำหนดอัตราสูงสุดของดอกเบี้ยที่แท้จริงในการเช่าซื้อไว้ ฉะนั้น บริษัทเงินทุนจึงสามารถเรียกเก็บดอกเบี้ยดังกล่าวในอัตราที่ค่อนข้างสูง นอกจากนี้ ยังสามารถให้กู้เงินด้วยวิธีการนอกเหนือไปจากที่ธนาคารพาณิชย์ให้ ตัวอย่างเช่น เปิดโอกาสให้บุคคลที่มีคุณสมบัติเชื่อถือได้ แต่มีฐานะการเงินไม่ดี หรือมีหลักทรัพย์ไม่เพียงพอ ซึ่งไม่สามารถกู้เงินจากธนาคารพาณิชย์ เนื่องจากไม่สามารถจะปฏิบัติตามเงื่อนไขการกู้ยืมของธนาคารพาณิชย์ได้ อาทิเช่น การขาดหลักทรัพย์ค้ำประกันในการกู้เงินจากธนาคารพาณิชย์ หรือแม้แต่การให้กู้ยืมเงินแก่ธุรกิจและบุคคลต่าง ๆ โดยวิธีการรับซื้อลดเช็ค ซึ่งเป็นสิ่งที่บุคคลทั่วไปในวงการค้า

ปัจจุบันนิยมกัน ในการนี้ บริษัทเงินทุนจะหักส่วนลดไว้ในอัตราที่สูงมากประมาณ 2% ต่อเดือน ฉะนั้น จะเห็นว่าวิธีการต่าง ๆ ที่บริษัทเงินทุนดำเนินการอยู่นั้น มีอัตราความเสี่ยงที่สูงกว่าธนาคารพาณิชย์ ถึงขั้นนั้นก็ บริษัทเงินทุนก็ได้รับผลตอบแทนในอัตราที่ค่อนข้างสูง โดยไม่ขัดต่อกฎหมายเป็นสิ่งตอบแทนที่คุ้มค่า จึงเป็นเหตุจูงใจที่สำคัญทำให้มีผู้จัดตั้งกิจการบริษัทเงินทุนขึ้นมาอย่างแพร่หลาย

ลักษณะและการทำงานของบริษัทเงินทุนในปัจจุบัน

ลักษณะของบริษัทเงินทุน

ลักษณะโดยทั่วไปของบริษัทเงินทุนในประเทศไทยปัจจุบัน มีลักษณะเป็นบริษัทจำกัดที่ประกอบธุรกิจการระดมเงินทุน โดยการกู้ยืมเงินจากประชาชนเป็นส่วนใหญ่ ด้วยวิธีการขายตั๋วสัญญาใช้เงินแก่ประชาชนและธุรกิจ (ทั้งนี้ เพื่อหลีกเลี่ยงการกระทำที่ขัดกับพระราชบัญญัติธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. 2505) และระดมทุนจากผู้ถือหุ้นเป็นส่วนน้อย เงินทุนที่ระดมมาได้จะถูกปล่อยออกไปเป็นเงินให้กู้ยืมในรูปแบบต่าง ๆ กัน ซึ่งจากการวิเคราะห์พักของธุรกิจเงินทุนในความหมายของประกาศกระทรวงการคลังว่าด้วยเรื่องการกำหนดกิจการที่ต้องขออนุญาตตามข้อ 5(7) แห่งประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 58 นั้น ได้แบ่งประเภทของธุรกิจเงินทุนออกเป็น 4 ประเภท ดังนี้คือ

1. กิจการเงินทุนเพื่อการพาณิชย์ ได้แก่ การประกอบกิจการจัดหาเงินทุนจากประชาชนและให้กู้ยืมเงินระยะสั้น รวมทั้งการเป็นผู้รับรอง ผู้รับอาวัล หรือ ผู้สอดเข้าแก้หน้าในตั๋วเงินเป็นการค้าปกติ
2. กิจการเงินทุนเพื่อการพัฒนา ได้แก่ การประกอบกิจการจัดหาเงินทุนจากประชาชนและให้กู้ยืมเงินระยะปานกลาง หรือระยะยาวแก่กิจการอุตสาหกรรม เกษตรกรรม หรือพาณิชย์กรรม เป็นการค้าปกติ
3. กิจการเงินทุนเพื่อการจำหน่ายและการบริโภค ได้แก่ การประกอบกิจการจัดหาเงินทุนจากประชาชนและทำการค้างต่อไปนี้ เป็นการค้าปกติ
  - (1) ให้กู้ยืมเงินเพื่อให้ใช้เกี่ยวกับการจำหน่ายสินค้า โดยชำระราคาเป็น

งวด ๆ หรือโดยให้เช่าซื้อ

(2) ให้อยืมแก่ประชาชนเพื่อให้ใช้ในการซื้อสินค้าจากกิจการที่มีใช้ของ
ตนเอง หรือ

(3) รับโอนโดยมีค่าตอบแทนซึ่งสิทธิเรียกร้องที่เกิดจากการจำหน่ายสินค้า

4. กิจการเงินทุนเพื่อการเคหะ ได้แก่ การประกอบกิจการจัดหาเงินทุนจาก
ประชาชน และทำการดังต่อไปนี้ เป็นการค้ำประกัน

(1) ให้อยืมเงินแก่ประชาชนเพื่อให้ได้มาซึ่งกรรมสิทธิ์ในที่ดิน และหรือบ้าน
ที่อยู่อาศัย

(2) ให้อยืมเงินเพื่อใช้ในการจัดหาที่ดิน และหรือบ้านที่อยู่อาศัยสำหรับ
จำหน่ายแก่ประชาชนหรือให้ประชาชนเช่าซื้อ เป็นต้น

(3) จัดหาที่ดินและหรือบ้านที่อยู่อาศัยมาจำหน่ายแก่ประชาชน รวมทั้งให้
ประชาชนเช่าซื้อ

นอกจากลักษณะดังกล่าวข้างต้นแล้ว บริษัทเงินทุนในประเทศไทยยังมีลักษณะที่
ผิดแปลกจากลักษณะบริษัทเงินทุนในประเทศอื่น ๆ กล่าวคือ บริษัทเงินทุนส่วนใหญ่ใน
ประเทศไทยจะประกอบธุรกิจหลักทรัพย์สินควบคู่ไปด้วย ดังจะเห็นได้จากจำนวนบริษัทเงินทุน
ที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจเงินทุนเมื่อสิ้นเดือนพฤษภาคม 2517 มีจำนวนทั้งสิ้น 63
บริษัท ในจำนวนนี้ จะมีบริษัทเงินทุนที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจหลักทรัพย์สินควบคู่กัน
ไปด้วย เป็นจำนวนถึง 49 บริษัท และที่เหลืออีกเพียง 14 บริษัท เป็นบริษัทเงินทุนที่ได้รับ
อนุญาตให้ประกอบธุรกิจเงินทุนแต่เพียงอย่างเดียว (รายละเอียดดูได้จากภาคผนวก ค.)
ซึ่งตามการวิเคราะห์ของธุรกิจหลักทรัพย์สินในความหมายแห่งประกาศกระทรวงการคลัง
ว่าด้วยเรื่องการกำหนดกิจการที่ต้องขออนุญาต ตามข้อ 5(8) แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ
ฉบับที่ 58 นั้น ได้แบ่งประเภทและลักษณะของธุรกิจหลักทรัพย์สินออกเป็น 5 ประเภท ได้แก่

1. กิจการนายหน้าซื้อขายหลักทรัพย์ หมายความว่า การประกอบกิจการค้าประเภท
เป็นนายหน้าหรือตัวแทนซื้อขาย หรือแลกเปลี่ยนหลักทรัพย์ให้แก่บุคคลอื่น โดยได้รับค่า
นายหน้า หรือบำเหน็จเป็นการตอบแทน

2. กิจการค้ำหลักทรัพย์ หมายความว่า การประกอบกิจการค้าประเภทซื้อขาย หรือแลกเปลี่ยนหลักทรัพย์ในนามของตนเอง

3. กิจการที่ปรึกษาการลงทุน หมายความว่า การประกอบกิจการให้คำแนะนำแก่ประชาชน ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือโดยทางอ้อม เกี่ยวกับคุณค่าของหลักทรัพย์ หรือความเหมาะสมในการลงทุน หรือซื้อหรือขายหลักทรัพย์ใด ๆ ทั้งนี้ โดยได้รับความบริการหรือบำเหน็จเป็นการตอบแทนสำหรับการนั้น

4. กิจการจัดจำหน่ายหลักทรัพย์ หมายความว่า การประกอบกิจการการรับจัดการจำหน่ายหลักทรัพย์ให้แก่ประชาชน

5. กิจการจัดการลงทุน หมายความว่า การประกอบกิจการจัดการลงทุนตามโครงการ โดยการออกตราสารหรือหลักฐานแสดงสิทธิในหลักทรัพย์ของแต่ละโครงการจำหน่ายแก่ประชาชน และนำเงินที่ได้จากการจำหน่ายตราสาร หรือหลักฐานแสดงสิทธินั้นไปลงทุนในหลักทรัพย์ที่กำหนดไว้ในโครงการ

นอกจากนั้น ในประกาศกระทรวงการคลังฉบับดังกล่าวยังได้ให้คำจำกัดความของ "หลักทรัพย์" ไว้ด้วย โดยให้หมายความถึง

- ก. ตัวเงินคลัง
- ข. พันธบัตร ตัวแลกเงิน ตัวสัญญาใช้เงิน หรือ ตราสารพาณิชย์อื่น
- ค. หุ้นหรือหุ้นกู้ ใบสำคัญแสดงสิทธิในหุ้นหรือหุ้นกู้ ใบสำคัญแสดงสิทธิที่จะซื้อหุ้นหรือหุ้นกู้ หรือใบสำคัญแสดงการเช่าซื้อ ซื้อหุ้นหรือหุ้นกู้
- ง. ใบสำคัญแสดงสิทธิในเงินปันผล หรือดอกเบี้ยจากหลักทรัพย์
- จ. ตราสารหรือหลักฐานแสดงสิทธิในทรัพย์สินของโครงการลงทุน ซึ่งผู้ประกอบกิจการจัดการลงทุนไม่ว่าในหรือนอกประเทศเป็นผู้ออก

การที่ลักษณะบริษัทเงินทุนในประเทศไทยมีลักษณะแตกต่างจากลักษณะบริษัทเงินทุนในต่างประเทศดังกล่าวข้างต้นนั้น อาจเนื่องมาจากสาเหตุที่ว่า ในระยะแรก ๆ นั้น ชาวต่างประเทศเห็นเป็นโอกาสที่จะมาประกอบธุรกิจเงินทุนในประเทศไทย เพราะเห็นว่า ประเทศไทยมีแหล่งเงินทุนที่ไม่เพียงพอต่อความต้องการ แต่หากจะแจ้งวัตถุประสงค์

ว่าจะมาประกอบธุรกิจเงินทุนในขณะนั้น ก็คงจะไม่ได้รับความยินยอม เพราะรัฐบาลไม่มีนโยบายที่จะให้ชาวต่างประเทศเข้ามาประกอบธุรกิจเงินทุนซึ่งรัฐบาลอาจเห็นว่ามีส่วนในการเงินหลายแห่งเพียงพออยู่แล้ว ฉะนั้น ชาวต่างประเทศเหล่านั้น จึงขอเข้ามาจัดตั้งธุรกิจในรูปของสถาบันการเงินที่จะช่วยพัฒนาตลาดทุนและประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ ซึ่งเป็นสิ่งที่รัฐบาลไทยมีนโยบายที่จะส่งเสริมธุรกิจดังกล่าว ที่จะเข้ามาช่วยพัฒนาตลาดทุนในประเทศไทยให้มีความเจริญก้าวหน้าขึ้น ก็ยินยอมให้จัดตั้งสถาบันการเงินดังกล่าวในไทยได้โดยง่าย แต่ในทางปฏิบัติเมื่อธุรกิจเหล่านั้นได้จัดตั้งขึ้นมาแล้ว ก็หาได้ประกอบธุรกิจหลักทรัพย์แต่เพียงอย่างเดียวไม่ เนื่องจากตลาดหลักทรัพย์ยังไม่เจริญพอ ฉะนั้น ธุรกิจเหล่านั้นก็จำเป็นต้องประกอบธุรกิจเงินทุนอันเป็นธุรกิจในตลาดเงินไปก่อน โดยอ้างว่าเพื่อให้ธุรกิจของตนดำเนินต่อไปได้ และต่อมานักธุรกิจไทยจำนวนมากก็ได้จัดตั้งธุรกิจประเภทนี้ โดยดำเนินงานคล้ายตามธุรกิจเงินทุนและธุรกิจหลักทรัพย์ของชาวต่างชาติขึ้นมาบ้าง แม้ว่าในภายหลังจะมีประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 58 ว่าด้วยการควบคุมกิจการค้าขายอันกระทบถึงความปลอดภัยหรือความผาสุกแห่งสาธารณชน ลงวันที่ 26 มกราคม 2515 จากประกาศคณะปฏิวัติฉบับนี้ กระทรวงการคลังได้ออกประกาศเรื่องการกำหนดกิจการที่ต้องขออนุญาต และประกาศกำหนดเงื่อนไขในการอนุญาตให้ประกอบกิจการที่ต้องขออนุญาตตามข้อ 5(7) และข้อ 5(8) แห่งประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 58 ซึ่งประกาศกระทรวงการคลังได้แยกบริษัทที่ประกอบธุรกิจเงินทุนและธุรกิจหลักทรัพย์ออกเป็นธุรกิจ 2 ประเภทต่างหากออกจากกัน และกำหนดว่าบริษัทที่จะประกอบธุรกิจแต่ละประเภทจะต้องขออนุญาตจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเสียก่อนก็ตาม แต่รัฐบาลไม่มีนโยบายที่จะห้ามบริษัทเงินทุนประกอบธุรกิจหลักทรัพย์แต่ประการใด เพียงแต่กำหนดให้บริษัทเงินทุนที่จะประกอบธุรกิจเงินทุนและธุรกิจหลักทรัพย์ควบคู่กัน จะต้องเป็นบริษัทจำกัดที่ได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังให้ประกอบธุรกิจแต่ละประเภท นั่นคือ จะต้องเป็นบริษัทจำกัดที่ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบธุรกิจเงินทุน (Finance License) และได้รับใบอนุญาตให้ประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ (Security License) ด้วย ที่เป็นเช่นนี้ อาจเป็นเพราะรัฐบาลตระหนักดีว่า ธุรกิจหลักทรัพย์ในประเทศไทยยังไม่กว้างขวาง เนื่องจากตลาดหลักทรัพย์ในประเทศไทยยังไม่เจริญพอ มีบริษัทเพียงไม่กี่แห่งที่ประกอบธุรกิจหลักทรัพย์

เพียงอย่างเดียว ดังจะเห็นได้จากบริษัทหลักทรัพย์ที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจหลักทรัพย์เพียงอย่างเดียว ณ สิ้นเดือนพฤษภาคม 2517 มี 8 บริษัท และมีบริษัทเงินทุนที่ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบธุรกิจเงินทุนและธุรกิจหลักทรัพย์อยู่เป็นจำนวนถึง 49 บริษัท ดังได้กล่าวมาแล้ว แต่ในทางปฏิบัติส่วนใหญ่แล้ว บริษัทเหล่านั้นหาได้ประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ไม่ คงมีแต่เพียงไม่กี่บริษัทที่ประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ควบไปด้วย เช่น จากการที่ผู้เขียนได้ทำการสัมภาษณ์บริษัทเงินทุนซึ่งจดทะเบียนตามกฎหมาย เป็นบริษัทเงินทุนที่ประกอบธุรกิจหลักทรัพย์และธุรกิจเงินทุน แต่ปรากฏว่าในทางปฏิบัติแล้ว มีเขียงไม่กี่บริษัทที่ประกอบธุรกิจหลักทรัพย์อย่างจริงจัง อาทิเช่น บริษัทหลักทรัพย์และการลงทุน จำกัด บริษัทบางกอกไนเจอร์ อินเตอร์เนชันแนลเคียวิทีส์ จำกัด บริษัทกรุงเทพชนาธร จำกัด เป็นต้น เหตุที่เป็นเช่นนี้ อาจเป็นเพราะว่าธุรกิจหลักทรัพย์ในประเทศไทยยังไม่เจริญพอ แม้อาจจะมีความชำนาญทางธุรกิจหลักทรัพย์ ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นบริษัทของชาวต่างประเทศก็ตาม ก็ยากที่จะดำเนินธุรกิจของเขาในด้านการประกอบธุรกิจหลักทรัพย์แต่เพียงอย่างเดียวได้ เพราะตลาดหุ้นยังมีขนาดเล็ก กิจกรรมต่าง ๆ จึงยังไม่มากพอที่จะทำให้ธุรกิจสามารถดำเนินอยู่ได้โดยอาศัยรายได้จากตลาดหุ้นเพียงอย่างเดียว กล่าวคือ มีเพียงการขายหลักทรัพย์ของรัฐบาล เช่น การขายพันธบัตรรัฐบาล เป็นส่วนใหญ่ และมีหลักทรัพย์ของธุรกิจเอกชนบ้าง แต่ก็น้อยมาก ฉะนั้น บริษัทหลักทรัพย์จำเป็นต้องอาศัยการประกอบธุรกิจเงินทุนในตลาดเงินควบคู่ไปด้วย ซึ่งจะช่วยให้กิจการดำเนินไปได้อย่างคล่องตัวและขยายกิจการได้เร็วกว่า และยังเป็นการพัฒนาให้ธุรกิจหลักทรัพย์เจริญก้าวหน้าขึ้นได้บ้าง และนี่เองคงเป็นสาเหตุอันหนึ่งที่รัฐบาลอนุญาตให้บริษัทเงินทุนประกอบธุรกิจเงินทุนและหลักทรัพย์ควบคู่กันไป

อนึ่ง สาเหตุหรืออุปสรรคที่ทำให้ธุรกิจหลักทรัพย์ในประเทศไทยไม่เจริญก้าวหน้าเท่าเทียมประเทศอื่น ๆ อาจเนื่องมาจากสาเหตุต่าง ๆ ดังนี้ คือ

1. ลักษณะของธุรกิจในประเทศไทย ธุรกิจที่จัดตั้งขึ้นในประเทศไทย ส่วนใหญ่จะจัดตั้งเป็นบริษัทครอบครัว แม้อาจมีบริษัทเงินทุนก็เช่นกัน โดยมีผู้ถือหุ้นส่วนใหญ่เป็นญาติพี่น้องหรือเพื่อนฝูงกัน ผู้บริหารงานส่วนใหญ่ของบริษัทมักจะเป็นผู้ถือหุ้นส่วนใหญ่ด้วย ซึ่งลักษณะของธุรกิจประเภทนี้ ทำให้บริษัทไม่สามารถระดมเงินทุนจากสาธารณชน เพื่อขยายกิจการได้

ด้วยเหตุที่สาธารณชนไม่เชื่อใจฝ่ายบริหารของบริษัท และโดยส่วนใหญ่แล้ว บริษัทประเภทนี้มักไม่ต้องการจะระดมเงินทุนจากสาธารณชน หากแต่พอใจที่จะขยายกิจการโดยใช้เงินทุนที่ได้จากกำไร และกู้ยืมส่วนที่ขาดจากธนาคารพาณิชย์หรือสถาบันการเงินอื่น ๆ ทั้งนี้เพราะว่า บริษัทประเภทนี้ไม่ต้องการให้บุคคลภายนอกได้ล่วงรู้ความลับของบริษัท และผู้ถือหุ้นเกรงว่า ถ้าบริษัทจัดหาทุนเพิ่มโดยการออกหุ้นสามัญขายแก่สาธารณชนแล้ว จะทำให้อำนาจในการควบคุมบริษัทของตนเสียไป

2. ปริมาณหลักทรัพย์ที่ซื้อขายกันในตลาดหลักทรัพย์ โดยเฉพาะในตลาดหุ้นมีน้อยมาก เมื่อเปรียบเทียบกับของต่างประเทศ เช่น ฮอลแลนด์ มาเลเซีย สิงคโปร์ และฮ่องกง ทั้งนี้เนื่องมาจากลักษณะของธุรกิจในประเทศไทยเป็นลักษณะแบบครอบครัว ซึ่งเจ้าของไม่นิยมขยายกิจการโดยวิธีการออกหุ้นเพิ่มทุน หรือนำหุ้นที่ตนถืออยู่ออกขายแก่สาธารณชนในตลาดหุ้น และมักเป็นที่เข้าใจกันว่า หุ้นที่ขายอยู่ในตลาดหุ้นเป็นที่มีคุณภาพไม่ดีนัก กล่าวคือ ได้เงินปันผลในอัตราที่ต่ำ เพราะถ้าเป็นหุ้นที่มีคุณภาพดี ผู้ถือหุ้นเดิมมักจะถือไว้เพื่อรับเงินปันผลในอัตราที่สูง ดังนั้น ประชาชนจึงไม่นิยมซื้อหุ้น ทำให้ธุรกิจหลักทรัพย์ไม่เจริญก้าวหน้าเท่าที่ควร

3. ประเทศไทยยังไม่มีตลาดหุ้นที่เจริญก้าวหน้าและมีประสิทธิภาพพอ (ตลาดหุ้นที่เป็นหัวใจสำคัญของการประกอบธุรกิจการซื้อขายหลักทรัพย์) คงมีแต่เฉพาะตลาดหุ้นกรุงเทพฯ ซึ่งเป็นศูนย์กลางการซื้อขายหลักทรัพย์อยู่ในขณะนี้เท่านั้น แต่ตลาดหุ้นนี้ก็ไม่ได้ดีเท่าที่ควร เพราะการดำเนินงานเป็นไปอย่างไม่มีประสิทธิภาพ ไม่สามารถเป็นศูนย์กลางข่าวสารการลงทุนได้ ขาดการติดต่อประสานงานกับสถาบันการเงิน ฝ่ายบริหารทำงานอย่างไม่ค่อยมีประสิทธิภาพนัก และแม้ว่าประเทศไทยจะได้เริ่มมีพระราชบัญญัติตลาดหลักทรัพย์แล้วก็ตาม แต่ก็ยังเป็นเพียงระยะเริ่มต้นของการจะมีตลาดหลักทรัพย์เท่านั้น ซึ่งการจะพัฒนาให้ตลาดหลักทรัพย์มีประสิทธิภาพก็คงจะต้องใช้เวลาอีกนานกว่าจะจัดอุปสรรคอื่น ๆ ที่มีอยู่ในขณะนี้ออกได้

4. ประเทศไทยมีแหล่งลงทุนอื่น ๆ อีกมาก เช่น การลงทุนในตลาดเงิน การซื้อที่ดินเพื่อเก็งกำไร ซื้อทอง เพชรพลอย การซื้อลดเช็ค การเล่นแชร์ และการใหญ่ขึ้นโดยมีทองรูปพรรณหรือเพชรเป็นหลักประกัน เป็นต้น การลงทุนในสิ่งเหล่านี้ ได้รับความนิยม

ตอบแทนในอัตราที่สูงในระยะเวลาสั้นกว่า และความเสียน้อยกว่า ประชาชนจึงนิยมการลงทุนในประเภทนี้

5. ประชาชนชาวไทยส่วนใหญ่ยังไม่นิยมการซื้อขายหลักทรัพย์ เนื่องจากขาดความเชื่อมั่นในการลงทุนประเภทนี้ เช่น ในการซื้อหุ้นเพื่อเก็งกำไรนั้น ประชาชนผู้ลงทุนไม่เชื่อใจฝ่ายจัดการของบริษัท เพราะไม่มีข่าวสารของบริษัทที่จะลงทุนได้อย่างเพียงพอ ผู้ลงทุนไม่มีความมั่นใจต่อสภาพคล่องของหุ้น นอกจากนี้ เงินปันผลและเงินกำไรจากการขายหลักทรัพย์ได้ ผู้ลงทุนจะต้องนำไปเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ส่วนดอกเบี้ยจากเงินฝากธนาคารกลับได้ยกเว้นภาษี ฉะนั้น ประชาชนส่วนใหญ่จึงไม่นิยมการซื้อขายหลักทรัพย์

อย่างไรก็ดี แมว่ารัฐบาลจะสนับสนุนส่งเสริมในการพัฒนาตลาดหุ้น โดยพยายามจัดตั้งตลาดหลักทรัพย์ให้มีประสิทธิภาพ ดังที่ได้ตราพระราชบัญญัติตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พ.ศ. 2517 ขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อจะจัดให้มีแหล่งกลางสำหรับการซื้อขายหลักทรัพย์ประเภทหุ้น หุ้นกู้ และพันธบัตร ทั้งนี้เพื่อที่จะ

- (1) ส่งเสริมการออมทรัพย์และการระดมเงินทุนในประเทศ
- (2) สนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมเป็นเจ้าของในกิจการธุรกิจ และ

อุตสาหกรรมในประเทศ

(3) ให้การซื้อขายหลักทรัพย์มีสภาพคล่องตัว และในราคาที่เหมาะสมผลเป็นไปอย่างมีระเบียบ

- (4) ให้ความคุ้มครองผลประโยชน์ของผู้ถือหุ้น³

อย่างไรก็ตาม ในความคิดของผู้เขียนนั้น เห็นว่า การที่จะให้บรรลุถึงผลสำเร็จในการทำให้ธุรกิจหลักทรัพย์ในประเทศไทยมีการพัฒนาที่เจริญก้าวหน้า ดังเช่น ประเทศอื่น ๆ นั้น จะคงอาศัยระยะเวลาที่นานพอสมควร กล่าวคือ จะต้องแก้ปัญหา หรือ

---

³ แดงขาวของกระทรวงการคลัง เรื่อง พระราชบัญญัติตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พ.ศ. 2517" วารสารสมาคมไทยเงินทุนและจัดจำหน่ายหลักทรัพย์ ปีที่ 1 ฉบับที่ 1 (ตุลาคม 2517) หน้า 52

อุปสรรคในการพัฒนาตลาดหุ้น ดังที่ได้กล่าวไว้แล้ว เช่น ลักษณะของธุรกิจในประเทศไทย จะต้องเปลี่ยนจากลักษณะแบบครอบครัวมาเป็นแบบมหาชน เพื่อจะได้มีปริมาณหลักทรัพย์ที่จะนำมาซื้อขายในตลาดเพิ่มขึ้น จะต้องเสริมสร้างบุคคลที่มีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับธุรกิจหลักทรัพย์ให้มากขึ้น ทั้งนี้เพราะในปัจจุบันนักธุรกิจในประเทศไทยที่มีความรู้หรือประสบการณ์อย่างจริงจังเกี่ยวกับธุรกิจหลักทรัพย์นั้นมีอยู่เพียงไม่กี่ท่าน และไม่กับบริษัทเท่านั้น ถึงแม้ว่าจะได้รับใบอนุญาตให้ประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ แต่บริษัทเหล่านั้นก็ไม่อาจประกอบธุรกิจประเภทนี้ได้ เนื่องจากขาดบุคคลที่มีความรู้ในการบริหารงานด้านนี้ ซึ่งควรจะจัดให้มีการอบรมบุคคลหรือนักธุรกิจใหม่ที่มีความรู้ในการบริหารงานด้านนี้โดยเร็ว นอกจากนี้ยังต้องใช้ระยะเวลาพอสมควรที่จะทำให้ประชาชนผู้ลงทุนทั่วไปมีความรู้เกี่ยวกับการลงทุน เพื่อจะได้หันมานิยมการลงทุนในการซื้อหลักทรัพย์มากขึ้น มิฉะนั้นแล้วลักษณะพิเศษของบริษัทเงินทุนในประเทศไทยซึ่งต่างจากลักษณะบริษัทเงินทุนในประเทศอื่นในแง่ที่ประกอบธุรกิจควบคู่ไประหว่างธุรกิจเงินทุนและธุรกิจหลักทรัพย์ก็คงจะต้องมีอยู่ต่อไปเป็นเวลานาน คราวเท่าที่ตลาดหุ้นในประเทศไทยยังไม่ได้รับการพัฒนาให้มีความเจริญก้าวหน้า และดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพพอที่จะทำให้ธุรกิจหลักทรัพย์มีความเจริญก้าวหน้า มีกิจกรรมตลาดหุ้นมากขึ้น และผู้ประกอบการหลักทรัพย์จะสามารถดำเนินอยู่ได้โดยอาศัยรายได้จากการประกอบธุรกิจหลักทรัพย์เพียงอย่างเดียว เพื่อนำมาใช้จ่ายกิจการของตน โดยไม่ต้องอาศัยรายได้จากการประกอบธุรกิจเงินทุนมาช่วยในการขยายกิจการ ดังเช่นที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้ และคราวเท่าที่ยังไม่มีบทบัญญัติของกฎหมายที่จะห้ามบริษัทเงินทุนประกอบธุรกิจหลักทรัพย์

การดำเนินงานของบริษัทเงินทุน

ดังได้กล่าวแล้วว่าธุรกิจเงินทุนของบริษัทเงินทุนประเภทนี้ได้เริ่มมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2504 และได้เจริญเติบโตอย่างรวดเร็วในระยะ 10 ปีที่ผ่านมา และคงจะเจริญรุดหน้าไปอีกในอนาคตตลอดจนมีบทบาทสำคัญในฐานะเป็นตัวกลาง (Intermediary) ระดมเงินทุนจากเจ้าของเงินทุนเพื่อนำไปยังแหล่งที่ต้องการเงินทุนทั้งเงินทุนระยะสั้น ระยะปานกลางและเงินทุนระยะยาว นอกจากนั้นก่อนหน้าที่กฎหมายบริษัทเงินทุนจะมีผลใช้

บังคับให้บริษัทเงินทุนบางแห่งมีการประกอบธุรกิจทางค่านอื่นๆอีก เช่น ธุรกิจก่อสร้าง การค้าปริวรรตเงินตราต่างประเทศ การคลังสินค้า เป็นต้น แต่ในปัจจุบันนี้เนื่องจากกฎหมายดังกล่าวห้ามบริษัทเงินทุนประกอบธุรกิจอื่นนอกจากธุรกิจเงินทุนและในกรณีที่บริษัทหลักทรัพย์พียงก็ประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ได้ และหากจะประกอบธุรกิจอื่นนอกเหนือจากนี้ก็จะต้องเลิกเสียหรือมิฉะนั้นจะต้องได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเสียก่อน ซึ่งในการนี้รัฐมนตรีมักจะให้อนุญาตโดยมีเงื่อนไข และมีกอนุญาตให้ประกอบธุรกิจอื่นใดต่อไปอีกเป็นระยะเวลาไม่นานนัก แต่ก็มีอยู่เพียงส่วนน้อยเท่านั้น ฉะนั้นผู้เขียนจะไม่กล่าวถึงการค้าเนินงานในการประกอบธุรกิจอื่นไว้ในที่นี้ แต่จะกล่าวเพียงลักษณะการค้าเนินงานโดยทั่วไปของบริษัทเงินทุนในปัจจุบันเท่านั้น ซึ่งอาจสรุปได้ดังนี้คือ

1). การดำเนินงานเกี่ยวกับธุรกิจเงินทุน ได้แก่ การดำเนินการระดมเงินทุนเงินออมจากประชาชนโดยวิธีการออกตั๋วเงินหรือตราสารการเกษตริต่างๆ การประกอบธุรกิจการใหญ่ยืมควยวิธีการต่างๆ เช่น การซื้อลดเช็ค การให้เอกชนกูไปเพื่อซื้อสินทรัพย์ถาวรต่างๆ เช่นรถยนต์ กูเพื่อใช้จ่ายส่วนตัว ตลอดจนการให้ธุรกิจอุตสาหกรรมกูในระยะปานกลางและระยะยาวเพื่อนำไปใช้จ่ายกิจการ เป็นต้น

2). การดำเนินงานเกี่ยวกับธุรกิจหลักทรัพย์ อันได้แก่ การเป็นนายหน้าค้าหลักทรัพย์ (Broker) ผู้ค้าหลักทรัพย์ (Dealer) การเป็นนายหน้าประกันการขายหุ้นให้แก่ธุรกิจต่างๆ (Underwriter) เป็นผู้รับชวงนายหน้าประกันการขายหุ้น (Sub-Underwriter) ตลอดจนการทำหน้าที่ให้คำแนะนำปรึกษาการลงทุนให้แก่ธุรกิจผู้ต้องการลงทุน (Investment Adviser) เป็นต้น

ในการศึกษาลักษณะการค้าเนินงานของบริษัทเงินทุนในบนี้ จะศึกษาเฉพาะลักษณะที่สำคัญๆดังนี้ คือ

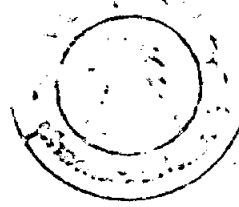
ก. การดำเนินงานในการให้ไ้มาซึ่งเงินทุนของกิจการ โดยจะศึกษาถึงแหล่งที่มาของเงินทุน ดังได้กล่าวแล้วว่า บริษัทเงินทุนเป็นกิจการที่ประกอบธุรกิจอื่นมีลักษณะ

⁴ คำว่าเงินทุนในที่นี้ จะหมายความถึงสินทรัพย์ทั้งหมดของกิจการ

ที่คล้ายคลึงกับกิจการธนาคารพาณิชย์ กล่าวคือ เป็นในรูป "การค้าเงิน" จึงจำเป็นต้องแสวงหาเงินทุนจำนวนมากมาลงทุนหาผลประโยชน์ ฉะนั้นแหล่งที่มาของเงินทุนที่สำคัญๆ ได้แก่

1. เงินกองทุน
2. เงินทุนจากการกู้ยืม
3. แหล่งที่มาของเงินทุนอื่นๆ

ข. การดำเนินงานในการใช้ไปของเงินทุนของกิจการ โดยจะศึกษาถึงแหล่งที่ใช้ไปของเงินทุนที่สำคัญๆ ดังนี้คือ

1. การให้กู้ยืม และการให้บริการค้ำนองๆ
2. การลงทุนในหลักทรัพย์ของรัฐบาล
3. การลงทุนในหลักทรัพย์ของเอกชน
4. การลงทุนในสินทรัพย์อื่นๆ

หนึ่งเพื่อที่จะให้วิทยานิพนธ์เรื่องนี้มีความสมบูรณ์และเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมยิ่งขึ้น กล่าวคือ ทำให้ผู้อ่านได้เข้าใจถึงลักษณะการดำเนินงานของบริษัทเงินทุนในประเทศไทย ได้ถูกต้องยิ่งขึ้น ผู้เขียนจึงได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้อจากการสำรวจ โดยทำเป็นตารางมาประกอบคำอธิบาย ดังจะแสดงประกอบไว้ในแต่ละเรื่อง

จากตารางที่ 1 จะเห็นว่าบริษัทเงินทุนที่มีสัญชาติไทย จะได้แหล่งเงินทุนจากเงินกองทุนเป็นจำนวน 9.8 % จากการกู้ยืมเป็นจำนวน 90.0 % จากแหล่งเงินทุนอื่นๆอีกเป็นจำนวน 0.2 % และจะใช้เงินทุนไปในแหล่งต่างๆดังนี้ การให้กู้ยืม ซ้อลดเช็ค และให้บริการค้ำนองต่างๆ เป็นจำนวน 93.5% ลงทุนในหลักทรัพย์ของรัฐบาลเป็นจำนวน 3.8 % ลงทุนในหลักทรัพย์ของเอกชนเป็นจำนวน 1.7 % ลงทุนในสินทรัพย์อื่นๆอีกเป็นจำนวน 1 % ส่วนบริษัทเงินทุนที่ไม่มีสัญชาติไทยจะได้แหล่งเงินทุนมาจากเงินกองทุนเป็นจำนวน 10 % เงินจากการกู้ยืมเป็นจำนวน 89.9 % แหล่งเงินทุนอื่นๆอีกเป็นจำนวน 0.1 % และใช้เงินทุนของกิจการไปในทางการให้กู้ยืม ซ้อลดเช็ค และให้บริการค้ำนองต่างๆเป็นจำนวน 96.0 % ลงทุนในหลักทรัพย์ของรัฐบาลเป็นจำนวน 0.1 % ลงทุนใน

หลักทรัพย์ของเอกชนเป็นจำนวน 0.5 % ลงทุนในสินทรัพย์อื่น ๆ อีกเป็นจำนวน 2.5 % และจะเห็นได้ว่าบริษัทเงินทุนทั้งหมดได้เงินทุนจากเงินกองทุนเป็นจำนวน 9.9 % ได้จากการกู้ยืมเป็นจำนวนถึง 89.95 % ได้จากแหล่งเงินทุนอื่น ๆ อีกเป็นจำนวน 0.15 % และจะใช้เงินทุนของกิจการไปในทางให้กู้ยืมเป็นจำนวนถึง 94.75 % ลงทุนในหลักทรัพย์ของรัฐบาลเป็นจำนวน 2.4 % ลงทุนในหลักทรัพย์ของเอกชนเป็นจำนวน 1.1 % และลงทุนในสินทรัพย์อื่น ๆ อีกเป็นจำนวน 1.75 %

ตารางที่ 1

แสดงแหล่งที่มาและแหล่งที่ใช้ไปของเงินทุน
จากบริษัทเงินทุนที่สำรวจ
(แสดงเป็นอัตราส่วนร้อยละ)

	<u>บริษัทเงินทุน ที่มีสัญชาติไทย</u>	<u>บริษัทเงินทุนที่ ไม่มีสัญชาติไทย</u>	<u>บริษัทเงิน ทั้งหมด</u>
<u>แหล่งที่มาของเงินทุน (Sources of Fund)</u>			
เงินกองทุน	9.8	10.0	9.9
เงินทุนจากการกู้ยืม	90.0	89.9	89.95
แหล่งเงินทุนอื่น ๆ	<u>0.2</u>	<u>0.1</u>	<u>0.15</u>
รวม	<u>100.0</u>	<u>100.0</u>	<u>100.00</u>
<u>แหล่งที่ใช้ไปของเงินทุน (Uses of Fund)</u>			
ให้กู้ยืม ซื้อลดเช็ค และให้บริการคานต่างๆ	93.5	96.0	94.75
ลงทุนในหลักทรัพย์ของรัฐบาล	3.8	1.0	2.40
ลงทุนในหลักทรัพย์ของเอกชน	1.7	0.5	1.10
ลงทุนในสินทรัพย์อื่น ๆ	<u>1.0</u>	<u>2.5</u>	<u>1.75</u>
รวม	<u>100.0</u>	<u>100.0</u>	<u>100.00</u>

ก. แหล่งที่มาของเงินทุน (Sources of Funds)

1. เงินกองทุน (Equity Capital)

ตารางที่ 2

แสดงรายได้จากการประกอบธุรกิจของบริษัท เงินทุนที่สำรวจ
จำแนกตามประเภทของธุรกิจที่ประกอบ
(แสดงเป็นอัตราส่วนร้อยละ)

<u>ประเภทของธุรกิจที่ประกอบ</u>	<u>บริษัท เงินทุนที่ มีสัญชาติไทย</u>	<u>บริษัท เงินทุนที่ ไม่มีสัญชาติไทย</u>	<u>บริษัท เงินทุน ทั้งหมด</u>
ธุรกิจเงินทุน	89.0	90.0	89.5
ธุรกิจหลักทรัพย์	10.0	9.0	9.5
อื่นๆ	<u>1.0</u>	<u>1.0</u>	<u>1.0</u>
รวม	<u>100.0</u>	<u>100.0</u>	<u>100.0</u>

เงินกองทุนในที่นี้ จะหมายความถึงเงินทุนจดทะเบียนส่วนที่ชำระแล้ว
เงินทุนสำรองต่างๆ ได้แก่ เงินสำรองตามกฎหมาย เงินสำรองที่จัดสรรแล้ว และเงิน
กำไรสุทธิจากการดำเนินงานส่วนที่ยังไม่ได้จัดสรร

อนึ่งเงินกำไรของบริษัท เงินทุนส่วนใหญ่จะได้จากรายได้จากการดำเนินงาน
หรือจากการประกอบธุรกิจเงินทุน ดังจะเห็นได้จากตาราง ที่ 2 ว่า บริษัท เงินทุนได้รายได้
จากการประกอบธุรกิจเงินทุนเป็นจำนวนถึง 89.5 % ได้จากการประกอบธุรกิจหลักทรัพย์
เป็นจำนวน 9.5 % และได้จากการประกอบธุรกิจอื่น ๆ อีก เป็นจำนวนเพียง 1 % เท่านั้น
แต่อย่างไรก็ตามเนื่องจากบริษัท เงินทุนในประเทศไทยยังนับเป็นกิจการที่เพิ่งจะเริ่มตั้ง
ขึ้นมาอย่างแพร่หลายเมื่อ 4 - 5 ปีมานี้เอง ฉะนั้นเงินทุนจากส่วนของกำไรจึงยัง
มีอยู่เป็นส่วนน้อยเมื่อเทียบกับเงินทุนจากการจดทะเบียนส่วนที่ชำระแล้ว สำหรับเงินทุนจด
ทะเบียนนั้น ส่วนใหญ่บริษัท เงินทุนที่จัดตั้งขึ้นจะมีลักษณะเป็นการร่วมทุน (Joint Venture)

ระหว่างสถาบันการเงินในประเทศกับต่างประเทศ หรือระหว่างสถาบันการเงินต่าง ๆ ในประเทศเองถึงแม้ว่าในระยะหลังนี้จะมีเอกชนอื่น ๆ ในประเทศไทยจัดตั้งขึ้นมากก็ตาม แต่ขนาดของกิจการก็มักจะเล็กกว่าและเอกชนเหล่านั้นโดยส่วนใหญ่จะเป็นผู้ถือหุ้นในสถาบันการเงินต่าง ๆ บริษัทเงินทุนซึ่งมีลักษณะเป็นการร่วมทุนของสถาบันการเงินต่าง ๆ ทั้งในประเทศและนอกประเทศ ดังเช่น

บริษัทเครดิตการพาณิชย์จำกัด เป็นการร่วมทุนระหว่าง Commercial Credit Corporation Limited (Philippines) , First National City Overseas Investment Corporation (U.S.A.) กับชาวไทย

บริษัทค้าหลักทรัพย์และการลงทุนจำกัด เป็นการร่วมทุนระหว่าง Banker Trust (U.S.A.) ธนาคารกสิกรไทยจำกัด และ Dai-Ichi Kangyo Bank (Japan)

บริษัททางกอกโนมูระอินเตอร์เนชันแนลซีเคียวริตี้ส์ จำกัด เป็นการร่วมทุนระหว่าง ธนาคารกรุงเทพจำกัด และ Normura Securities Co., Ltd. (Japan)

บริษัทไทย-มิทซึบิชิอินเวสต์จำกัด เป็นการร่วมทุนระหว่างบริษัทไทย-โอเวอร์ซีทรัสต์จำกัด บริษัทโอเวอร์ซีอินเวสต์เมนต์จำกัด กับ Mitsubishi Bank, Ltd. (Japan)

บริษัทกรุงเทพชนาทรจำกัด เป็นการร่วมทุนระหว่าง ธนาคารกรุงเทพจำกัด กับ First National City Oversea Investment Corp. (U.S.A.)

บริษัทสหชนกิจไทยจำกัด เป็นการร่วมทุนระหว่างธนาคารพาณิชย์ในประเทศ

ในระยะแรกนั้นเนื่องจากไม่มีกฎหมายเฉพาะสำหรับบริษัทเงินทุน ฉะนั้นบริษัทเงินทุนจึงอาจจัดตั้งขึ้นในรูปธุรกิจประเภทใดก็ได้ แต่โดยส่วนใหญ่แล้วมักจะจัดตั้งขึ้นในรูป บริษัทจำกัด ฉะนั้นจึงต้องทำการจดทะเบียนตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ดังเช่นบริษัททั่ว ๆ ไป คืออาจมีเงินทุนเท่าไรก็ได้ และทุนที่ชำระแล้วต้องไม่น้อยกว่า 25% ของเงินทุนจดทะเบียน⁵ จนกระทั่งปลายปี 2514 รัฐบาลโดยคำแนะนำของธนาคารแห่งประเทศไทยได้เล็งเห็นถึงความจำเป็นในการควบคุมบริษัทเงินทุนซึ่งขณะนั้นได้มีการ

⁵ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1105.

จัดตั้งขึ้นอย่างแพร่หลาย ทั้งนี้เพื่อความปลอดภัยหรือความผาสุกของประชาชนทั่วไป จึงได้มีประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 58 ลงวันที่ 26 มกราคม 2515 ว่าด้วย การควบคุมกิจการค้าขายอันกระทบกระทั่งถึงความผาสุกแห่งสาธารณชน ซึ่งในประกาศฉบับนี้ ได้รวมเอาธุรกิจเงินทุนประเภทนี้เป็นกิจการที่ต้องขออนุญาต และในการประกอบกิจการ จะต้องประกอบกิจการภายใต้เงื่อนไขในการอนุญาตและการดำเนินงาน ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังจะเป็นผู้กำหนด ซึ่งต่อมาก็ได้มีข้อกำหนดให้บริษัทเงินทุนที่จะขออนุญาตจัดตั้งจะต้องมีเงินทุนจดทะเบียนอย่างน้อย 40 ล้านบาท และจะต้องชำระแล้วไม่น้อยกว่า 20 ล้านบาท ส่วนบริษัทเงินทุนที่ประกอบกิจการอยู่ก่อนที่กฎหมายฉบับนี้จะมีผลใช้บังคับ ก็มีข้อกำหนดย้อนแย้งให้ โดยให้มีการจดทะเบียนเพิ่มทุนให้ครบ 40 ล้านบาท ภายในกำหนดระยะเวลาตามที่กฎหมายกำหนด ฉะนั้นบริษัทเงินทุนจำนวนมากจึงได้จัดหาเงินทุนเพิ่มโดยวิธีการออกหุ้นสามัญของกิจการตนจำหน่ายแก่ผู้ถือหุ้น

2. เงินทุนจากการกู้ยืม แหล่งเงินทุนนี้นับเป็นแหล่งเงินทุนที่สำคัญที่สุดของกิจการ และในการศึกษาถึงแหล่งเงินทุนนี้ อาจแยกศึกษาออกได้เป็นหัวข้อใหญ่ๆ ดังนี้ คือ

- 2.1. เงินกู้จำแนกตามแหล่งเงินกู้จากต่างประเทศและจากในประเทศ
- 2.2. เงินกู้จำแนกตามลักษณะของผู้ใหญ่
- 2.3. เงินกู้จำแนกตามระยะเวลาของการกู้

2.1. เงินกู้จำแนกตามแหล่งเงินกู้จากต่างประเทศและจากในประเทศ

ดังที่ได้กล่าวมาแล้วว่า บริษัทเงินทุนที่มีเงินทุนจำนวนมากหรือมีขนาดใหญ่ มักจะเป็นการร่วมทุนระหว่างธนาคารพาณิชย์ในประเทศและต่างประเทศ หรือบางแห่งก็เป็นบริษัทย่อยของบริษัทเงินทุนหรือธนาคารพาณิชย์ในต่างประเทศ ฉะนั้นเงินกู้จากต่างประเทศจึงนับเป็นแหล่งเงินทุนที่สำคัญแหล่งหนึ่ง จะเห็นได้ว่าบริษัทเงินทุนขนาดใหญ่บางแห่ง มีสัญญาการกู้ยืมระยะยาว (Long Term Credit Line) กับธนาคารพาณิชย์ในต่างประเทศด้วยจำนวนเงินกู้จำนวนมาก โดยในสัญญาอาจมีเงื่อนไขบางประการไว้ หรือในกรณีที่มีการตกลงกันว่า หากมีโครงการลงทุนใหญ่ๆ ที่ต้องใช้เงินทุนเป็นจำนวนมาก ๆ แล้วผู้ร่วมทุนที่เป็นธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศก็จะเป็นผู้จัดหาเงินทุนให้ แต่เนื่องด้วยในระยะ

2 - 3 ปีหลังนี้ อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ในต่างประเทศ เช่น พากยูโรดอลลาร์และเอเชียดอลลาร์ มีอัตราที่สูงกว่าอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ในประเทศ ฉะนั้นจึงไม่ค่อยมีผู้นิยมนำเงินกู้จากต่างประเทศเข้ามา ดังจะเห็นได้จากผลของการสำรวจตามตาราง: 3 ซึ่งจะเห็นได้ว่าแหล่งเงินกู้ที่สำคัญของบริษัทเงินทุนที่สำรวจได้เงินกู้เกือบทั้งหมดคือมีจำนวนถึง 97 % ของจำนวนเงินกู้ทั้งหมดของกิจการจากแหล่งเงินทุนภายในประเทศ และส่วนที่เหลืออีก 3 % ได้จากการกู้ยืมจากสถาบันการเงินในต่างประเทศ มีข้อสังเกตว่า แม้วาบริษัทเงินทุนที่จัดตั้งขึ้นโดยชาวต่างประเทศซึ่งเป็นบริษัทเงินทุนที่ไม่มีสัญชาติไทยนั้น ก็ปรากฏว่ามีได้นำเงินกู้จากต่างประเทศเข้ามาหลาย แต่กลับระดมเงินทุนจากการกู้ยืมจากภายในประเทศทั้งสิ้น แต่บริษัทเงินทุนที่มีสัญชาติไทยกลับได้เงินทุนจากการกู้ยืมจากต่างประเทศ เป็นจำนวน 6 % ของเงินกู้ยืมของกิจการ ซึ่งส่วนใหญ่แล้วบริษัทเงินทุนประเภทนี้มักจะเป็นบริษัทเงินทุนขนาดใหญ่ที่มีการรวมทุนกับชาวต่างประเทศ โดยมีสัญญาการกู้ยืมจากบริษัทใหญ่ของคนในต่างประเทศ

ตารางที่ 3

แสดงจำนวนเงินกู้ของบริษัทเงินทุนที่สำรวจ
จำแนกตามแหล่งเงินกู้จากต่างประเทศและในประเทศ
(แสดงเป็นอัตราส่วนร้อยละ)

<u>แหล่งเงินกู้</u>	<u>บริษัทเงินทุนที่มีสัญชาติไทย</u>	<u>บริษัทเงินทุนที่ไม่มีสัญชาติไทย</u>	<u>บริษัทเงินทุนทั้งหมด</u>
จากต่างประเทศ	6.0	0.0	3.0
จากภายในประเทศ	<u>94.0</u>	<u>100.0</u>	<u>97.0</u>
รวม	<u>100.0</u>	<u>100.0</u>	<u>100.0</u>

นอกจากนั้นบริษัทเงินทุนบางแห่งยังทำหน้าที่เป็นคนกลางในการเจรจาการกู้ยืมจากต่างประเทศให้แก่ธุรกิจในประเทศ ในการนี้บริษัทเงินทุนจะได้ค่านายหน้า

เป็นผลตอบแทน แต่วิธีการกู้ยืมไม่เป็นที่ยอมรับเท่าใดนัก เนื่องจากมักจะเกิดปัญหาเกี่ยวกับการส่งเงินคืนและดอกเบี้ยออกนอกประเทศซึ่งธนาคารแห่งประเทศไทยได้กำหนดกฎเกณฑ์บางอย่างไว้อย่างค่อนข้างจะเข้มงวด จึงทำให้ผู้กู้ซึ่งเป็นธุรกิจในประเทศมองเห็นถึงปัญหาและความลำบากที่จะเกิดขึ้นกับตน ฉะนั้นบริษัทเงินทุนบางแห่งจะแก้ปัญหานี้ โดยทำการกู้ยืมจากแหล่งเงินกู้ในต่างประเทศเสียเองก่อน แล้วจึงนำไปให้ธุรกิจในประเทศกู้ยืมต่อหนึ่ง วิธีการกู้ยืมนี้ผู้กู้ในประเทศจะไม่ต้องประสบกับปัญหาการส่งคืนเงินคืนและดอกเบี้ยออกไปต่างประเทศ ๕๓๓ จะส่งผ่านไปแกบริษัทเงินทุน ซึ่งเป็นการสะดวกแก่ผู้กู้มาก และจากนั้นบริษัทเงินทุนก็จะชำระหนี้คืนแก่ผู้ใหญ่ที่อยู่ต่างประเทศอีกต่อหนึ่ง

2.2. เงินกู้จำแนกตามลักษณะของผู้ใหญ่ ซึ่งอาจจำแนกออกเป็นแหล่งเงินทุนที่สำคัญ ๆ ได้ 2 แหล่ง คือ แหล่งเงินกู้จากประชาชนทั่วไป และแหล่งเงินกู้จากธนาคารพาณิชย์

ตารางที่ 4

แสดงจำนวนเงินกู้ของบริษัทเงินทุนที่สำรวจ
จำแนกตามลักษณะของผู้ใหญ่
(แสดงเป็นอัตราส่วนร้อยละ)

<u>ลักษณะของผู้ใหญ่</u>	<u>บริษัทเงินทุนที่มีสัญชาติไทย</u>	<u>บริษัทเงินทุนที่ไม่มีสัญชาติไทย</u>	<u>บริษัทเงินทุนทั้งหมด</u>
ประชาชน	90.0	88.0	89.0
ธนาคารพาณิชย์	10.0	12.0	11.0
รวม	100.0	100.0	100.0

จากตารางที่ 4 จะเห็นได้ว่า แหล่งเงินกู้ที่สำคัญของบริษัทเงินทุนจะได้แก่ประชาชน คือ บริษัทเงินทุนที่มีสัญชาติไทยจะได้เงินกู้จากการระดมเงินทุนจากประชา-

ชน เป็นจำนวนถึง 90 % และได้เงินกู้จากธนาคารพาณิชย์ เป็นจำนวนเพียง 10 % เท่านั้น ส่วนบริษัทเงินทุนที่ไม่มีสัญชาติไทยได้เงินกู้จากประชาชน เป็นจำนวนถึง 88 % และได้เงินกู้ธนาคารพาณิชย์ เป็นจำนวน 12 % ซึ่งจะเห็นได้ว่าบริษัทเงินทุนทั้งหมดที่สำรวจได้เงินกู้จากประชาชน เป็นจำนวนถึง 89 % และได้เงินกู้จากธนาคารพาณิชย์ เป็นจำนวนเพียงส่วนน้อย คือ 11 % ของเงินกู้ทั้งหมดของกิจการนั่นเอง

2.2.1. แหล่งเงินกู้จากประชาชนทั่วไป เนื่องจากลักษณะของบริษัทเงินทุนในประเทศไทยปัจจุบัน มีลักษณะ เป็นบริษัทจำกัดที่ประกอบธุรกิจการระดมเงินทุนจากประชาชน แต่เนื่องด้วยมีกฎหมายห้ามบริษัทจำกัดอื่นที่มีธนาคารพาณิชย์ ทำการรับฝากเงินจากประชาชนทั่วไป ฉะนั้นบริษัทเงินทุนจึงไม่สามารถทำการระดมเงินทุนจากประชาชนด้วยวิธีการรับฝากเงิน และเพื่อเป็นการเลี่ยงบทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าว บริษัทเงินทุนจึงทำการระดมเงินทุนจากประชาชนทั่วไปในรูปของการกู้ยืม ด้วยวิธีการออกตราสารการเครดิตต่าง ๆ ซึ่งในทางปฏิบัติก็เป็นการรับฝากเงินจากประชาชนนั่นเอง สำหรับชนิดของตราสารที่บริษัทเงินทุนใช้ในการกู้ยืมจากประชาชน มีดังนี้ คือ

(ก). ตราสารที่บริษัทเงินทุนเป็นผู้ออกให้แก่ประชาชนเอง โดยจะออกในรูปของตั๋วแลกเงิน (Bill of Exchange) และตั๋วสัญญาใช้เงิน (Promissory Note) อันเป็นเอกสารกอนั้นตามความในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ในหมวดว่าด้วยตั๋วเงิน ซึ่งในการออกตราสารเหล่านี้บริษัทเงินทุนบางแห่งอาจเรียกว่า เป็นการขายใบ Certificate ของบริษัท หรือเป็นการขายตราสารพาณิชย์หรือตราสารการเครดิตของบริษัทนั่นเอง และเป็นเอกสารที่รับรองว่าบริษัทเงินทุนจะจ่ายชำระเงินตามตั๋วเงินให้แก่ผู้ขอ

(ข). การขายตราสารพาณิชย์ (Commercial Paper) ของบริษัทอื่น ๆ ซึ่งโดยส่วนใหญ่แล้วจะเป็นตั๋วเงินของบริษัทที่มีฐานะการเงินดี มีชื่อเสียง โดยในทางปฏิบัติบริษัทที่มาทำการกู้ยืมจากบริษัทเงินทุนจะออกตั๋วแลกเงินที่มีการรับรองการชำระเงินตามตั๋วโดยธนาคารพาณิชย์ (Bankers Acceptance) ให้แก่บริษัทเงินทุนไว้เป็นหลักฐานในการชำระหนี้ ในการนี้บริษัทเงินทุนจะนำตั๋วเงินดังกล่าวมาขายให้แก่ประชาชน อีกต่อหนึ่งด้วยวิธีการสลักหลัง โอนหนี้ตามตั๋ว และในการโอนหนี้นี้อาจโอนแบบมีเงื่อนไข

หรือแบบไม่มีเงื่อนไขก็ได้ หรืออาจเป็นการขายตัวเงินของบริษัทอื่น ๆ ซึ่งคนเป็นผู้ทรง
สำหรับดอกเบี้ยของตัวเงินประเภทนี้บริษัทเงินทุนอาจจ่ายให้อัตราที่เท่ากับอัตรากอ
ของตัวเงินที่บริษัทเงินทุนเป็นผู้ออกเองหรือไม่ก็ได้ ทั้งนี้แล้วแต่นโยบายของบริษัทเงินทุน
แต่ละแห่ง

นอกจากนี้ยังมีบริษัทเงินทุนขนาดเล็กบางแห่งที่ทำการระดม
เงินทุนจากประชาชนโดยวิธีการออกเช็คของบริษัทโดยลงวันที่ลงหน้าให้ในจำนวนเงินต้น
รวมดอกเบี้ยอีกด้วย

อนึ่ง เงินทุนที่ได้จากการขายตัวเงินนับว่าเป็นแหล่งเงินทุน
ที่สำคัญที่สุดของบริษัทเงินทุน ดังจะเห็นได้จากข้อมูลที่สำคัญปรากฏว่า บริษัทเงินทุน
ส่วนใหญ่จะได้เงินทุนจากการขายตัวเงินเป็นจำนวนถึง 85 % ทั้งนี้เนื่องจากประชาชน
หันมานิยมการฝากเงินด้วยวิธีการซื้อตัวเงินจากบริษัทเงินทุน เพราะได้รับดอกเบี้ยในอัตรา
ที่สูงกว่าธนาคาร และแม้ว่าดอกเบี้ยที่ได้รับจากบริษัทเงินทุนประชาชนจะต้องนำไปเสีย
ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาก็ตาม แต่ประชาชนก็ยังได้รับผลตอบแทนในอัตราที่สูงกว่าการ
นำเงินไปฝากธนาคาร สำหรับอัตรากอเบี้ยนั้นจะสูงต่ำเพียงไร ขึ้นอยู่กับระยะเวลาใน
การซื้อตัวซึ่งมีทั้งประเภทเมื่อทวงถามซึ่งบริษัทเงินทุนจะให้ดอกเบี้ยในอัตรากอตั้งแต่ 7 - 8 %
ต่อปี ตัวเงินที่มีกำหนดระยะเวลา 1 เดือน จะได้อัตรากอเบี้ย ตั้งแต่ 8.25 - 8.5 %
ต่อปี ระยะเวลา 3 เดือนอัตรากอเบี้ยจะอยู่ระหว่าง 8.5 - 9.0 % ต่อปี ระยะเวลา
1 ปีอัตรากอเบี้ยจะอยู่ระหว่าง 9.25 - 10.5 % ต่อปี และระยะเวลาตั้งแต่ 1 ปี ขึ้นไป
แต่ไม่เกิน 2 ปี อัตรากอเบี้ยจะอยู่ระหว่าง 10.0 - 11.0 % ต่อปี แต่หากในกรณีผู้
ซื้อตัวต้องการเงินก่อนกำหนด ก็อาจนำตัวเงินนั้นมาขายคืนแก่บริษัทเงินทุนได้ โดยบริษัท
เงินทุนดังกล่าวอาจหักส่วนลดสำหรับดอกเบี้ยลงมาเล็กน้อยก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับนโยบายของ
แต่ละบริษัท แต่อย่างไรก็ตามบริษัทเงินทุนไม่สามารถรับฝากเงินประเภทกระแสรายวัน
(Current Deposit) ฉะนั้นผู้ฝากหรือผู้ซื้อตัวเงินจึงไม่สามารถจะใช้เช็คได้ อนึ่งสำหรับ
การกำหนดอัตรากอเบี้ยในแต่ละครั้งขึ้นอยู่กับภาวะตลาดเงิน ภาวะเศรษฐกิจของประเทศ
ในขณะใดขณะหนึ่ง ดังจะเห็นได้จากอัตรากอเบี้ยในปี 2517 นี้จะสูงกว่าอัตรากอเบี้ยที่
ผู้เขียนสำรวจมาซึ่งเป็นอัตรากอเบี้ยเมื่อสิ้นปี 2516 ดังกล่าวข้างต้น กล่าวคือ อัตรากอ-

เบี้ยสำหรับตัวเงินประเภทเผื่อเรียก จะมีอัตราดอกเบี้ยระหว่าง 8.0 - 10.5 % ต่อปี
ระยะเวลา 1 เดือน อัตราดอกเบี้ยจะอยู่ระหว่าง 9.0 - 11 % ต่อปี ระยะ 3 เดือน
อัตราดอกเบี้ยจะอยู่ระหว่าง 9.5 - 11.25 % ต่อปี ระยะ 6 เดือนอัตราดอกเบี้ยจะอยู่
ระหว่าง 9.5 - 11.5 % ต่อปี ระยะ 1 ปี อัตราดอกเบี้ยจะอยู่ระหว่าง 11-12.5 % ต่อปี
จะเห็นได้ว่าอัตราดอกเบี้ยปลายปี 2517 นี้แตกต่างจากปลายปี 2516 มาก ทั้งนี้เนื่องจาก
อัตราดอกเบี้ยในท้องตลาดเปลี่ยนไปและภาวะการเงินค่อนข้างฝืด ฉะนั้นบริษัทเงินทุนจึง
จำเป็นต้องปรับอัตราดอกเบี้ยให้เข้ากับภาวะการณ์ดังกล่าว

สำหรับจำนวนเงินทุนต่ำสุดที่บริษัทเงินทุนจะขายตัวเงินให้
แก่ประชาชนนั้น ก่อนที่จะมีข้อกำหนดเกี่ยวกับวงเงินต่ำสุดที่บริษัทเงินทุนจะรับจากประชาชน
นั้น ปรากฏว่ามีบริษัทเงินทุนบางแห่งรับเงินจากประชาชนโดยวิธีการขายตัวเงินจำนวนอย่าง
ต่ำสุด 100 บาทก็มี - โดยเฉพาะในต่างจังหวัด แต่สำหรับบริษัทเงินทุนในเขตกรุงเทพฯ
นั้นบริษัทเงินทุนส่วนใหญ่จะกำหนดจำนวนเงินขั้นต่ำในการขายตัวเงินไว้เป็นจำนวน 10,000.-
บาท แต่หลังจากที่ได้มีประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย ประกาศกำหนดจำนวนเงินขั้นต่ำ
ที่บริษัทเงินทุนจะรับจากประชาชน ทำให้บริษัทเงินทุนต้องปฏิบัติตามประกาศดังกล่าว ซึ่ง
กำหนดจำนวนเงินขั้นต่ำที่บริษัทเงินทุนจะรับจากประชาชนแต่ละครั้งจะต้องไม่ต่ำกว่า
50,000.- บาทสำหรับบริษัทเงินทุนในเขตกรุงเทพฯ นนทบุรีและสมุทรปราการ และกำ
หนดวงเงินไม่ต่ำกว่า 10,000.๒ บาทสำหรับบริษัทเงินทุนในเขตต่างจังหวัด

อย่างไรก็ดี ในการระดมเงินทุนหรือการกู้เงินจากประชาชน
ของบริษัทเงินทุนนั้น อาจแยกกลุ่มประชาชนออกได้เป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มนิติบุคคล
และกลุ่มบุคคลธรรมดา ซึ่งจากข้อมูลที่ได้จากการสำรวจ ปรากฏว่า ไม่ว่าบริษัทเงินทุน
ที่มีสัญชาติไทยหรือบริษัทเงินทุนที่ไม่มีสัญชาติไทยก็ตาม ลักษณะของการระดมเงินทุนจาก
ประชาชนนั้น โดยส่วนใหญ่แล้วจะได้มาจากกลุ่มนิติบุคคล เป็นจำนวน 70% และได้จาก
ประชาชนกลุ่มบุคคลธรรมดาเป็นจำนวน 30 % ดังจะเห็นได้จากตารางที่ 5

(1). กลุ่มนิติบุคคล แบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

ก). นิติบุคคลที่ประกอบกิจการค้าโดยมุ่งกำไร

ประกอบด้วย บริษัทจำกัด รัฐวิสาหกิจ สถาบันการเงินต่างๆ และนิติบุคคลที่มีกฎหมายเฉพาะ

จัดตั้งขึ้น โดยเมื่อนิติบุคคลมีเงินเหลือจากการใช้จ่ายในการดำเนินงานไม่ว่าชั่วขณะใดขณะหนึ่ง หรือเป็นระยะเวลาหนึ่งก็จะนำเงินส่วนนั้นมาลงทุนในบริษัทเงินทุน โดยการซื้อตั๋วเงิน

ข). นิติบุคคลที่มีใ้คงกำไร ใดแก่ องค์การกุศล สมาคม มูลนิธิ นิติบุคคลประเภทนี้เงินลงทุนส่วนใหญ่จะไ้มาจากอาสาสมัคร จากการบริจาค และเมื่อใดที่กำไรใช้จ่ายต่างๆออกแล้วถ้ายังมีเงินเหลืออยู่อีก ก็อาจนำเงินเหล่านั้นไปหาผลประโยชน์โดยนำมาลงทุนในบริษัทเงินทุนในรูปของการซื้อตั๋วเงิน เป็นต้น

(2). กลุ่มบุคคลธรรมดา รายได้ของบุคคลประเภทนี้โดยส่วนใหญ่จะไ้จากค่าจ้าง เงินเดือน ตามปกติบุคคลโดยทั่วไปจะแบ่งรายได้ของตนออกเป็น 2 ส่วน ส่วนหนึ่งสำหรับนำไปใช้จ่ายในการอุปโภคบริโภค อีกส่วนหนึ่งเป็นเงินออมเพื่อจะใช้ในยามเจ็บไข้ได้ป่วย หรือใช้เมื่อยามจำเป็น ฉะนั้นบุคคลเหล่านี้มักจะนำเงินส่วนนี้มาลงทุนในการซื้อตั๋วเงินของบริษัทเงินทุน โดยมีแนวโน้มที่จะลงทุนในระยะเวลาที่ค่อนข้างจะนาน คือ อาจจะนานถึง 1 ปีขึ้นไป

ตารางที่ 5

แสดงจำนวนเงินกู้ของบริษัทเงินทุนที่สำรวจ
จำแนกตามลักษณะของประชาชน
(แสดงเป็นอัตราส่วนร้อยละ)

<u>ลักษณะของประชาชน</u>	<u>บริษัทเงินทุนที่มีสัญชาติไทย</u>	<u>บริษัทเงินทุนที่ไม่มีสัญชาติไทย</u>	<u>บริษัทเงินทุนทั้งหมด</u>
กลุ่มบุคคลธรรมดา	30.0	30.0	30.0
กฏุนิติบุคคล	70.0	70.0	70.0
รวม	100.0	100.0	100.0

หมายเหตุ : อย่างไรก็ตามก็มีบริษัทเงินทุนบางแห่งที่ไ้แหล่งเงินกู้จากบุคคลธรรมดาเป็นจำนวนถึง 70 % ของจำนวนเงินกู้ทั้งหมดของกิจการ

2.2.2. เงินกู้จากธนาคารพาณิชย์ แหล่งเงินกู้ที่สำคัญของบริษัทเงินทุน อันดับรองลงมาจากแหล่งเงินกู้จากประชาชนเห็นจะได้แก่ธนาคารพาณิชย์ จากตารางที่ 4 และ 5 อาจนำมาวิเคราะห์ได้ว่า บริษัทเงินทุนกู้เงินจากธนาคารพาณิชย์เป็นจำนวน 18 % ของจำนวนเงินกู้ที่บริษัทเงินทุนกู้จากนิติบุคคล ซึ่งอาจกู้มาในรูปของเงินเบิกเกินบัญชีธนาคาร หรือในรูปของการขายตั๋วเงินหรือตราสารการเครดิต' หรืออาจกู้มาด้วยวิธีการกูแบบธรรมดา ก็ได้ อย่างไรก็ตาม ในกรณีบริษัทเงินทุนที่มีความสัมพันธ์กับธนาคารพาณิชย์บางแห่ง ไม่ว่าจะสัมพันธ์ในรูปของการเป็นบริษัทในเครือ หรือในรูปของการมีนักการธนาคารถือหุ้นอยู่ก็ตาม ในบางขณะจำนวนเงินกู้จากแหล่งนี้อาจสูงถึง 30 % ของจำนวนเงินกู้ทั้งหมดของกิจการก็ได้ เพราะหากสังเกตดู จะเห็นได้ว่าบริษัทเงินทุนส่วนใหญ่จะเป็นการร่วมทุนระหว่างธนาคาร ต่างประเทศและในประเทศ ตลอดจนผู้ถือหุ้นใหญ่ของธนาคารพาณิชย์ในประเทศ (ดังที่แสดง ไว้ในตารางที่ 6)

อนึ่งเงินกู้จากธนาคารพาณิชย์ในประเทศ ส่วนใหญ่จะเป็นในรูป เงินเบิกเกินบัญชีธนาคาร เนื่องจากอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ประเภทนี้ไม่สูงนัก และบริษัทเงินทุน จำเป็นต้องใช้เงินกู้ประเภทนี้เพื่อความสะดวกในการดำเนินงาน กล่าวคือ บริษัทเงินทุน จำเป็นต้องใช้เช็คเป็นตราสารช่วยในการจ่ายเงินของบริษัทเงินทุน นอกจากนั้นยังจำเป็นต้องอาศัยธนาคารพาณิชย์เป็นแหล่งที่ช่วยเก็บรักษาเงินอีกด้วย

2.3. แหล่งเงินกู้จำแนกตามระยะเวลาของการกู้ ระยะเวลาในการกู้ของ บริษัทเงินทุนอาจจำแนกได้เป็น ระยะเวลาเมื่อทวงถาม ระยะเวลาตั้งแต่ 1 ปี ลงมา ระยะเวลาเกินกว่า 1 ปีขึ้นไป

จากตารางที่ 7 จะเห็นได้ว่า บริษัทเงินทุนที่สำรวจจะมีเงินกู้ ประเภทที่มีกำหนดเวลาการชำระคืนเมื่อทวงถาม (At call) เป็นจำนวน 29 % ของเงินกู้ทั้งสิ้นของกิจการ ซึ่งส่วนใหญ่แล้วผู้ที่ เป็นเจ้าของเงินกู้ประเภทนี้จะเป็นนิติบุคคลที่หวังผลกำไร หรือผู้ถือหุ้นหนึ่งก็คือ เป็นธุรกิจต่างๆที่นำเงินทุนหมุนเวียนของกิจการมา ลงทุนหาผลประโยชน์ระยะสั้นในระหว่างที่คนไม่ต้องการใช้เงินทุนจำนวนนั้น ส่วนจำนวนเงินกู้ที่มีกำหนดระยะเวลาการกู้ต่ำกว่า 1 ปี (มีกำหนดระยะเวลาคืนเงินกู้ภายในงวดบัญชี หนา) จะมีจำนวนถึง 60 % และจำนวนเงินกู้ที่เหลืออีกเป็นจำนวน 11 % จะเป็นจำนวน

รายชื่อบริษัทเงินทุนที่ถือหุ้นโดยธนาคาร

<u>ชื่อบริษัทเงินทุน</u>	<u>ชื่อธนาคารที่ถือหุ้นโดยตรงหรือมีบริษัทย่อยถือหุ้นอยู่</u>
1. บ.กรุงเทพมหานคร จำกัด	ธ. กรุงเทพ จำกัด First National City Bank.
2. บ.กรุงเทพโตเกียวธนากิจ จำกัด	Bank Of Tokyo.
3. บ.ค้าหลักทรัพย์และการลงทุน จำกัด	ธ.กสิกรไทย จำกัด Banker Trust Co.,Ltd. Dai-ichi Kangyo Bank.
4. บ.คอนติเนนทัลลิลลินนอยส์ (ประเทศไทย) จำกัด	Continental Bank of Chicago.
5. บ.คอมเมอสเซียลทรัสต์ จำกัด	ธ.กรุงเทพ จำกัด
6. บ.เครดิตการพาณิชย์(ประเทศ- ไทย) จำกัด	First National City Bank. United California Bank International
7. บ.ชาร์เตอร์ไฟแนนซ์	Chartered Bank.
8. บ.เชสแมนฮัตตันอินเวสต์เมนต์ (ประเทศไทย) จำกัด	Chase Manhattan Oversea Banking Corp.
9. บ.ไทย-มิทซึบิชิอินเวสต์เมนต์จำกัด	Mitsubishi Bank.
10. บ.ชนพัฒนาทรัสต์ จำกัด	ธ.ไทยพัฒนา จำกัด
11. บ.นานาชาติเช็ท(ประเทศไทย)จำกัด	ธ.ไทยทนุ จำกัด

ชื่อบริษัทเงินทุน

ชื่อธนาคารที่ถือหุ้นโดยตรงหรือมีบริษัทย่อยถือหุ้นอยู่

12.บ.บางกอกโนมูระอินเตอร์เนท-
ชั่นเนลซีเคียวริตี้ จำกัด

ธ.กรุงเทพ จำกัด

Sanwa Bank.

13.บ.บุคคลิกัยการเงินและค้าหลัก-
ทรัพย์ จำกัด

ธ.ไทยพาณิชย์ จำกัด

14.บ.เฟิร์มเนชั่นเนล ซิตี้ ดีเวล-
ลอปเมนต์ไฟแนนซ์ คอร์ปอเรชั่น
(ประเทศไทย) จำกัด

First National City Bank.

15.บ.ภัทรธนกิจ จำกัด

ธ.กสิกรไทย จำกัด

16.บ.มิตรไทยยูโรปาร์ทเนอร์ไฟแนนซ์
แอนด์อินเวสต์เมนต์ จำกัด

Mitsui Bank.

17.บ.ยิบอินซอยเงินทุน จำกัด

ธ.กสิกรไทย จำกัด

18.บ.สหธนกิจไทย จำกัด

ธ.ศรีนคร จำกัด

ธ.กรุงเทพ จำกัด

ธ.กรุงไทย จำกัด

ธ.กรุงศรีอยุธยา จำกัด

ธ.ไทยพาณิชย์ จำกัด

ธ.นครหลวงไทย จำกัด

ธ.กสิกรไทย จำกัด

ธ.กรุงเทพฯพาณิชย์การ จำกัด

ธ.ไทยพูน จำกัด

ธ.สหธนาคารกรุงเทพฯ จำกัด

ธ.แหลมทอง จำกัด

19.บ.สินเอเซีย จำกัด

ธ.กรุงเทพ จำกัด

<u>ชื่อบริษัทเงินทุน</u>	<u>ชื่อธนาคารที่ถือหุ้นโดยตรงหรือมีบริษัทย่อยถือหุ้นอยู่</u>
20. บ.วอร์คไลฟ์แนนซ์(ประเทศไทย) จำกัด	Mercantile Bank. Hong Kong Shiang Hai Bank.
21. บ.อินเตอร์เนชั่นแนลทรัสต์แอนด์ ไฟแนนซ์ จำกัด	ช.เอเชียทรัสต์ จำกัด ช.กรุงศรีอยุธยา จำกัด
22. บ.เอเชียไฟแนนซ์แอนด์ทรัสต์ จำกัด	ช.เอเชียทรัสต์ จำกัด

ที่มา: กระทรวงพาณิชย์

ตารางที่ 7

แสดงจำนวนเงินกู้ของบริษัทเงินทุนที่สำรวจ
จำแนกตามระยะเวลาของการขอกู้
(แสดงเป็นอัตราส่วนร้อยละ)

<u>ระยะเวลาการกู้</u>	<u>บริษัทเงินทุนที่ มีสัญชาติไทย</u>	<u>บริษัทเงินทุนที่ ไม่มีสัญชาติไทย</u>	<u>บริษัทเงินทุน ทั้งหมด</u>
เมื่อทวงถาม	27	31	29
ต่ำกว่า 1 ปี	61	59	60
เกินกว่า 1 ปี	12	10	11
	<u>100</u>	<u>100</u>	<u>100</u>

เงินกู้ที่มีระยะเวลาครบกำหนดชำระคืนเกินกว่า 1 ปีขึ้นไป ซึ่งผู้ที่เป็นเจ้าของเงินกู้ประเภท
นี้มักจะเป็นบุคคลธรรมดา หรือนิติบุคคลที่ไม่หวังกำไรและต้องการนำเงินออมของตนมาลงทุน

หรืออาจเป็นทวงธุรกิจต่าง ๆ ที่มีเงินเหลือใช้เป็นจำนวนมาก และต้องการนำเงินนั้นมาลงทุนในบริษัทเงินทุนซึ่งให้ผลตอบแทนในอัตราที่สูงพอสมควรทั้งยังมีความเสี่ยงไม่สูงนักจนกว่าจะถึงเวลาที่ต้องการใช้เงินทุนจำนวนนั้นตามที่ธุรกิจของตนได้วางแผนไว้ล่วงหน้า เป็นต้น แต่เหตุที่จำนวนเงินกู้ที่เกินกว่า 1 ปี มีเป็นจำนวนน้อยคือมีเพียง 11 % เท่านั้นก็อาจเนื่องมาจากสาเหตุที่ว่า ประชาชนยังไม่ไว้วางใจ หรือยังไม่มีความมั่นใจในฐานะความมั่นคงและความปลอดภัยของบริษัทเงินทุนซึ่งเพิ่งจะเริ่มแพร่หลายและยังมีการจัดตั้งขึ้นมาอย่างมากมาย ฉะนั้นประชาชนส่วนใหญ่จะนิยมลงทุนใหญ่ในระยะเวลา 1 ปี ต่อเมื่อครบกำหนดชำระ ถ้าเห็นว่าบริษัทเงินทุนนั้นยังมีความมั่นคงอยู่ก็จะให้กู้ต่อไปอีก 1 ปี เรื่อย ๆ ไป และสาเหตุสำคัญอีกประการหนึ่งอาจเนื่องมาจากบริษัทเงินทุนเอง โดยเฉพาะบริษัทเงินทุนที่มีขนาดใหญ่ชอบที่จะทำการกู้ยืมจากประชาชนในระยะสั้นไม่เกิน 1 ปี ทั้งนี้เพราะหากจะทำการกู้ในระยะยาวก็จะต้องให้อัตราคอกเบี้ยในอัตราที่สูง และยังอาจเกิดความเสี่ยงแก่กิจการในกรณีที่อัตราคอกเบี้ยในท้องตลาดเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา บางขณะก็มีแนวโน้มที่จะสูงขึ้นบางขณะก็มีแนวโน้มที่ต่ำลงอย่างมาก ฉะนั้นหากอัตราคอกเบี้ยในอนาคตเกิดมีแนวโน้มที่ต่ำลงแล้ว บริษัทเงินทุนก็ย่อมจะต้องรับภาระเกี่ยวกับค่าคอกเบี้ยที่ค่อนข้างสูง เป็นต้น แต่อย่างไรก็ตามก็ไม่ใช่ว่าสิ่งเหล่านี้จะแน่นอนเสมอไปในทุกบริษัท ซึ่งแล้วแต่ว่าบริษัทนั้น ๆ จะมีนโยบายที่จะกู้เงินในระยะยาวหรือระยะสั้น ซึ่งก็ควรที่จะพิจารณาจากจำนวนเงินใหญ่หรือให้สินเชื่อของบริษัทนั้น ๆ ว่าเป็นอย่างไร มีจำนวนที่เหมาะสมกันในแต่ละระยะเวลาหรือไม่เพื่อไม่ให้เกิดความเสี่ยงในแง่ที่ว่าขาดเงินในช่วงใดช่วงหนึ่งพอที่จะนำมาชำระหนี้เงินกู้แก่ประชาชนได้

3. แหล่งเงินทุนอื่น ๆ แหล่งเงินทุนของบริษัทเงินทุนนอกจากจะได้จากเงินกองทุน และจากการกู้ยืมโดยวิธีขายตราสารพาณิชย์ต่าง ๆ และจากการกู้ยืมธรรมดาแล้ว บริษัทเงินทุนก็ยังอาจหาเงินทุนได้โดยวิธีการอื่น ๆ อีก เช่น

3.1 โดยวิธีการออกหุ้นกู้ (Debenture Bonds) บริษัทเงินทุนบางแห่งจัดหาเงินทุนจากการออกหุ้นกู้ของบริษัทเงินทุนเอง แต่วิธีการเช่นนี้ทำกันน้อยมากเนื่องจากมีข้อยุ่งยากทางคานกฎหมายในการออกและการจัดจำหน่ายก็เสียเวลา ซึ่งจากการสำรวจปรากฏว่ามีบริษัทเงินทุนเพียงแห่งเดียวเท่านั้นที่ทำการหาทุนโดยวิธีนี้ คือ บริษัทกรุงเทพชนาทร จำกัด

3.2 หาทุนโดยวิธีการออกหุ้นสามัญเพิ่ม บริษัทเงินทุนบางแห่งมีการจัดหา
ทุนเพิ่มโดยวิธีการออกหุ้นสามัญของบริษัทเงินทุนเอง โดยเฉพาะในระยะหลัง หลังจากที่
มีประกาศกระทรวงการคลังกำหนดเงื่อนไขในการอนุญาตให้ประกอบกิจการที่ต้องขออนุญาต
ตามขอ 5(7) แห่งประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 58 ที่กำหนดให้บริษัทเงินทุนต้องมีเงินทุน
จดทะเบียนไม่ต่ำกว่า 40 ล้านบาท และมีทุนชำระแล้วไม่ต่ำกว่า 20 ล้านบาท ฉะนั้นบริษัท
เงินทุนที่มีเงินทุนยังไม่ครบตามที่กฎหมายกำหนดต่างก็มีการออกหุ้นสามัญของบริษัทเพิ่ม แต่
การขายหุ้นสามัญนี้บริษัทเงินทุนส่วนใหญ่จะขายให้แก่ผู้ถือหุ้นเดิม มีบริษัทเงินทุนบางแห่ง
เท่านั้นที่เป็นสมาชิกตลาดหุ้นกรุงเทพ ฯ ที่ทำการขายหุ้นให้แก่ประชาชนทั่วไป เช่น บริษัท
เครดิตการพาณิชย์จำกัด เป็นต้น

ข. การใช้เงินทุนของกิจการ (Used of Fund)

1. การใหญ่ยืม ซื้ลดตั๋วเงิน และให้บริการด้านต่าง ๆ ดังได้กล่าวมา
แล้วว่า การใช้เงินทุนของกิจการไปในการใหญ่ยืมนับเป็นแหล่งการใช้ไปของเงินทุนที่สำคัญ
ที่สุด (ดูตามตารางที่ 1 ประกอบ) ทั้งนี้เนื่องจากว่าบริษัทเงินทุนเป็นบริษัทจำกัด ที่ประกอบ
กิจการจัดหาเงินแล้วให้ผู้ยืมเงินนั้น หรือเอาเงินนั้นซื้อหรือซื้อลดซึ่งตั๋วเงิน หรือ
ตราสารเปลี่ยนมือ หรือตราสารการเครดิต

อนึ่ง ในการศึกษาถึงการประกอบธุรกิจการใหญ่ยืมและการให้บริการด้าน
ต่าง ๆ ของบริษัทเงินทุนนั้นอาจจำแนกเป็นประเภทใหญ่ ๆ ได้ดังนี้คือ

- 1.1 การใหญ่ยืมจำแนกตามลักษณะของผู้
- 1.2 การใหญ่ยืมจำแนกตามระยะเวลาการใหญ่
- 1.3 การใหญ่ยืมจำแนกตามจำนวนเงินที่ใหญ่แก่ผู้ดูแลราย
- 1.4 การใหญ่ยืมจำแนกตามประเภทของกิจการที่ประกอบ

1.1 การใหญ่ยืมแยกตามลักษณะของผู้ ซึ่งแยกได้เป็น 2 ลักษณะ

ดังนี้คือ

- 1.1.1 ผู้ที่เป็นบุคคลธรรมดา เป็นการใหญ่ยืมแก่บุคคลเป็นการ

ตารางที่ 8

แสดงจำนวนเงินใหญ่ยืมของบริษัทเงินทุนที่สำรวจ
จำแนกตามลักษณะของผูก
(แสดงเป็นอัตราส่วนร้อยละ)

<u>ลักษณะของผูก</u>	<u>บริษัทเงินทุนที่มีสัญชาติไทย</u>	<u>บริษัทเงินทุนที่ไม่มีสัญชาติไทย</u>	<u>บริษัทเงินทุนทั้งหมด</u>
บุคคลธรรมดา	10.0	10.0	10.0
นิติบุคคล	<u>90.0</u>	<u>90.0</u>	<u>90.0</u>
รวม	<u>100.0</u>	<u>100.0</u>	<u>100.0</u>

ส่วนตัว (Personal Loan) เพื่อนำไปใช้จ่ายในการอุปโภคบริโภค เช่น นำไปซื้อสินค้าอุปโภคบริโภค ใต้แก บ้านที่อยู่อาศัย รถยนต์ เครื่องใช้ในบ้าน เป็นต้น หรือนำไปเพื่อนำไปใช้จ่ายในกรณีที่เป็น เช่น เวลาเจ็บป่วย จำนวนเงินที่ใหญ่แก่ผูกแต่ละรายมักเป็นจำนวนน้อย และในการประกอบกิจการการใหญ่ยืมส่วนบุคคลของบริษัทเงินทุนนั้นก็มีส่วนน้อยเท่านั้น ดังจะเห็นได้จากตารางที่ 8 จะเห็นได้ว่า บริษัทเงินทุนไม่ว่าจะเป็นบริษัทเงินทุนที่มีสัญชาติไทยหรือที่ไม่มีสัญชาติไทยจะใหญ่ยืมแก่บุคคลธรรมดาเป็นจำนวนเพียง 10 % ของจำนวนเงินที่ใหญ่ทั้งหมดของกิจการ

1.1.2. ผู้ผูกที่มีลักษณะเป็นนิติบุคคลอื่นใดแก่ ธุรกิจที่ประกอบกิจการที่มุ่งหวังกำไร บริษัทเงินทุนจะมีเงินใหญ่แก่ผูกประเภทนี้เป็นจำนวนถึง 90 % ของจำนวนเงินผูกทั้งหมดของกิจการ (ดูตารางที่ 8 ประกอบ) ผู้ผูกประเภทส่วนใหญ่จะเป็นธุรกิจ ซึ่งได้แก่ ธุรกิจอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม เกษตรกรรม และสถาบันการเงินต่างๆ

(ก). ธุรกิจอุตสาหกรรม จากตารางที่ 9 จะเห็นได้ว่า บริษัท

ตารางที่ 9

แสดงจำนวนเงินที่ใหญ่ของบริษัทเงินทุนที่สำรวจ
จำแนกตามประเภทของธุรกิจที่
(แสดงเป็นอัตราส่วนร้อยละ)

<u>ประเภทของธุรกิจที่</u>	<u>บริษัทเงินทุนที่</u> <u>มีสัญชาติไทย</u>	<u>บริษัทเงินทุนที่</u> <u>ไม่มีสัญชาติไทย</u>	<u>บริษัทเงินทุน</u> <u>ทั้งหมด</u>
อุตสาหกรรม	22.0	30.0	26.0
พาณิชย์กรรม	60.0	65.0	62.5
เกษตรกรรม	5.0	0.0	2.5
สถาบันการเงิน	<u>13.0</u>	<u>5.0</u>	<u>9.0</u>
รวม	<u>100.0</u>	<u>100.0</u>	<u>100.0</u>

เงินทุนที่มีสัญชาติไทยจะให้บริการการใหญ่แก่ธุรกิจประเภทนี้เป็นจำนวน 22% ของจำนวนเงินที่ใหญ่แก่ธุรกิจทุกประเภท ส่วนบริษัทเงินทุนที่มีสัญชาติต่างดาวจะให้บริการการใหญ่แก่ธุรกิจประเภทนี้เป็นจำนวน 30% ของจำนวนเงินที่ใหญ่แก่ธุรกิจทุกประเภท และยังคงอาจกล่าวโดยสรุปได้ว่า บริษัทเงินทุนในประเทศไทยให้บริการใหญ่แก่ธุรกิจอุตสาหกรรมเป็นจำนวน 26% ของเงินที่ใหญ่แก่ธุรกิจ ธุรกิจอุตสาหกรรมกู้เงินเพื่อนำไปใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียน ใช้ในการพัฒนา ปรับปรุง และขยายโครงการลงทุนของกิจการ เป็นต้น

(ข) ธุรกิจพาณิชย์กรรม จะกู้ยืมไปเพื่อใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียนของกิจการและนำไปขยายกิจการของตน ดังจะเห็นได้จากตารางที่ 9 จะประมาณได้ว่าบริษัทเงินทุนที่มีสัญชาติไทยจะให้บริการการใหญ่แก่ธุรกิจประเภทนี้ร้อยละ 60 ของจำนวนเงินที่ใหญ่แก่ธุรกิจต่าง ๆ กู้ยืม ส่วนบริษัทเงินทุนที่มีสัญชาติต่างดาวจะบริการการใหญ่แก่ธุรกิจประเภทนี้ร้อยละ 65 ของเงินที่ใหญ่แก่ธุรกิจต่าง ๆ กู้ยืม และยังคงจะเห็นได้ว่า บริษัท

เงินทุนทั้งหมด จะให้บริการการกู้ยืมแก่ธุรกิจประเภทนี้เป็นจำนวนร้อยละ 62.5 ของเงิน
กู้ที่ให้แก่ธุรกิจทุกประเภท

(ค) ธุรกิจเกษตรกรรม อาจกู้ยืมเงินไปเพื่อใช้เป็นเงินทุน
หมุนเวียนของกิจการ หรือไปเพื่อใช้ในการลงทุนซื้อปุ๋ย หรือลงทุนในเครื่องจักร เช่น
รถแทรกเตอร์ เป็นต้น หรือนำไปลงทุนในโครงการเพาะปลูกใหม่ ๆ เป็นต้น แต่เนื่อง
จากกิจการเกษตรกรรมเป็นกิจการที่มีผลการดำเนินงานส่วนใหญ่จะขึ้นอยู่กับสภาพของดิน
ฟ้าอากาศ และประกอบกับพวกเกษตรกรในเมืองไทยส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีระดับการศึกษาที่ค่อนข้าง
ต่ำ ไม่ค่อยมีความรอบรู้ในการวางแผนการใช้เงินทุนของตน จึงเป็นเหตุให้สถาบัน
การเงินส่วนใหญ่ ไม่ว่าจะเป็นสถาบันการเงินของเอกชนหรือของรัฐบาลเอง ก็มีการให้
สินเชื่อแก่ธุรกิจประเภทนี้น้อยมาก เพราะต่างเห็นว่ามีความเสี่ยงที่ค่อนข้างสูงมากทีเดียว
ดังจะเห็นได้จากตารางที่ 9 จะเห็นได้ว่าบริษัทเงินทุนที่มีสัญชาติไทยจะมีการให้บริการการ
ให้สินเชื่อแก่ธุรกิจประเภทนี้โดยเฉลี่ยประมาณ 5% ของเงินทุนที่ให้กู้ยืมแก่ธุรกิจต่าง ๆ
และในจำนวนนี้ยังปรากฏว่า บริษัทเงินทุนที่ให้กู้ยืมแก่เกษตรกรดังกล่าวส่วนใหญ่จะเป็นบริษัท
เงินทุนที่ตั้งอยู่ในเขตต่างจังหวัดเท่านั้น ส่วนบริษัทเงินทุนที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพฯ นั้นแทบ
จะไม่มีบริการให้สินเชื่อแก่เกษตรกรเลย นอกจากการให้สินเชื่อแก่ธุรกิจขนาดใหญ่ ๆ ที่เกี่ยว
กับเกษตรกรรมซึ่งมีฐานะการเงินที่เชื่อถือได้เท่านั้น ส่วนบริษัทเงินทุนที่มีสัญชาติต่างดาว
นั้น ซึ่งแทบทั้งหมดจะมีสำนักงานที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพฯ นั้นก็เช่นเดียวกัน คือ ไม่มีบริษัท
เงินทุนใดที่ให้สินเชื่อแก่ธุรกิจประเภทนี้เลย ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า บริษัทเงินทุนในประเทศไทย
ให้บริการสินเชื่อแก่ธุรกิจเกษตรกรรมน้อยมากเพียง 2.5%

(ง) สถาบันการเงินอื่น ๆ อันได้แก่ ธนาคารพาณิชย์ บริษัท
ประกันภัย ตลอดจนบริษัทเงินทุนอื่น ๆ สถาบันการเงินเหล่านี้จะกู้เงินจากบริษัทเงินทุนเพื่อ
นำไปใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียนของตน เพราะในบางขณะระดับการเงินของตนอาจลดต่ำ
กว่าระดับที่กฎหมายกำหนด ก็จำเป็นต้องทำการกู้ยืมจากบริษัทเงินทุนอื่น ๆ มาใช้บ้าง
หรือกรณีที่บริษัทเงินทุนมีเงินมากเกินไป ก็พยายามที่จะนำเงินทุนส่วนที่เหลือนั้นไปหาผลประโยชน์
แทนที่จะเก็บไว้เฉย ๆ ก็อาจนำไปให้บริษัทเงินทุนอื่น ๆ กู้ยืม เป็นต้น จากตาราง
ที่ 9 จะเห็นได้ว่า บริษัทเงินทุนที่มีสัญชาติไทยและที่ไม่มีสัญชาติไทยมีการให้กู้ยืมแก่ธุรกิจ

ประเภทนี้เป็นจำนวน 13% และ 5.5% ของจำนวนเงินใหญ่ และในจำนวนนี้จะเป็น การใหญ่ยืมแกธนาคารพาณิชย์เป็นจำนวน 5% ของเงินที่ใหญ่ยืมแกธุรกิจ และยังจะเห็น ได้ว่า บริษัทเงินทุนทั้งหมดมีการใหญ่แกสถาบันการเงินเป็นจำนวน 9% ของเงินที่ใหญ่แก ธุรกิจ

1.2 การใหญ่จำแนกตามระยะเวลาการใหญ่

ตารางที่ 10

แสดงจำนวนเงินใหญ่ของบริษัทเงินทุนที่สำรวจ
จำแนกตามระยะเวลาการใหญ่
(แสดงเป็นอัตราส่วนร้อยละ)

<u>ระยะเวลาการใหญ่</u>	<u>บริษัทเงินทุนที่</u>		<u>บริษัทเงินทุน ทั้งหมด</u>
	<u>มีสัญชาติไทย</u>	<u>ไม่มีสัญชาติไทย</u>	
เมื่อทวงถาม	20.0	24.0	22.0
ต่ำกว่า 1 ปี	65.0	66.0	65.5
เกินกว่า 1 ปี	15.0	10.0	12.5
รวม	100.0	100.0	100.0

การใหญ่สามารถแบ่งจำนวนเงินใหญ่ยืมออกไคตามระยะเวลา การใหญ่ยืม ซึ่งมีระยะเวลาต่าง ๆ โดยมีระยะเวลาการใหญ่เป็น เมื่อทวงถาม ต่ำกว่า 1 ปี และเกินกว่า 1 ปี หรืออาจเป็น 1 ปีก็ได้ จากตารางที่ 10 จะเห็นได้ว่า บริษัทเงิน ทุนที่มีสัญชาติไทยจะมีการบริการการใหญ่เชื่อเป็นระยะเวลาการใหญ่เมื่อทวงถาม มีจำนวน 20% ของเงินใหญ่ทั้งหมดของกิจการ 65% จะเป็นการใหญ่ที่มีระยะเวลากำหนดชำระ หนี้ภายใน 1 ปี และอีก 15% ของจำนวนเงินที่ใหญ่ทั้งหมดของกิจการจะเป็นการใหญ่ที่มี ระยะเวลาครบกำหนดชำระหนี้ที่เกิน 1 ปีขึ้นไป ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นเงินที่ใหญ่ในกิจการ เงินทุนเพื่อการจำหน่ายและบริโภค และกิจการเงินทุนเพื่อการเคหะ ส่วนบริษัทเงินทุน

ที่ไม่มีสัญชาติไทยนั้น จะมีการใหญ่ประเภทที่ระยะเวลาครบกำหนดชำระหนี้เมื่อทวงถามนั้นมีจำนวน 24% ของจำนวนเงินที่ใหญ่ทั้งหมดของกิจการ 66% จะเป็นการใหญ่ที่มีระยะเวลาครบกำหนดชำระหนี้ภายใน 1 ปี ส่วนที่เหลืออีก 10% จะเป็นการใหญ่ที่มีระยะเวลาครบกำหนดชำระหนี้ที่เกิน 1 ปี ขึ้นไป ซึ่งเงินกู้ประเภทนี้ส่วนใหญ่จะเป็นการให้กู้ในกิจการเงินทุนเพื่อการจำหน่ายและบริโภคโดยมีระยะเวลาตั้งแต่ 18-36 เดือน ส่วนการใหญ่เพื่อกิจการเงินทุนเพื่อการเคหะในบริษัทเงินทุนประเภทนี้จะไม่ค่อยมีเลย อันเนื่องมาจากว่า บริษัทเงินทุนที่ไม่มีสัญชาติไทยมีข้อจำกัดของกฎหมายที่ดิน ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการถือกรรมสิทธิ์ที่ดิน ฉะนั้นบริษัทเงินทุนประเภทนี้มักจะไม่นิยมประกอบกิจการเงินทุนดังกล่าว นอกจากนั้นจะเห็นได้ว่า บริษัทเงินทุนทั้งหมดมีการให้สินเชื่อโดยมีระยะเวลาในการใหญ่ประเภทเมื่อทวงถามเป็นจำนวน 22% ใหญ่ที่ต่ำกว่า 1 ปี เป็นจำนวน 65.5% และใหญ่ในระยะเวลาที่เกินกว่า 1 ปี เป็นจำนวน 12.5%

1.3 การใหญ่จำแนกตามจำนวนเงินที่ใหญ่แยกแยะแต่ละราย

ตารางที่ 11

แสดงการใหญ่ยืมของบริษัทเงินทุนที่สำรวจ
แยกตามจำนวนเงินที่ใหญ่แยกแยะแต่ละราย
(แสดงเป็นอัตราส่วนร้อยละ)

<u>จำนวนเงินที่ใหญ่แยกแยะแต่ละราย</u>	<u>บริษัทเงินทุนที่มีสัญชาติไทย</u>	<u>บริษัทเงินทุนที่ไม่มีสัญชาติไทย</u>	<u>บริษัทเงินทุนทั้งหมด</u>
ต่ำกว่า 1 ล้านบาท	47.0	45.0	46.0
1 - 10 ล้านบาท	33.0	35.0	34.0
10 - 20 ล้านบาท	12.0	13.0	12.5
เกินกว่า 20 ล้านบาท	8.0	7.0	7.5
รวม	100.0	100.0	100.0

จำนวนเงินใหญ่แกมมูกแต่ละรายมีมากน้อยแตกต่างกันไปในแต่ละบริษัท ซึ่งขึ้นอยู่กับขนาดของบริษัทเงินทุนแต่ละแห่ง และยังขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ระหว่างบริษัทเงินทุนและผู้ขอกู้ตลอดจนความน่าเชื่อถือในฐานะการเงินของผู้ขอกู้อีกด้วย จากตารางที่ 11 จะเห็นได้ว่า บริษัทเงินทุนที่มีสัญชาติไทยและไม่มีสัญชาติไทย ต่างก็มีลักษณะการให้กู้ยืมที่คล้ายคลึงกัน คือจะใหญ่แกมมูกแต่ละรายที่มีวงเงินต่ำกว่า 1 ล้านบาท เป็นจำนวน 46% ใหญ่แกมมูกแต่ละรายในขณะใดขณะหนึ่งเป็นจำนวนเงินระหว่าง 1-10 ล้านบาท จะมีจำนวน 34% ของจำนวน - ผู้กู้ทั้งหมด ใหญ่แกมมูกแต่ละรายในขณะใดขณะหนึ่งเป็นจำนวนเงินระหว่าง 10-20 ล้านบาท มีจำนวน 12.5% และใหญ่แกมมูกแต่ละรายในขณะใดขณะหนึ่งเกินกว่า 20 ล้านบาทขึ้นไป เป็นจำนวน 7.5% ของจำนวนผู้กู้ทั้งหมดของกิจการ

1.4 การใหญ่แกมมูกตามประเภทของกิจการ เงินทุนที่ประกอบ

ตารางที่ 12

แสดงจำนวนเงินใหญ่แกมมูกของบริษัทเงินทุนที่สำรวจ
จำแนกตามประเภทของกิจการ เงินทุนที่ประกอบ
(แสดงเป็นอัตราส่วนร้อยละ)

<u>ประเภทของกิจการ เงินทุนที่ประกอบ</u>	<u>บริษัทเงินทุนที่มีสัญชาติไทย</u>	<u>บริษัทเงินทุนที่ไม่มีสัญชาติไทย</u>	<u>บริษัทเงินทุนทั้งหมด</u>
กิจการเงินทุนเพื่อการพาณิชย์	70.0	70.0	70.0
กิจการเงินทุนเพื่อการพัฒนา	10.0	5.0	7.5
กิจการเงินทุนเพื่อการจำหน่ายและการบริโภค	15.0	25.0	20.0
กิจการเงินทุนเพื่อการเคหะ	5.0	-	2.5
รวม	100.0	100.0	100.0

ลักษณะและวิธีการปฏิบัติในการใหญ่ยืม การประกอบธุรกิจเงิน
ทุนประเภทต่าง ๆ ตลอดจนการประกอบธุรกิจการให้บริการเกี่ยวกับธุรกิจทั้งทางด้านการ
เงินและหลักทรัพย์ตามที่กฎหมายกำหนด ดังนี้คือ

1.4.1 ประกอบกิจการเงินทุนเพื่อการพาณิชย์ คือ การประกอบ
ธุรกิจการใหญ่ยืมเงินระยะสั้นแก่ธุรกิจต่าง ๆ เช่น พาณิชยกรรม อุตสาหกรรม ตลอดจน
เกษตรกรรม เพื่อใช้เป็นเงินทุนดำเนินการหรือทุนหมุนเวียนของธุรกิจ เพื่อนำไปลงทุนใน
เงินสด ลูกหนี้และสินค้าคงคลัง ระยะเวลาการใหญ่ยืมปกติจะมีทั้งการยืมโดยมีระยะเวลา
ครบกำหนดชำระคืนเมื่อทวงถาม และเมื่อสิ้นระยะเวลาที่กำหนดไว้ซึ่งไม่เกิน 1 ปี เงิน
ทุนส่วนใหญ่ของบริษัทเงินทุนมักจะลงทุนในแหล่งนี้ ดังจากตารางที่ 12 จะเห็นได้ว่า การ
ใหญ่ยืมของบริษัทเงินทุน ไม่ว่าจะมีส่วนชาวไทยหรือต่างชาติก็ตามจะมีการลงทุนในเงินกู้ประ
เภทนี้มีจำนวนถึง 70% ของจำนวนเงินที่ใหญ่ยืมทั้งหมดของกิจการ สำหรับบริษัทเงินทุนที่
อยู่ในเขตต่างจังหวัดส่วนใหญ่จะมีการลงทุนในการใหญ่ยืมประเภทนี้มีจำนวน 10% ของ
เงินทุนที่ใหญ่ยืมทั้งหมดของกิจการเท่านั้น แต่อย่างไรก็ตามสำหรับบริษัทเงินทุนที่มีความชำนาญ
ในการประกอบกิจการเงินทุนประเภทอื่น ๆ ก็ย่อมมีการลงทุนในกิจการเงินทุนประเภทนี้
น้อยกว่ากิจการเงินทุนที่ตนมีความชำนาญเป็นพิเศษ เช่น บริษัทเงินทุนที่มีความชำนาญใน
การประกอบกิจการเงินทุนเพื่อการจำหน่ายและบริโภคเป็นพิเศษก็อาจมีการลงทุนในการ
ประกอบกิจการเงินทุนเพื่อการพาณิชย์เพียง 20% ของเงินลงทุนทั้งหมดของกิจการเท่านั้น
สำหรับลักษณะของผู้ขอสินเชื่อใหญ่ในเงินกู้ประเภทนี้จะเป็นนิติบุคคลที่หวังกำไร ได้แก่ธุรกิจ
ต่าง ๆ ส่วนหลักในการพิจารณาการใหญ่ยืมประเภทนี้ โดยส่วนใหญ่บริษัทเงินทุนจะพิจารณา
จากตัวบุคคลของผู้ขอกู้มากกว่าจะพิจารณาจากหลักทรัพย์ ซึ่งจากที่สำรวจได้จะปรากฏว่า
บริษัทเงินทุนจะให้ความสำคัญในการพิจารณาการใหญ่ยืมประเภทนี้โดยพิจารณาจากตัวบุคคลประมาณ
70% ส่วนอีก 30% จะพิจารณาจากหลักทรัพย์ที่นำไปเป็นหลักประกันไว้ ซึ่งใช้เป็นส่วนประ
กอบเท่านั้น ส่วนอัตราดอกเบี้ยที่บริษัทเงินทุนคิดเอาจากผู้กู้ นั้น จะมีอัตราสูงสุดตั้งแต่
12 - 15% ต่อปี ส่วนอัตราดอกเบี้ยต่ำสุดจะมีตั้งแต่ 8 - 11% ต่อปี ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวิธีการ
ใหญ่ยืม หลักประกัน สภาพการเงินของประเทศในขณะนั้น เศรษฐกิจและความสัมพันธ์ของ
ผู้กู้กับบริษัทเงินทุน ตลอดจนจำนวนเงินในการกู้ เป็นต้น สำหรับวิธีการใหญ่ยืม บริษัทเงินทุน

จะทำในรูปต่าง ๆ ดังนี้คือ

(ก) การให้กู้ยืม (Loan) โดยผู้ - กู้ซึ่งเป็นธุรกิจต่าง ๆ จะมาทำสัญญาขอกู้เงินจากบริษัทเงินทุนเพื่อนำไปใช้ในการดำเนินงานของตน เพื่อเป็นเงินทุนหมุนเวียน เช่น นำไปลงทุนใน สินค้า ลูกรุกของกิจการ ระยะเวลาการขอกู้ส่วนใหญ่จะทำเป็นระยะสั้น ซึ่งอาจจะมีการชำระเงินเมื่อทวงถาม หรือ ชำระคืนเมื่อวันครบกำหนดชำระ โดยมากจะทำเป็นช่วง 3 เดือนอย่างมาก แล้วต่อสัญญาการกู้ การกู้ประเภทนี้บริษัทเงินทุนมักไม่ทำการวิเคราะห์โครงการกู้ยืม แต่มีวิธีการพิจารณาการให้สินเชื่อ โดยพิจารณาจากเครดิตของธุรกิจที่มาขอกู้ ถ้าธุรกิจที่มาขอกู้เป็นธุรกิจที่เสี่ยงต่อการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพ มีกิจการใหญ่ หรือผู้เป็นเจ้าของธุรกิจเป็นผู้ที่เชื่อถือได้ในวงการธุรกิจ หรือมีความสัมพันธ์กับผู้เป็นเจ้าของบริษัทเงินทุนแล้ว การให้กู้จะไม่ต้องมีหลักประกัน การให้กู้ยืมจะคิดอัตราดอกเบี้ยตามกฎหมาย ตามสถานการณ์ของตลาดการเงินขณะนี้ แต่เนื่องจากสภาวะการณ์ของตลาดให้อัตราดอกเบี้ยนั้นมักขึ้นลงอยู่เสมอ ๆ ฉะนั้นการให้กู้ประเภทนี้จึงมักนิยมทำสัญญาเป็นระยะ 3 เดือน และหลังจาก 3 เดือน ก็อาจมีการพิจารณาถึงสัญญาใหม่ ซึ่งแน่นอนอัตราดอกเบี้ยก็ต้องเปลี่ยนแปลงไปด้วย บริษัทเงินทุนขนาดใหญ่ มักจะให้สินเชื่อในรูปแบบของการกู้ยืมวิธีนี้ และให้กู้แก่ผู้กู้แต่ละรายซึ่งส่วนใหญ่เป็นธุรกิจใหญ่ ๆ เช่น อาจเป็นกิจการค้า อุตสาหกรรม ธนาคารพาณิชย์ ตลอดจนบริษัทเงินทุนอื่น ๆ เป็นจำนวนมาก ๆ กู้ในระยะสั้น ๆ ซึ่งบริษัทเงินทุนคิดว่าไม่เป็นการเสี่ยงในการให้ธุรกิจ เหล่านั้นกู้ อัตราดอกเบี้ยส่วนใหญ่จะค่อนข้างสูง แต่อย่างไรก็ตาม ก็อาจมีผู้กู้ที่เป็นธุรกิจเล็ก ๆ ซึ่งกู้เงินเป็นจำนวนน้อย แต่ต้องการใช้เงินก่อน การกู้ก็จำเป็นต้องมีหลักทรัพย์ หรือบุคคลที่รับประกัน อัตราดอกเบี้ยก็อาจสูงถึง 15% ต่อปี

(ข) การซื้อลดเช็ค (Discounting check) คือการที่ผู้ผู้นำเช็คลงวันที่ล่วงหน้า (Post dated check) ของลูกค้าของตนมาขายลดแก่บริษัทเงินทุน - ก่อนที่เช็คนั้นจะถึงกำหนดชำระเงิน กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ บริษัทเงินทุนให้กู้ยืมเงินโดยลูกค้ามอบเช็คซึ่งบริษัทเงินทุนมีสิทธิที่จะไปเรียกเก็บเงินเอาจากผู้มีหน้าที่ต้องจ่ายเงินตามเช็ค เมื่อถึงเวลาที่กำหนดไว้ ในการรับซื้อลดเช็คนั้นบริษัทเงินทุนอาจทำได้ 2 วิธีคือ

(1) พิจารณาเครดิตของผู้ขายลด คือ ผู้ขอกู้แต่เพียงฝ่ายเดียว โดย

ไม่ว่าจนถึงเจ้าของเช็คว่าจะมีเครดิตอย่างไร ในการนี้บริษัทเงินทุนจะให้ผู้ชอผู้ทำการสลักหลังเช็คมาให้แก่บริษัทเงินทุน ทั้งนี้เพื่อสิทธิในการที่บริษัทเงินทุนจะสามารถไล่เบี้ยจากผู้ขายลค หากเจ้าของเช็คหรือลูกหนี้ของผู้ชอไม่ชำระเงินตามเช็คเมื่อครบกำหนดชำระ ซึ่งการพิจารณารับซื้อจะเกิดขึ้นต่อเมื่อผู้ขายลคจะต้องเป็นบุคคลที่มีเครดิตดีเป็นที่เชื่อถือของบริษัทเงินทุน

(2) พิจารณาเครดิตของเจ้าของเช็คหรือลูกค้ำของผู้ขายลคเช็ค โดยบริษัทเงินทุนจะทำสัญญาตกลงกับลูกค้ำของตนว่าจะยินยอมรับซื้อลคเช็คของลูกค้ำเพียงเฉพาะเช็คของบางกิจการตามสัญญาเท่านั้น ซึ่งในการนี้บริษัทเงินทุนจะพิจารณาเครดิตของเจ้าของเช็คเป็นสำคัญ แต่อย่างไรก็ตามเพื่อความไม่ประมาท บริษัทเงินทุนจะขอให้ลูกค้ำเจ้าของบัญชี ทำการสลักหลังเช็คให้แก่ตนเพื่อไม่เสียสิทธิในการไล่เบี้ยที่หลัง

เมื่อบริษัทเงินทุนพิจารณาเห็นสมควรซื้อลคเช็คแล้ว ก็จะทำกาจ่ายเงินสดให้แก่ลูกค้ำโดยคิดหักส่วนลด (Discount rate) ไว้ล่วงหน้า ซึ่งส่วนลดนี้โดยส่วนใหญ่จะคิดในอัตราตั้งแต่ 1.5% ถึง 3% ต่อเดือน และคงมีค่าบริการอื่น ๆ อีก วิธีการใหญ่โดยรับซื้อลคเช็คนี้ทำกันมากในบริษัทเงินทุนปัจจุบันนี้ โดยเฉพาะบริษัทเงินทุนขนาดเล็ก และจำนวนเงินใหญ่ควยวิธีนี้มักเป็นจำนวนน้อย ระยะเวลาการใหญ่ก็มักเป็นระยะสั้น โดยปกติจะมีกำหนดระยะเวลาตั้งแต่ 15 วัน 30 วันหรืออย่างสูงไม่เกิน 6 เดือน แต่อย่างไรก็ตามก็ต้องมีบุคคลค้ำประกันการกู้ วิธีการใหญ่นี้ก็ทำได้สะดวกเนื่องจากในวงการค้าปัจจุบันนิยมใช้เช็คลงวันที่ล่วงหน้ากันอยู่แล้ว และธนาคารพาณิชย์มักไม่ใหญ่ควยวิธีนี้ เนื่องจากธนาคารแห่งประเทศไทยควบคุมเช็คประเภทนี้อยู่เพราะกลัวจะเป็นการส่งเสริมกาจำหน่ายเช็คไม่มีเงิน ฉะนั้นวิธีการกู้วิธีนี้จึงเป็นที่แพร่หลายในกิจการของบริษัทเงินทุนมาก ซึ่งเปรียบแพร่หลายในกิจการของบริษัทเงินทุนมาก ซึ่งเป็นผลดีทั้งแก่บริษัทเงินทุนซึ่งจะได้รับอัตราดอกเบี้ยเป็นส่วนลดที่สูง และยังได้ค่าบริการอื่น ๆ อีก วิธีการเก็บหนี้ก็สะดวก กล่าวคือ บริษัทเงินทุนจะนำเช็คเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารของตนในวันที่เช็คครบกำหนดชำระ ในทำนองเดียวกันผู้กู้ก็ได้ประโยชน์ ในการที่สามารถกู้เงินจากบริษัทเงินทุนได้รวดเร็ว โดยนำเช็คของลูกค้ำของตนไปขายลคได้ทันทีที่ตนต้องการใช้เงิน เป็นต้น

(ค) การซื้อลดลูกหนี้ (Factoring) คือการที่บริษัทเงินทุนรับซื้อบัญชีลูกหนี้ของผู้ ซึ่งผู้ซื้อส่วนใหญ่จะเป็นผู้ผลิตสินค้า ผู้ขายส่ง ซึ่งมีลูกค้านานาจำนวนมาก โดยผู้จะนำใบเสร็จรับเงินลงวันที่ล่วงหน้า พร้อมเอกสารต่าง ๆ เช่นใบสั่งซื้อ ใบส่งของ ใบกำกับสินค้าซึ่งเป็นหลักฐานแสดงว่าลูกหนี้ของผู้ได้สั่งซื้อสินค้านั้นและได้เซ็นรับของเรียบร้อยแล้วนำมาขายลดให้แก่บริษัทเงินทุน บริษัทเงินทุนจะจ่ายเงินให้ผู้โดยหักส่วนลดและค่าบริการในการเรียกเก็บเงินแทนผู้ผู้ควย เมื่อถึงวันครบกำหนดชำระใบใบเสร็จ บริษัทเงินทุนก็จะส่งคนไปเก็บเงินจากลูกค้า ในการพิจารณาการใหญ่วิชั่นนี้ บริษัทเงินทุนจะพิจารณาถึงเครดิตของผู้และผู้ลูกค้าควยเพื่อพิจารณาการบริการในการเรียกเก็บเงินตามใบเสร็จรับเงิน ส่วนใหญ่บริษัทเงินทุนที่มีสาขาอยู่ต่างจังหวัดมักจะให้บริการการกู้ควยวิชั่นนี้ ซึ่งเป็นประโยชน์ทั้งแก่ผู้โดย เฉพาะผู้ที่เป็นพ่อค้าส่งที่มีลูกค้ายูกระจัดกระจายกันมาก ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการเรียกเก็บเงินตามใบเสร็จ และยังให้สามารถใช้เงินได้ทันทีที่ต้องการ ไม่ต้องรอจนครบกำหนดชำระเงินของลูกค้ ส่วนบริษัทเงินทุนก็ได้ประโยชน์ โดยได้รับผลตอบแทนในอัตราที่ค่อนข้างสูง อาจเป็น 2-4% ต่อเดือน และยังได้รับค่าบริการในการเรียกเก็บเงินแทนผู้ผู้ควย แต่เพื่อประกันการเก็บหนี้ไม่ได้ บริษัทเงินทุนมักจะให้ผู้ทำการรับประกันจำนวนหนี้ดังกล่าวไว้ การรับซื้อลดบัญชีลูกหนี้อีกวิธีหนึ่งก็คือ การที่บริษัทเงินทุนรับซื้อบัญชีลูกหนี้ที่เกิดจากการขายสินค้าแบบผ่อนส่งของผู้ ซึ่งเป็นผู้จำหน่ายสินค้า เช่น รถยนต์ เป็นต้น เกิดจากการที่ผู้ซึ่งเป็นเจ้าของรถที่ขายผ่อนส่ง ขาดเงินที่จะใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียนของกิจการ ก็จะนำเอาบัญชีลูกหนี้มาขายให้แก่บริษัทเงินทุน ในการนี้ บริษัทเงินทุนก็จะจ่ายเงินสดให้แก่ผู้ทันที และหักส่วนลดไวล่วงหน้า และบริษัทเงินทุนก็จะรับโอนหนี้โดยแจ้งให้ผู้ทราบว่า บัดนี้ตนได้ตกเป็นลูกหนี้ของบริษัทเงินทุนแล้วและจะต้องจ่ายชำระหนี้ที่เหลือพร้อมดอกเบี้ยให้แก่บริษัทเงินทุนในกาลต่อไป นอกจากนั้นบริษัทเงินทุนยังมีการบริการรับรองตัวเงินและรับอาวัลในตัวเงินของบุคคลและธุรกิจต่าง ๆ ทั้งนี้โดยบริษัทเงินทุนจะได้รับความธรรมเนียมเป็นผลตอบแทน และการคิดค่าธรรมเนียมก็ขึ้นอยู่กับเครดิตของผู้ส่งจ่ายชำระหนี้และระยะเวลาของตัวเงิน เป็นต้น

1.4.2 การประกอบกิจการเงินทุนเพื่อการพัฒนา คือการใหญ่ยืมเงินระยะปานกลางและระยะยาวแก่ธุรกิจอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม เกษตรกรรมและการ

ก่อสร้าง เพื่อนำเงินทุนไปลงทุนในการขยายกิจการ การลงทุนในโครงการใหญ่ ๆ เช่น โครงการขยายโรงงาน ซื้อวัตถุดิบ เครื่องจักร ตลอดจนอุปกรณ์ต่าง ๆ ตลอดจนการลงทุนเพื่อเปิดกิจการใหญ่ ๆ จำนวนเงินที่ใหญ่มักเป็นจำนวนเงินมาก ๆ อาจเป็น 1-50 ล้านบาท และระยะเวลาการใหญ่ก็มักจะเป็น 2-5 ปี ขึ้นอยู่กับแต่ละโครงการ ซึ่งบางครั้งบริษัทเงินทุนบางแห่งอาจไม่สามารถให้บริการเงินกู้ยืมได้ทั้งจำนวนได้ ก็อาจจะบริการการจัดหาเงินทุนใหญ่แบบ Bridge Finance คือการจัดหาเงินทุนให้แบบเป็นทอด ๆ ไป กล่าวคือ บริษัทเงินทุนเองไม่สามารถจะจัดหาเงินทุนทั้งจำนวนใหญ่ได้ทั้งโครงการ ก็เลยต้องจัดหาบริษัทเงินทุนอื่น ๆ ในประเทศมารวมช่วยใหญ่ยืมในโครงการนั้น ๆ หรืออาจมีการบริการจัดหาเงินกู้จากสถาบันการเงินต่างประเทศแก่ผู้ โดยบริษัทเงินทุนจะเป็นตัวแทนเจรจากับการกู้ยืมให้พร้อมทั้งช่วยเตรียมเสนอข้อมูลเกี่ยวกับโครงการให้สถาบันการเงินต่างประเทศ ในการนี้บริษัทเงินทุนก็จะได้อัตรารวมเนียมสำหรับบริการนี้ ซึ่งค่าธรรมเนียมจะมากน้อยแค่ไหน ขึ้นอยู่กับจำนวนเงินทุนและความยากง่ายในการจัดหาเงินทุนนั้น อัตราดอกเบี้ยในการใหญ่ประเภทนี้จะมีตั้งแต่ 10-13% ต่อปี บริษัทเงินทุนบางแห่งจะมีการตกลงกับผู้เกี่ยวกับการคิดอัตราดอกเบี้ย โดยผู้จะยอมให้บริษัทเงินทุนคิดอัตราดอกเบี้ยใหม่ในทุก 3 เดือน เป็นต้น สำหรับหลักการพิจารณาในการใหญ่ นั้น บริษัทเงินทุนจำเป็นจะต้องพิจารณาโครงการลงทุนของผู้ให้ละเอียดเสียก่อน เพื่อช่วยลดความเสี่ยงของกิจการลง ทั้งนี้เพราะจะเห็นว่า เงินทุนของกิจการจำนวนมากที่จะต้องไปจมลงอยู่กับกิจการของผู้เป็นระยะเวลาหลายปี ฉะนั้นบริษัทเงินทุนที่ใหญ่ประเภทนี้มักมีแผนกวิเคราะห์ของตนเอง นอกจากนั้นการใหญ่ประเภทนี้ บริษัทเงินทุนมักจะต้องเรียกร้องให้ผู้วางหลักทรัพย์ ซึ่งอาจเป็นที่ดินวางประกันเงินกู้ไว้อีกด้วย

แต่อย่างไรก็ตามมีบริษัทเงินทุนใหญ่ ๆ เพียงไม่กี่แห่งเท่านั้น ที่ให้บริการการกู้ยืมเงินประเภทนี้ และแต่ละแห่งจะลงทุนในเงินกู้ประเภทนี้น้อยมาก จากตารางที่ 12 จะเห็นได้ว่า บริษัทเงินทุนที่มีสัญชาติไทยจะมีการลงทุนในกิจการเงินทุนประเภทนี้ มีจำนวน 10% ของเงินที่ใหญ่ทั้งหมดของกิจการ ในการนี้ส่วนใหญ่จะให้กู้โดยมีที่ดินเป็นหลักประกันการกู้ ส่วนบริษัทเงินทุนที่มีสัญชาติต่างค่าจะมีการลงทุนในกิจการประเภทนี้น้อยมาก คือมีเพียงจำนวน 5% ของจำนวนเงินที่ใหญ่ยืมทั้งหมดของกิจการเท่านั้น และการใหญ่ยืมส่วนใหญ่

จะใช้พิจารณาโครงการของผู้ขอกู้ว่าดีหรือไม่ และพิจารณาตัวบุคคลผู้ขอกู้ ไม่ค่อยได้พิจารณาจากหลักทรัพย์ที่ค้ำประกัน โดยเฉพาะที่ดิน เพราะเนื่องจากเกรงว่าจะเกิดปัญหายุ่งยากเกี่ยวกับการถือกรรมสิทธิ์ในที่ดินที่หลัง ซึ่งอาจทำให้เกิดความเสี่ยงในการขายที่ดินในราคาที่ดีเกินไป นอกจากนี้ยังต้องมีการขออนุญาตถือกรรมสิทธิ์ในที่ดิน ซึ่งยุ่งยากมาก และอาจกล่าวโดยส่วนรวมได้ว่า บริษัทเงินทุนทั้งหมดที่ประกอบกิจการเงินทุนเพื่อการพัฒนา มีจำนวนเพียง 7.5% ของจำนวนเงินใหญ่ทั้งหมดเท่านั้น สำหรับระยะเวลาการชำระคืนเงินกู้จะมี 2 แบบคือ แบบที่ชำระเงินกู้ทั้งหมดเมื่อหนี้ถึงกำหนดชำระ แต่ดอกเบี้ยจะต้องชำระเป็นเดือน ๆ และอีกวิธีคือ การผ่อนชำระ (Installment Loan) โดยบริษัทเงินทุนมีข้อตกลงให้ผู้กู้ผ่อนชำระเงินคืนเป็นงวด ๆ ตามแต่จะตกลงกันเป็นต้น

นอกจากนี้บริษัทเงินทุนบางแห่งยังมีการบริการใหญ่แก่บุคคลที่ต้องการซื้อหุ้นของธุรกิจต่าง ๆ อีกด้วย ซึ่งการกู้ยืมบริษัทเงินทุนอาจกำหนดอัตราส่วนการใหญ่ของราคาหุ้นได้ โดยการใหญ่วิธีนี้บริษัทเงินทุนจะยึดหลักทรัพย์คือหุ้น ไว้เป็นหลักประกันเงินกู้ ซึ่งวิธีวิธีนี้ ผู้เขียนคิดว่าควรที่จะจัดเข้าเป็นการใหญ่ยืมเพื่อการพัฒนา เพราะมีจุดประสงค์การกู้ยืมเพื่อลงทุนในธุรกิจต่าง ๆ แต่ระยะเวลาการกู้อาจจะเป็นระยะเวลาสั้น คือ ภายใน 1 ปีก็ได้

1.4.3 การประกอบกิจการเงินทุนเพื่อการจำหน่ายและการบริโภค เป็นการใหญ่ยืมแก่ธุรกิจที่จำหน่ายสินค้าเพื่อนำเงินทุนไปซื้อสินค้ามาจำหน่าย และการใหญ่ยืมแก่เอกชนเพื่อนำเงินมาใช้ในการอุปโภคบริโภค ตลอดจนการซื้อสินทรัพย์ถาวรต่าง ๆ มาอุปโภคบริโภค ได้มีบริษัทเงินทุนขนาดกลางและขนาดเล็กจำนวนมาก ที่จัดตั้งขึ้นเพื่อประกอบธุรกิจเงินทุนประเภทนี้โดยเฉพาะ เนื่องจากประชาชนเริ่มนิยมการซื้อสินค้าโดยวิธีการเช่าซื้อมากขึ้น ประชาชนมีความต้องการจะอยู่กินดีขึ้น ทั้งนี้เพื่อต้องการความเป็นอยู่ที่สะดวกสบายขึ้น และประกอบกับบริษัทที่จำหน่ายสินค้าอุปโภคบริโภคประเภทถาวรบางอย่าง เช่น รถยนต์ ได้จัดตั้งบริษัทเงินทุนขึ้น เพื่อให้บริการทางการเงิน และการให้สินเชื่อแก่ลูกค้าของตน ซึ่งเท่ากับเป็นการส่งเสริม การจำหน่ายสินค้าของตนเอง จากตารางที่ 12 จะเห็นได้ว่า บริษัทเงินทุนที่มีสัญชาติไทยจะลงทุนในกิจการเงินทุนประเภทนี้

จำนวน 15% ของจำนวนเงินใหญ่ทั้งหมดของกิจการ ส่วนบริษัทเงินทุนที่ไม่มีสัญชาติไทยจะ มีการลงทุนในกิจการ เงินทุนประเภทนี้จำนวน 25% ของจำนวนเงินใหญ่ทั้งหมดของกิจการ และหากมองในแง่ของบริษัทเงินทุนทั้งหมด จะเห็นได้ว่ามีการประกอบกิจการ เงินทุนประเภท นี้ เป็นจำนวน 20% สำหรับการใหญ่มีมาจากระทำได้โดยวิธีการต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ คือ

(ก) ใหญ่ยืมแกธุรกิจเพื่อการจำหน่ายสินค้า คือ บริษัทเงินทุน จะใหญ่ยืมเงินแก่บริษัทที่จำหน่ายสินค้าประเภทถาวร เช่น รถยนต์ เพื่อนำไปใช้ในการออก สินค้าของตนจากท่าเรือ หรือคลังสินค้า วิธีการใหญ่นี้เรียกว่า Floor Finance ซึ่งจะ เกิดเมื่อผู้ซื้อเป็นผู้จำหน่ายรถยนต์ส่งรถยนต์เข้ามาจากต่างประเทศ และไม่มีเงินพอที่จะไป จ่ายชำระ ก็จะมาขอกู้จากบริษัทเงินทุนและนำรถยนต์เหล่านั้นมาวางเป็นประกันไว้ โดย โอนทะเบียนลอยให้แก่บริษัทเงินทุน คือ เขียนใบมอบลอยมาให้ แต่ไม่ได้ไปทำการจดทะเบียน การโอนที่กองทะเบียนทั้งนี้เพื่อไม่ให้รถยนต์เหล่านั้นกลายเป็นรถที่ใช่แล้ว (Second Hand) แต่บริษัทขายรถยนต์ต้องนำเอกสารการสั่งซื้อ ใบนำเข้า และทะเบียนรถมาไว้กับบริษัทเงินทุน คอเมื่อขายรถยนต์ได้แต่ละคัน บริษัทจำหน่ายรถยนต์ก็จะมาเอาทะเบียนรถไปโอนให้ลูกค้า ของตนพร้อมกับจ่ายชำระเงินคืนบริษัทเงินทุน ทำเช่นนี้เรื่อย ๆ ไป จนกว่าจะชำระหนี้ เงินต้นรวมดอกเบี้ยหมด

(ข) การใหญ่ยืมแก่ผู้บริโภค ซึ่งอาจเป็นการให้เอกชนที่มี หลักค้าประกันกู้ไปเพื่อจะใช้จ่ายในกรณีจำเป็น เช่น เวลาเจ็บป่วยหรือใช้ในกรณีมีเหตุจำเป็น ที่ต้องใช้จ่ายเงิน เป็นต้น การชำระเงินคืน อาจเป็นแบบชำระคืนทั้งจำนวนเมื่อวันครบกำหนด ชำระหรืออาจจะชำระคืนโดยวิธีแบบผ่อนชำระเป็นงวด ๆ ก็ได้ อัตราดอกเบี้ยในการกู้ ประเภทนี้จะค่อนข้างสูง เนื่องจากผู้กู้กำลังมีความเดือดร้อนเพราะกำลังขาดเงิน จึงมักจะ ยินดีจ่ายให้บริษัทเงินทุนในอัตราดอกเบี้ยที่ค่อนข้างสูง ตามที่บริษัทเงินทุนเรียกกรอง หรือการ กู้ประเภทนี้ อาจเป็นการให้เอกชนผู้บริโภคกู้เงินไปเพื่อซื้อสินทรัพย์ถาวรบางประเภท เช่น รถยนต์ เครื่องมือแพทย์ เครื่องปรับอากาศ โทรทัศน์ ตลอดจนเครื่องใช้ในบ้านอื่น ๆ โดย วิธีการแบบเช่าซื้อ (Hire Purchase) โดยบริษัทเงินทุนจะตกลงทำสัญญากับบริษัท ขายสินค้าเหล่านี้ว่า หากมีลูกค้าที่มีความประสงค์จะซื้อสินค้าแบบผ่อนส่ง บริษัทเงินทุนนั้นก็ จะทำการบริการด้านการเงินให้ โดยจะให้สินเชื่อแก่ลูกค้าของบริษัทขายสินค้านั้น ๆ

ดังตัวอย่างในทางปฏิบัติซึ่งจะมีวิธีการดังนี้คือ เมื่อลูกค้าตกลงจะซื้อสินค้า เช่น รถยนต์จากบริษัทจำหน่ายรถยนต์โดยวิธีการผ่อนชำระ หลังจากที่ถูกค่าไถ่จ่ายเงินค่างวด (Down Payment) ซึ่งในกรณีเป็นรถใหม่โดยปกติจะต้องจ่ายชำระเป็นจำนวนเงิน 25% ของราคาารถที่ตกลงกันแล้ว บริษัทจำหน่ายรถยนต์ก็จะนำลูกค้ามาตกลงทำสัญญาเช่าซื้อกับบริษัทเงินทุนที่บริษัทเงินทุนหรือในบางแห่งบริษัทเงินทุนจะมีเจ้าหน้าที่ของคนไปอยู่ประจำที่บริษัทจำหน่ายรถยนต์ โดยบริษัทเงินทุนจะจ่ายชำระราคาส่วนที่เหลือให้แก่บริษัทจำหน่ายรถยนต์ และในขณะเดียวกันก็จะโอนทะเบียนรถยนต์นั้นมาให้แก่บริษัทเงินทุน โดยผู้ซื้อจะเป็นผู้ชำระค่าโอนค่างวด และลูกค้า (ผู้ซื้อ) จะจ่ายชำระราคาส่วนที่เหลือพร้อมดอกเบี้ยซึ่งบริษัทเงินทุนจะคิดจากลูกค้าเป็นงวด ๆ สำหรับระยะเวลาการจ่ายชำระคืนเงินกู้ (ระยะเวลาการใหญ่) จะมีตั้งแต่ 18 เดือน ถึง 36 เดือน (โดยปกติจะไม่เกิน 36 เดือน เนื่องจากถาระยะเวลายาวนานกว่านี้ ราคาจะลดลงมาก เพราะเสื่อมค่าลงมาก) ในการคิดดอกเบี้ยเงินเชื่อประเภทนี้ บริษัทเงินทุนจะคิดโดยวิธี Flat rate คือคำนวณดอกเบี้ยจากจำนวนเงินต้นครั้งแรกทั้งจำนวนแล้วนำมารวมกับจำนวนเงินต้นตั้งกล่าวและหารค่างวดจำนวนงวดที่ผ่อนชำระ ดังตัวอย่าง

ราคาารถยนต์ 80,000.00 บาท ผู้ซื้อจ่ายชำระเงินค่างวดไป 25% เท่ากับ 20,000.00 บาท ฉะนั้นคงเหลืออีก 60,000.00 บาท ซึ่งบริษัทเงินทุนได้จ่ายชำระแทนไปให้แก่ผู้จำหน่ายรถ (ซึ่งก็คือจำนวนเงินต้นที่ผู้ซื้อมาชอูกจากบริษัทเงินทุน) บริษัทเงินทุนคิดดอกเบี้ยจากผู้ซื้อ 12% ต่อปี ผู้ซื้อตกลงจะจ่ายชำระภายใน 3 ปี โดยจ่ายเป็นงวด ๆ 36 งวด การคำนวณเงินผ่อนชำระจะเป็นดังนี้คือ

<u>วิธีคำนวณ</u>			
จำนวนดอกเบี้ยทั้งสิ้น	=	$60,000 \times \frac{12}{100} \times 3$	
	=	21,600.-	บาท
เงินต้นรวมดอกเบี้ย	=	$60,000 + 21,600$	= 81,600.-บาท
จ่ายชำระงวดละ	=	$\frac{81,600}{36}$	= 2,266.67 บาท

แม้ว่าอัตราดอกเบี้ยที่ไ้ใช้คำนวณจะเป็น 12% ต่อปีก็ตาม แต่อัตราดอกเบี้ยที่แท้จริง (Effective Rate) จะตกประมาณ 21.25% ต่อปี จากข้อมูลที่สำรวจได้ อัตราดอกเบี้ยที่เป็น Flat Rate จะมีตั้งแต่ 12-15% ต่อปี ซึ่งอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงจะอยู่ระหว่าง 18-24% ต่อปี จะเห็นว่าอัตราดอกเบี้ยนี้เป็นอัตราที่สูงมากกว่าการใหญ่โดยวิธีอื่น ๆ ทำให้บริษัทเงินทุนได้กำไรในอัตราที่สูง แต่อย่างไรก็ตาม วิธีการเช่นนี้เป็นวิธีการใหญ่ที่บริษัทเงินทุนมีอัตราการเสี่ยงที่ค่อนข้างสูง ซึ่งในทางปฏิบัติแล้วจะมีปัญหาเกิดขึ้นมากมายเช่น ปัญหาในเรื่องการโอนทะเบียนรถเมื่ออยู่บ่อยครั้งที่บริษัทเงินทุนจ่ายชำระเงินให้แก่บริษัทจำหน่ายรถเรียบร้อยแล้ว แต่ยังไม่ได้รับการโอนทะเบียนรถมาให้บริษัทเงินทุนเนื่องจากให้นำทะเบียนรถไปโอนให้ผู้อื่น เพื่อใช้เป็นเครื่องมือหมุนเงิน ดังนั้นบริษัทเงินทุนจึงประสบปัญหาอยู่บ่อย ๆ ในเรื่องการเรียกเก็บเงินจากผู้ซื้อ ซึ่งผ่อนชำระเป็นจำนวนเพียงไม่กี่งวด แต่ก็ไม่ยอมจ่ายชำระอีก และอาจवारรถหายไป โดยเฉพาะผู้ซื้อที่อยู่ต่างจังหวัดซึ่งเป็นภาระแก่บริษัทเงินทุน ในการติดตามเรียกเก็บเงิน และต้องส่งเจ้าหน้าที่ไปทำการตรวจสอบขอเท็จจริง หรือในกรณีที่ไมยอมผ่อนชำระเงินตอบบริษัทเงินทุน ก็ต้องส่งเจ้าหน้าที่ไปทำการยึดรถ เป็นต้น แต่ในทางปฏิบัติเพื่อช่วยลดความเสี่ยงของบริษัทเงินทุนไปได้บ้าง บริษัทเงินทุนก็จะขอให้ผู้ซื้อทำการประกันรถยนต์นั้นเสียตั้งแต่วันเริ่มทำสัญญาเช่าซื้อ ในการประกันนี้จะมีทั้งการประกันรถหายและประกันความเสียหายทุกอย่างไว้ โดยผู้ซื้อจะเป็นผู้จ่ายชำระเงินค่าเบี้ยประกันด้วย แต่ถึงอย่างไรก็ยังมีปัญหาอื่น ๆ เกิดขึ้น และความเสี่ยงก็ยังอยู่ในระดับที่ค่อนข้างสูง ซึ่งบริษัทเงินทุนจะต้องเสียค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นได้ในภายหลัง ฉะนั้นบริษัทเงินทุนจึงต้องคิดอัตราดอกเบี้ยในอัตราที่ค่อนข้างสูง เพื่อให้คุ้มกับการเสี่ยงและค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดต่าง ๆ

บริษัทเงินทุนขนาดกลางและขนาดเล็กนิยมประกอบธุรกิจประเภทนี้เนื่องจากได้กำไรดี บริษัทเงินทุนบางแห่งใช้เงินทุนของตน เพื่อธุรกิจประเภทนี้มีจำนวนถึง 80% ของเงินทุนทั้งหมด และบริษัทรถยนต์ส่วนใหญ่ก็นิยมที่จะทำสัญญาในการให้บริษัทเงินทุนช่วยจัดหาเงินทุนประเภทนี้ให้แก่ตน เพราะนอกจากจะเป็นการส่งเสริมการขายแล้วบริษัทจำหน่ายรถยนต์บางแห่งยังได้ค่านายหน้าจากบริษัทเงินทุนอีกด้วย ซึ่งโดยส่วนใหญ่จะได้ประมาณ 1% ของจำนวนดอกเบี้ยทั้งหมด ที่บริษัทเงินทุนคิดจากผู้ซื้อ

ในการพิจารณาการให้สินเชื่อประเภทนี้ บริษัทเงินทุนอาจจะต้องพิจารณาคุณสมบัติของผู้ขอสินเชื่อว่ามีเครดิตแค่ไหน จะมีรายได้ต่อเนื่องเท่าไร พอที่จะสามารถจ่ายชำระหนี้ได้หรือไม่ นอกจากนั้น ยังอาจจะต้องให้มีบุคคลอื่นค้ำประกันอีกด้วย แต่อย่างไรก็ตาม ปัญหาต่าง ๆ ก็ยังคงเกิดขึ้นอยู่นั่นเอง ทั้งนี้อาจเกิดจากความไม่รัดกุมในการให้เขาซื้อก็ได้ เช่น ดอกเบี้ยที่คิดสูงเกินไปจนผู้ซื้อไม่สามารถจะจ่ายชำระได้ จึงเกิดการหลบเลี่ยงขึ้น หรืออาจเกิดจากการไม่รัดกุมของวิธีการโอนทะเบียนรถ เป็นต้น

1.4.4 การใหญ่ยืมเพื่อการเคหะ คือ การใหญ่ยืมเพื่อนำเงินไปลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ซึ่งส่วนใหญ่แล้ว บริษัทเงินทุนจะต้องพิจารณาถึงโครงการลงทุนประเภทที่เป็นโครงการใหญ่ไปเลย โดยจะรับจัดหาเงินให้แก่ธุรกิจที่มีโครงการจัดสรรที่ดินพร้อมบ้าน (ทั้งโครงการ) บริษัทเงินทุนจะพิจารณาใหญ่โดยพิจารณาจากชื่อเสียงของธุรกิจที่ขอสินเชื่อชื่อเสียงทางการจัดสรรที่เพียงใด ทำเลที่ตั้งของที่ดินอยู่ที่ใด เหมาะสมหรือไม่ ลักษณะบ้านที่จะปลูก ตลอดจนบริษัทก่อสร้างที่รับเหมาะที่ควรพิจารณาด้วย เพราะการใหญ่ประเภทนี้จะเป็นระยะยาวประมาณ 8-15 ปี ในทางปฏิบัติการให้เงินกู้ประเภทนี้จะทำเป็น 2 ชั้น คือ

ชั้นที่ 1. บริษัทเงินทุนจะให้ธุรกิจที่จัดสรรที่ดินและบ้าน กู้เงินไปเพื่อการปลูกสร้าง โดยนำเอาโฉนดที่ดินทั้งหมดมาวางเป็นประกันเงินกู้ไว้ จำนวนที่กู้มักจะเป็นจำนวนมาก อัตราดอกเบี้ยที่คิดจะมีตั้งแต่ 11-14% ต่อปี

ชั้นที่ 2. เมื่อมีลูกค้าต้องการซื้อบ้านพร้อมที่ดินจากผู้ค้าด้วยวิธีการข้างต้น ผู้กู้จะพาผู้ค้ามาทำความตกลงขอเงินส่วนที่ขาดจากบริษัทเงินทุนซึ่งบริษัทเงินทุนจะใหญ่โดยจ่ายชำระเงินให้แก่บริษัทจัดสรรที่ดินซึ่งเป็นลูกหนี้เดิมของตนจากนั้นผู้ (บริษัทจัดสรรที่ดิน) ก็จะชำระคืนเงินกู้ส่วนนี้ให้แก่บริษัทเงินทุนอีกทอดหนึ่ง จะเห็นได้ว่าลูกหนี้ของ บริษัทเงินทุนในขั้นนี้จะเปลี่ยนจากธุรกิจจัดสรรที่ดิน เป็นลูกค้าที่ซื้อบ้านแล้ว และในการกู้ของลูกค้านั้นก็จะต้องนำที่ดินมาเป็นประกันเงินกู้ให้แก่บริษัทเงินทุน การพิจารณาการใหญ่ บริษัทเงินทุนก็จะพิจารณาจากคุณสมบัติของผู้ขอ เช่น เกี่ยวกับอาชีพ รายได้ สถานที่ทำงานว่าจะมีความสามารถที่จะส่งชำระเงินกู้ได้หรือไม่ การชำระเงินกู้จะชำระแบบผ่อนส่งเป็นงวด ๆ สำหรับอัตราดอกเบี้ยนั้น บริษัทเงินทุนจะคิดในอัตราเดียวกับที่คิดจาก

ธุรกิจจัดสรรที่ดิน และวิธีการคิกคอกเบี้ยก็คิดแบบการผ่อนชำระเงินทุนแบบผ่อนส่งธรรมดา คือ คิกจากเงินต้นที่ยังคงค้างชำระในแต่ละงวด

ส่วนการกู้ยืมวินั้น คือ การที่บริษัทจัดสรรที่ดินเกิดขาดเงินขึ้นมา อย่างกระทันหันก็อาจจะนำเอาสัญญาเช่าซื้อบ้านมาขายต่อให้แก่บริษัทเงินทุน ถ้าเป็นการ กู้ยืมนี้ การกู้ยืมที่ 1 ก็ไม่มี คงมีแต่ขั้นที่ 2

วิธีการกู้ยืมประเภทหนึ่งคือ การที่ถูกค่าที่จะซื้อบ้านมาขอกู้โดยตรงจากบริษัทเงินทุนเพื่อซื้อบ้าน ซึ่งวิธีนี้บริษัทเงินทุนขนาดใหญ่และกลางมักไม่ทำกัน คงทำแต่บริษัทเงินทุนขนาดเล็ก เนื่องจากยุ่งยากในเรื่องการสำรวจดูที่ซึ่งต้องทำกันเป็นที่ ละรายไม่เหมือนกับทำให้เป็นโครงการซึ่งในกรณีนี้บริษัทเงินทุนจะทำการสำรวจที่เพียง ครั้งเดียวก็ให้หลายรายไปแล้วเป็นการประหยัดเวลาและค่าใช้จ่าย

นอกจากนี้บริษัทเงินทุนบางแห่งยังมีการบริการการจัดจำหน่าย บ้านและที่ดินจัดสรรให้แก่ประชาชนโดยวิธีให้เช่าซื้อ ส่วนใหญ่บริษัทเงินทุนที่ประกอบ กิจการลักษณะนี้ มักจะเป็นบริษัทในเครือของบริษัทเงินทุนขนาดใหญ่ หรือธนาคาร เพราะ จะต้องการเงินทุนจำนวนมากจากบริษัทแม่ของตนมาลงทุนซื้อที่ดิน และปลูกสร้างบ้านให้แก่ ประชาชนผู้ซื้อ ซึ่งบริษัทเงินทุนและธนาคารเหล่านั้นมีจุดประสงค์จะให้บริการทางด้านนี้ อยู่แล้ว

การใหญ่ประเภทนี้แม้ว่าจะเป็นการให้เงินกู้ระยะยาว แต่ก็เป็นการใหญ่ที่ไม่เสี่ยงมากนัก เพราะการกู้จะต้องมีโฉนดที่ดินมาเป็นหลักประกันและราคาที่ดิน ในขณะนั้นก็ยังมีแนวโน้มสูงขึ้น แต่อาจเกิดความเสี่ยงเกี่ยวกับผลตอบแทนในเรื่องอัตราดอกเบี้ย เพราะระยะเวลาการกู้นาน อัตราดอกเบี้ยอาจเปลี่ยนแปลงขึ้น ๆ ลง ๆ ได้ ฉะนั้น จากผลของการสำรวจปรากฏว่า บริษัทเงินทุนที่มีสัญชาติไทยเท่านั้นที่จะประกอบกิจการเงินทุน ประเภทนี้โดยเฉลี่ยแล้วประมาณ 5% ของจำนวนเงินที่ใหญ่ยิ่งของกิจการเท่านั้น แต่อย่างไร ก็ตาม ก็มีบริษัทเงินทุนหลายแห่งที่กำลังริเริ่มโครงการนี้ในการประกอบกิจการเงินทุนประเภท นี้ขึ้น ส่วนบริษัทเงินทุนที่ไม่มีสัญชาติไทยเนื่องจากกฎหมายที่ดินมีข้อกำหนดห้ามถือกรรมสิทธิ์ ในที่ดินนอกจากจะได้รับอนุญาตเป็นพิเศษตามกฎหมายที่ดิน ฉะนั้นบริษัทเงินทุนลักษณะนี้ จะไม่ประกอบธุรกิจเงินทุนประเภทนี้

1.4.5 การให้บริการทางค้ำประกันอื่น ๆ บริษัทเงินทุนในปัจจุบัน นอกจากจะประกอบธุรกิจการใหญ่ประเภทต่าง ๆ แล้ว ส่วนใหญ่ยังมีการให้บริการทางค้ำประกันธุรกิจการเงินอื่น รวมทั้งธุรกิจหลักทรัพย์อีกด้วย ดังเช่น

(ก) การออกหนังสือค้ำประกันให้แก่ธุรกิจต่าง ๆ ซึ่งโดยส่วนใหญ่จะเป็นธุรกิจที่ติดต่อกับหน่วยราชการ การพิจารณาการออกหนังสือค้ำประกันนี้ก็เช่นเดียวกับ การพิจารณาการปล่อยสินเชื่ออื่น ๆ คือ บริษัทเงินทุนจะต้องพิจารณาถึงความสามารถในการ คำนึงกิจการ ฐานะการเงิน ผู้เป็นเจ้าของหลักทรัพย์ เป็นต้น ที่ต้องพิจารณาเช่นนี้ เนื่องจากสาเหตุที่ว่า ถ้าบริษัทเงินทุนให้การค้ำประกันแล้ว หากเกิดมีอะไรเสียหายในภายหลัง บริษัทเงินทุนก็ต้องรับผิดชอบต่อสิ่งที่เกิดขึ้นตามสัญญา ซึ่งในทางบัญชีสินเชื่อประเภทนี้ จะจัดอยู่ในบัญชี โดยแสดงเป็นหนี้สินไม่แน่นอนไว้ในงบดุล ในบางกรณีบริษัทเงินทุนบาง แห่งอาจกำหนดวงเงินการให้ค้ำประกันให้แก่ธุรกิจที่ขอให้บริษัทเงินทุนออกหนังสือค้ำประกันให้ เช่น ธุรกิจประเภทก่อสร้าง พอลดาสง เป็นต้น ซึ่งการออกหนังสือค้ำประกันนี้ โดยปกติบริษัทเงินทุนทำอยู่ 2 ประเภทดังนี้คือ

(1) การค้ำประกันประเภทประกวดราคา โดยบริษัทเงินทุนจะออกหนังสือค้ำประกันประเภทมัดจำของ (Bid Bond) ในกรณีที่มีการยื่นซองประกวดราคา ซึ่งผู้เรียกประกวดราคาส่วนใหญ่ได้แก่ หน่วยราชการจะเป็นผู้กำหนดวงเงินมัดจำของประกวดราคา โดยปกติหน่วยราชการจะเรียกมูลค่าเงินมัดจำของประกวดราคาจากบริษัทเงินทุน 10% ของราคาที่เสนอ

(2) การค้ำประกันประเภทสัญญา เป็นการออกหนังสือค้ำประกันการทำงานตามสัญญาของบริษัท โดยบริษัทเงินทุนจะออก Permanence Bond เหล่านี้ เช่น สัญญาก่อสร้างต่าง ๆ แต่โดยปกติแล้วบริษัทเงินทุนส่วนใหญ่จะไม่ทำกันเพราะความเสี่ยงค่อนข้างสูง

ค่าตอบแทนจากการออกหนังสือค้ำประกันนี้บริษัทเงินทุนจะคิดค่าธรรมเนียม (Commission) เป็นค่าตอบแทน จำนวนค่าธรรมเนียมจะมากน้อยแค่ไหนขึ้นอยู่กับวงเงินที่ค้ำประกัน ความสามารถ ชื่อเสียง ตลอดจนฐานะของลูกค้า อนึ่ง การค้ำประกันนี้ตามกฎหมายถือว่าเป็นกิจการอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากกิจการธุรกิจการเงิน

ฉะนั้นหากบริษัทเงินทุนใด ต้องการประกอบกิจการประเภทนี้แล้ว ตามหลักการจะต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเสียก่อน แต่ในทางปฏิบัติเท่าที่เป็นอยู่ในขณะนั้น เนื่องจากกิจการค้าประกันอันเป็นกิจการที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจเงินทุนในการให้เครดิต ฉะนั้นบริษัทเงินทุนส่วนใหญ่ จะประกอบกิจการค้าประกันโดยไม่ได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรีเสียก่อน และประกอบกันในขณะนี้ก็ยังมีคำสั่งหรือนโยบายของรัฐบาลที่จะห้ามบริษัทเงินทุนในการประกอบกิจการประเภทนี้อย่างเข้มงวด ฉะนั้นบริษัทเงินทุนหลายแห่ง จะมีการประกอบกิจการค้าประกันอยู่ในขณะนี้

(ข) บริการจัดการขายหุ้นชนิดต่าง ๆ เช่น หุ้นสามัญ หุ้นกู้ หุ้นบุริมสิทธิ ในการนี้ บริษัทเงินทุนจะได้รับค่าธรรมเนียม คานายหน้า เป็นผลตอบแทน ซึ่งจะมากน้อยแค่ไหนก็ขึ้นอยู่กับจำนวนเงินและชนิดของหุ้นที่ออกจำหน่ายและวิธีการบริการจัดการขายหุ้น บริการจัดการขายหุ้นของบริษัทเงินทุนส่วนใหญ่จะทำได้เป็น 3 แบบ ดังนี้คือ

(1) แบบรับประกันผลการขายหุ้น (Firm Basis) โดยบริษัทเงินทุนรับประกันว่าลูกค้า คือบริษัทที่ออกหุ้นจะได้รับเงินระดมทุนตามจำนวนที่เสนอขายทั้งหมดโดยไม่ต้องพะวงถึงผลของการขายหุ้น

(2) แบบจัดจำหน่ายหุ้น (Best Efforts Basis) คือ บริษัทเงินทุนจะรับเป็นตัวแทน หรือนายหน้าขายหุ้นให้ไต่มาที่สุดเท่าที่จะทำได้ โดยไม่มีการรับประกันผลของการขายหุ้นหรือแลกเปลี่ยนหลักทรัพย์ให้แก่บุคคลอื่น โดยได้รับคานายหน้าหรือบำเหน็จเป็นการตอบแทน

(3) แบบแนะนำการขายหุ้น (Advisory Basis) คือ บริษัทเงินทุนจะให้คำแนะนำความรู้เกี่ยวกับชนิดของหุ้น วิธีการออกหุ้น ตลอดจนวิธีการจัดจำหน่ายหุ้นแก่บริษัทที่ต้องการจัดจำหน่ายหุ้นเอง

(ค) การจัดการเรื่องเงินกองทุนสะสมให้กับบริษัทต่าง ๆ (Provident Fund) บริษัทเงินทุนที่มีขนาดใหญ่จะให้บริการจัดการเรื่องเงินกองทุนสะสมให้แก่บริษัทที่มีพนักงานจำนวนมาก ๆ ซึ่งบริษัทมีนโยบายที่จะหักเงินกองทุนสะสม โดยบริษัทเหล่านั้นจะนำเงินกองทุนสะสมของพนักงานมาให้บริษัทเงินทุนหรือเพื่อนำไปลงทุน และบริษัทเงินทุนอาจนำเงินเหล่านั้นไปลงทุนซื้อหลักทรัพย์หรือลงทุนโดยวิธีต่าง ๆ พร้อมทั้ง

จัดการเรื่องรายได้ที่ได้จากการลงทุนเหล่านี้ให้ควยและจัดทำรายละเอียดการลงทุน
ผลได้จากการลงทุนต่าง ๆ พร้อมทั้งจัดทำรายการเสียภาษีจากเงินลงทุนให้แก่ลูกค้า
บางแห่งอาจมีการทำรายละเอียดบัญชีเงินทุนสะสมให้แก่พนักงาน (ซึ่งเป็นงานที่จุกจิก
มากซึ่งต้องอาศัยคอมพิวเตอร์) ในการนี้บริษัทเงินทุนจะได้รับค่าธรรมเนียมเป็นผล
ตอบแทน และบริษัทเงินทุนยังได้รับประโยชน์จากการได้รับเงินทุนจากบริษัทในระยะ
ยาวและเป็นจำนวนที่แน่นอน และยังช่วยในการจัดจำหน่ายหลักทรัพย์ของบริษัทเงิน
ทุนอีกด้วย

(ง) การให้บริการแนะนำการลงทุนและบริการค้ำวิจยต่าง ๆ
ตลอดจนบริการการจัดหาข่าวสารให้บริษัทเงินทุนบางแห่งจะมีการบริการทางค้ำ
วิจยศึกษาทั้งทางค้ำตลาด และอุตสาหกรรม สำหรับบริษัทลูกค้าที่มีจุดประสงค์จะ
เปิดกิจการใหม่ ๆ หรือขยายกิจการของตนแต่ไม่มีแผนกวิจยของตนที่จะทำงานค้ำ
นี้โดยเฉพาะ ในการนี้บริษัทเงินทุนจะได้รับค่าธรรมเนียมสำหรับการศึกษา ซึ่ง
จะมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อม และเวลาที่ใช่

(จ) การบริการจัดทำรายงานให้แก่บริษัทต่าง ๆ เช่น รายงาน
เครดิต รายงานประจำปีต่าง ๆ เป็นต้น

อนึ่งดังที่กล่าวแล้วว่า บริษัทเงินทุนในประเทศไทยจะมีขนาดใหญ่เล็กแตกต่างกัน
กันมากดังจะเห็นได้จากจำนวนสินทรัพย์ของบริษัทเงินทุนต่าง ๆ ซึ่งมีตั้งแต่ 5-752 ล้านบาท
และแตกต่างกันในด้านลักษณะความเป็นเจ้าของ ซึ่งมีทั้งที่เป็นบริษัทเงินทุนที่ไม่มี
สัญชาติไทยซึ่งถือหุ้นโดยชาวต่างชาติเกินกว่า 50% ของจำนวนหุ้น หรือจำนวนเงินทุน
ของกิจการ และบริษัทเงินทุนที่มีสัญชาติไทยอันเป็นบริษัทเงินทุนที่มีคนไทยถือหุ้นทั้งหมด
หรือถือหุ้นร่วมกับชาวต่างชาติ นอกจากนั้นยังแตกต่างกันในวัตถุประสงค์และนโยบาย
ในการดำเนินงานของบริษัทเงินทุนแต่ละแห่ง ฉะนั้นจึงมีผลให้ลักษณะการดำเนินงาน
ของบริษัทเงินทุนต่าง ๆ มีลักษณะที่แตกต่างกัน ทั้งในด้านการดำเนินงานเพื่อให้ได้มา
ซึ่งเงินทุนและการดำเนินงานเพื่อใช้ไปซึ่งเงินทุนของกิจการแต่ละแห่ง โดยเฉพาะ
อย่างยิ่งในด้านการดำเนินงานในด้านการใช้เงินทุนนั้น บริษัทเงินทุนแต่ละแห่งจะมี

ลักษณะแตกต่างกันมาก อาทิเช่น บริษัทเงินทุนขนาดใหญ่ที่เป็นบริษัทเงินทุนของชาวไทยอาจดำเนินงานในขอบเขตที่ค่อนข้างกว้าง มีการประกอบธุรกิจหลายประเภทและมีวิธีการดำเนินงานหลายวิธี เช่น บางแห่งอาจมีการประกอบธุรกิจเงินทุนทั้งทางค่านกจักรเงินทุนเพื่อการพาณิชย์ กิจกรรมเงินทุนเพื่อการอุตสาหกรรม กิจกรรมเงินทุนเพื่อการจำหน่ายและบริโภคและกิจการเงินทุนเพื่อการเกษตรตลอดจนธุรกิจหลักทรัพย์ด้วย ส่วนวิธีการดำเนินงานในการประกอบกิจการเหล่านี้อาจมีทั้งการใหญ่แก่ธุรกิจต่าง ๆ ในวงเงินครั้งละมาก ๆ ด้วยวิธีการใหญ่แบบต่าง ๆ เช่น การใหญ่ยืมธรรมดา (Loan) การใหญ่ยืมแบบผ่อนชำระ (Installment Loan) การใหญ่ยืมแก่ธุรกิจเพื่อนำไปลงทุนในโครงการต่าง ๆ โดยบริษัทเหล่านี้จะมีผู้เชี่ยวชาญในการวิเคราะห์โครงการต่าง ๆ และรับวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับโครงการนั้น ๆ ด้วย การให้เงินกู้เพื่อการเช่าซื้อสินค้าประเภทถาวรไม่ว่าจะเป็นเครื่องจักร รถแทรกเตอร์ แท่นพิมพ์ เครื่องอุปกรณ์ต่าง ๆ ตลอดจนสินค้าบริโภคประเภทรถยนต์ และเครื่องใช้ภายในบ้านอื่น ๆ และบ้านที่อยู่อาศัย การรับซื้อบัญชีลูกหนี้ การรับซื้อเช็ค เป็นต้น ในขณะที่บริษัทเงินทุนขนาดเล็กบางแห่งจะมีการใหญ่เพื่อการเช่าซื้อสินค้าอุปโภคบริโภคประเภทถาวร เช่น รถยนต์ หรือเครื่องตกแต่ง หรือการใหญ่เงินส่วนบุคคลเป็นจำนวนเงินที่ไม่มากนักเท่านั้น บางแห่งอาจมีการใหญ่เพื่อการเช่าซื้อบ้านเพียงอย่างเดียว ตลอดจนบางแห่งจะมีการใหญ่ด้วยวิธีการรับซื้อเช็คแต่เพียงอย่างเดียวเท่านั้น เป็นต้น แต่โดยทั่วไปแล้ว บริษัทเงินทุนส่วนใหญ่จะมีความชำนาญในการประกอบธุรกิจเฉพาะบางประเภทเท่านั้น แต่ที่ประกอบธุรกิจหลาย ๆ ประเภททั้งนี้เนื่องจากกฎหมายอนุญาตและเพื่อเป็นการขยายขอบเขตการดำเนินงานของตนให้กว้างออกไป

2. การลงทุนในหลักทรัพย์ของรัฐบาล เช่น พันธบัตรรัฐบาล หน้าที่มีรัฐบาลค้ำประกันเงินกู้ เป็นต้น เนื่องจากผลตอบแทนจากการลงทุนในหลักทรัพย์ประเภทนี้โดยปกติมักจะต่ำกว่าผลตอบแทนที่ได้จากการลงทุนในการใหญ่ยืม ฉะนั้นบริษัทเงินทุนโดยส่วนใหญ่จะไม่นิยมการลงทุนในแหล่งลงทุนนี้เท่าใดนัก จนกระทั่งได้มีการประกาศของธนาคารแห่งประเทศไทยในการอนุญาตจัดตั้งสาขาของบริษัทเงินทุนว่า จะต้องมีการมีพันธบัตรรัฐบาลวางค้ำประกันไว้ที่ธนาคารแห่งประเทศไทยสาขาละ 1,000,000.00บาท

และมีข้อกำหนดของธนาคารแห่งประเทศไทยอีกฉบับหนึ่งเกี่ยวกับการดำรงสินทรัพย์สภาพคล่องของบริษัท เงินทุนก็ได้กำหนดให้หลักทรัพย์รัฐบาลไทยซึ่งปราศจากภาระผูกพันอันใดแก่ตัวเงินคลังและพันธบัตรรัฐบาลเป็นสินทรัพย์สภาพคล่องประเภทหนึ่ง นอกเหนือไปจากรายการเงินสด เงินฝากสุทธิและเงินในบัญชีมื่อเรียกสุทธิ ที่บริษัทเงินทุนฝากไว้กับธนาคารหรือให้ธนาคารกู้ยืม และหุ้นกู้พันธบัตรซึ่งปราศจากภาระผูกพันที่กระทรวงการคลังค้ำประกันเงินต้นและดอกเบี้ย บริษัทเงินทุนจะสามารถนำมาคำนวณในการหาอัตราส่วนสินทรัพย์สภาพคล่องต่อเงินที่ไต่จากการกู้ยืมจากบุคคลธรรมดาตามประกาศของธนาคารแห่งประเทศไทยในเรื่องการดำรงสินทรัพย์สภาพคล่อง ซึ่งจะเห็นได้ว่าการดำรงสินทรัพย์สภาพคล่องไว้ในรูปหลักทรัพย์ของรัฐบาลให้อัตราผลตอบแทนที่สูงกว่าการดำรงสินทรัพย์ในรูปเงินสดซึ่งกิจการจะไม่ได้รับผลตอบแทนอะไรเลย หรือดำรงไว้ในรูปเงินฝากธนาคารซึ่งก็จะได้รับอัตราผลตอบแทนเพียง 8% ต่อปี เท่านั้น ซึ่งจะต่ำกว่าอัตราดอกเบี้ยหรือผลตอบแทนที่ได้รับจากพันธบัตรรัฐบาลซึ่งจะได้ 9-10% ต่อปี นอกจากนี้ยังสามารถใช้เป็นหลักทรัพย์ค้ำประกันการขออนุญาตเปิดสาขาตั้งกล่าวข้างต้นได้อีกด้วย ฉะนั้นในระยะหลังบริษัทเงินทุนส่วนใหญ่จะนิยมการลงทุนในแหล่งลงทุนนี้มากขึ้น แต่อย่างไรก็ตาม ก็ยังลงทุนในจำนวนเงินทุนที่น้อยมากเมื่อเทียบการลงทุนในแหล่งลงทุนอื่น ๆ ดังจะเห็นได้จากข้อมูลที่ได้จากการสำรวจ ปรากฏว่าบริษัทเงินทุนที่มีสัญชาติไทยจะนำเงินทุนของกิจการมาลงทุนในการซื้อหลักทรัพย์รัฐบาลโดยเฉลี่ยประมาณ 3.3% ของเงินทุนทั้งหมดของกิจการ ส่วนบริษัทเงินทุนที่ไม่มีสัญชาติไทยจะลงทุนในแหล่งนี้โดยเฉลี่ยประมาณ 1% ของเงินทุนของกิจการ

3. การลงทุนในหลักทรัพย์ของเอกชน อาจทำในรูปของการซื้อหุ้นสามัญหุ้นกู้ ของบริษัทจำกัด ต่าง ๆ แต่เดิมนั้นบริษัทเงินทุนหลายแห่งนิยมการลงทุนโดยการเป็นผู้ถือหุ้นใหญ่ของบริษัทเงินทุนอื่น ๆ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะมีจุดประสงค์ในการจะขยายกิจการและยังเพื่อประโยชน์ในการประหยัดทางด้านภาษีเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลอีกด้วย แต่หลังจากที่ได้มีประกาศกระทรวงการคลังเกี่ยวกับเงื่อนไขในการดำเนินงานของบริษัทเงินทุนโดยมีข้อกำหนดบริษัทเงินทุนมีหุ้นในบริษัทจำกัดใดเป็นจำนวนเกินร้อยละสิบของจำนวนหุ้นทั้งหมดของบริษัทจำกัดนั้น เว้นแต่จะได้รับความเห็นชอบจากธนาคารแห่งประเทศไทย

และในการให้ความเห็นชอบนั้นธนาคารแห่งประเทศไทยจะกำหนดเงื่อนไขตามที่เห็นสมควรก็ได้ จากขอรหัสดังกล่าวมีผลให้บริษัทเงินทุนต้องลดการลงทุนในหลักทรัพย์ เอกชนในรูปนี้ลง แต่ก็อาจไปลงทุนในรูปอาร์ชช้อนของบริษัทรื่น ๆ แทน อย่างไรก็ตามก็ตามการถือหุ้นในแหล่งทุนนี้ก็เพียงส่วนน้อยเมื่อเทียบกับการถือหุ้นทั้งหมดของกิจการ ดังจะเห็นได้จากผลของการสำรวจข้อมูลจากบริษัทเงินทุน ปรากฏว่าบริษัทเงินทุนที่มีสัญชาติไทยจะถือหุ้นในแหล่งนี้เป็นจำนวน 1.7% ส่วนบริษัทเงินทุนที่ไม่มีสัญชาติไทยจะถือหุ้นของทุนในแหล่งนี้เป็นจำนวน 0.5% ของเงินทุนทั้งหมดของกิจการเท่านั้น และอาจจะกล่าวได้ว่า บริษัทเงินทุนทั้งหมดถือหุ้นของทุนในแหล่งเงินทุนนี้เป็นจำนวน 1.1% (ดูตารางที่ 1 ประกอบ)

4. การลงทุนในสินทรัพย์อื่น ๆ บริษัทเงินทุนบางแห่งยังมีการลงทุนในสินทรัพย์ที่มีไว้อย่าง เช่น ที่ดิน เครื่องจักร รถยนต์ เป็นต้น ซึ่งกิจการได้มาจากการบังคับจำหน่าย และมีความประสงค์จะนำไปจำหน่าย รวมทั้งสินทรัพย์ประจำที่ใช้ในการดำเนินงานด้วย แต่อย่างไรก็ตามการลงทุนในสินทรัพย์เหล่านี้มีเป็นจำนวนน้อยเมื่อเปรียบเทียบกับการใช้เงินทุนทั้งหมดของกิจการ ดังข้อมูลที่ได้จากการสำรวจ (ตามตารางที่ 1) ปรากฏว่าการลงทุนในสินทรัพย์เหล่านี้ของบริษัทเงินทุนที่มีสัญชาติไทย จะมีเป็นจำนวน 1% บริษัทเงินทุนที่ไม่มีสัญชาติไทยจะมีการลงทุนในสินทรัพย์เหล่านี้เป็นจำนวน 2.5% และอาจจะกล่าวได้ว่าบริษัทเงินทุนทั้งหมดถือหุ้นของทุนในแหล่งสินทรัพย์เหล่านี้เป็นจำนวน 1.75%

อย่างไรก็ตามสำหรับบริษัทเงินทุนที่ประกอบกิจการเงินทุนเพื่อการจำหน่ายและบริโภค หรือประกอบกิจการเงินทุนเพื่อการเคหะ อาจมีการลงทุนในสินทรัพย์ที่มีไว้อย่างในจำนวนที่สูงกว่าที่ได้อธิบายไว้ข้างต้น

---

6 ประกาศกระทรวงการคลังเรื่อง "กำหนดเงื่อนไขในการอนุญาตให้ประกอบกิจการที่ต้องขออนุญาตขอ 6 (4)" ฉบับลงวันที่ 19 กันยายน 2515 ออกตามความในข้อ 5(7) แห่งประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 58

บทบาทของบริษัทเงินทุนในประเทศไทยปัจจุบัน

เนื่องจากลักษณะการดำเนินงานของบริษัทเงินทุนในประเทศไทยปัจจุบัน ส่วนใหญ่จะดำเนินงานควบคู่กันไประหว่างธุรกิจเงินทุนและธุรกิจหลักทรัพย์ ดังนั้นบริษัทเงินทุนจึงมีบทบาทสำคัญทั้งในดานตลาดเงินและตลาดทุนของประเทศ คงจะไดกล่าวเป็นข้อ ๆ ต่อไปนี้

1. บทบาทในการระดมเงินทุนจากประชาชน กล่าวคือ บริษัทเงินทุนจะทำหน้าที่เป็นตัวกลางในการระดมเงินทุนที่เก็บไว้อย่างใด ๆ หรือเงินออมของประชาชนที่มีอยู่อย่างกระจัดกระจายโดยทั่วไปมาไว้ในที่เดียวกัน ด้วยวิธีการออกตราสารจำหน่ายแก่ประชาชน ซึ่งมีทั้งระยะสั้นและระยะปานกลาง อันนับว่าเป็นแหล่งระดมเงินทุนที่สำคัญรองลงมาจากธนาคารพาณิชย์ ดังจะเห็นได้จากจำนวนเงินทุนหรือเงินออมที่บริษัทเงินทุนระดมได้จากประชาชนทั่วไป ตั้งแต่เริ่มแรกจนถึงปัจจุบัน กล่าวคือ ตั้งแต่ปีพ.ศ. 2512 อันเป็นระยะเริ่มแรกที่มีการจัดตั้งบริษัทเงินทุน ซึ่งในขณะนั้นมีบริษัทเงินทุนอยู่ประมาณ 34 แห่ง ได้ทำการระดมเงินทุนโดยวิธีการจากประชาชนเป็นจำนวนเงินทั้งสิ้นประมาณ 454.4 ล้านบาท - เมื่อสิ้นปี 2512 และเมื่อสิ้นปี 2516 จำนวนบริษัทเงินทุนได้เพิ่มขึ้นอย่างมากมายถึงกว่า 100 แห่ง แต่เฉพาะบริษัทเงินทุนที่ได้รับอนุญาตจำนวน 54 แห่ง ก็ยังสามารถระดมเงินทุนจากประชาชนได้ถึง 7,499.2 ล้านบาท และเมื่อวันที่ 4 เมษายน 2517 จำนวนบริษัทเงินทุนที่ได้รับอนุญาตได้เพิ่มเป็น 60 แห่ง ก็สามารถทำการระดมเงินทุนจากประชาชนได้ถึง 9,459.4 ล้านบาท ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนเงินฝากทุกประเภทของธนาคารพาณิชย์ทุกแห่ง ณ.วันเดียวกันนี้ จะเป็นประมาณ 1/6 ของจำนวนเงินฝากทั้งหมด หรือจำนวนเงินทุนที่ธนาคารพาณิชย์ระดมจากประชาชน⁷ จะเห็นได้ว่านับวันบริษัทเงินทุนก็จะมีบทบาทในการระดมเงินทุนจากประชาชนเพิ่มขึ้นทุกที และการระดมเงินทุนนี้ ก็เป็นประโยชน์ในแง่ที่ว่า เป็นการนำเงินออมหรือเงินทุนที่เก็บไว้อย่างใด ๆ ในมือของประชาชนทั่วไป มารวมกันไว้ในที่ที่ตองการใช้เงินทุนนั้น ซึ่งจะเป็นประโยชน์

⁷ "Finance Companies: The new financial force." Investor June,

ในแง่ที่ว่า จะต้องมีจำนวนเงินทุนที่มากพอสำหรับนำไปใช้ในการลงทุนของเอกชนในประเทศ ฉะนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่าบริษัทเงินทุนมีบทบาทในการระดมเงินทุน และเงินออมที่มีอยู่อย่าง กระจุกกระจายมารวมกันเป็นจำนวนมาก ๆ เพื่อให้บุคคล ชุมกิจ ตลอดจนกิจการต่าง ๆ นำไปลงทุนในกิจการของตน

2. บริษัทเงินทุนมีบทบาทในการเป็นแหล่งกระจายเงินทุน โดยทำหน้าที่ใหญ่ให้แก่ เอกชน ชุมกิจ และรัฐบาล ด้วยเหตุที่บริษัทเงินทุนเป็นแหล่งระดมเงินทุนทั้งระยะสั้น ระยะ ปานกลาง และระยะยาว ให้แก่ธุรกิจ ซึ่งปกติในการดำเนินธุรกิจเมื่อต้องการเงินทุนจาก เจ้าหนี้ย่อมจะไปกู้เงินจากธนาคารพาณิชย์ แต่การใหญ่ยืมของธนาคารพาณิชย์มักจะเป็น เงินทุนในระยะสั้น คือ จะให้กู้ในระยะ 3 , 6 เดือน หรือ 1 ปี เป็นต้น ซึ่งเงินทุน ระยะสั้นนี้เหมาะสำหรับการลงทุนในสินทรัพย์ประเภทหมุนเวียน ได้แก่ เงินสด ลูกหนี้ และสินค้าคงคลังเท่านั้น อย่างไรก็ตาม การกู้เงินจากธนาคารพาณิชย์นั้นค่อนข้างลำบาก ทั้งนี้เนื่องจากธนาคารได้กำหนดเงื่อนไขที่ต่องปฏิบัติในการกู้ไว้มากมาย คือ ในการกู้ นั้น จะต้องมีหลักทรัพย์ค้ำประกัน นอกจากนี้ในวงการค้าปัจจุบันยังนิยมการใช้เช็คชำระหนี้ กันเป็นจำนวนมาก การใช้เช็คดังกล่าวก็มีอยู่เป็นจำนวนมากไม่น้อยที่ชำระด้วยเช็คลงวันที่ ล่วงหน้า (Post dated check) ซึ่งผู้ที่ได้รับเช็คดังกล่าวก็นิยมนำไปขายลดเมื่อตนมี เงินสดไม่เพียงพอที่จะใช้หมุนเวียนในกิจการของตน แต่เนื่องจากธนาคารพาณิชย์ไม่ยอมรับซื้อเช็คประเภทนี้ไว้ ทั้งนี้เพราะว่าธนาคารแห่งประเทศไทยมีนโยบายที่จะลดจำนวน เช็คที่ไม่มีเงินในท้องตลาดให้ลดน้อยลง ฉะนั้นบุคคลเหล่านั้นจะนำเช็คมาขายลดให้แก่ บริษัทเงินทุน ซึ่งบริษัทเงินทุนส่วนใหญ่ก็ยอมรับซื้อลดเช็คประเภทนี้ไว้โดยคิดส่วนลดใน อัตราที่สูงกว่าการใหญ่ด้วยวิธีการอื่น ๆ เช่น อาจคิดถึง 12-24% ต่อปี

บทบาทดังกล่าวข้างต้นทำให้ธุรกิจต่าง ๆ ใ้เงินทุนไปใช้หมุนเวียนในกิจการ ของตน อันเป็นการช่วยให้ธุรกิจไม่ว่าจะเป็นธุรกิจการค้า การอุตสาหกรรม และแม้กระทั่ง เกษตรกรรมสามารถดำเนินธุรกิจของตนไปได้โดยไม่หยุดชะงัก ซึ่งช่วยให้เศรษฐกิจของ ประเทศมีความเจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้น

3. ทำหน้าที่ในการลงทุน อันเป็นบทบาทที่สำคัญอีกอย่างหนึ่ง เนื่องจากระบบ เศรษฐกิจปัจจุบัน ผู้มีเงินออมไม่จำเป็นต้องเป็นบุคคลคนเดียวกับผู้ใช้เงินทุน เพราะโดยปกติ

เงินทุนที่มีอยู่ในมือของผู้ออมนั้นมีเป็นจำนวนน้อยจนผู้ออมไม่สามารถที่จะนำเงินทุนนั้นไปใช้ในกิจการของตน บริษัทเงินทุนจึงทำหน้าที่ในการ เป็นสื่อสัมพันธ์ระหว่างผู้ออมกับผู้ ใช้เงินทุน โดยการระดมเงินออมจากผู้ออมและนำเงินนั้นไปลงทุน ซึ่งการลงทุนก็อาจจะ เป็นการลงทุนในหุ้น หนุม และตราสารพาณิชย์ของวิสาหกิจต่าง ๆ เพราะบริษัทเงินทุน มีความรู้ความชำนาญเกี่ยวกับการลงทุนโดยจะเลือกลงทุนในธุรกิจที่ให้ความปลอดภัยและ ใครายได้ดีเท่านั้น โดยปกติเมื่อธุรกิจต่าง ๆ ที่ต้องการกู้ยืมเงินจากประชาชน ก็อาจ ใช้วิธีการออกตราสารพาณิชย์จำหน่าย ธุรกิจเหล่านั้นส่วนใหญ่จะเป็น บริษัทเงินทุน และ บริษัทอุตสาหกรรมใหญ่ ๆ ที่มีฐานะการเงินดีเป็นที่เชื่อถือของประชาชน เป็นต้น ถึง กระนั้นก็ดี หากประชาชนไม่มีความรู้ความชำนาญในการลงทุน ก็อาจจะเลือกแหล่งลงทุน ที่ให้ผลตอบแทนที่น้อยกว่าที่บริษัทเงินทุนเลือกให้

4. บริษัทเงินทุนมีบทบาทสำคัญในการให้กู้ยืมเงินจากประชาชน เพื่อซื้อสินค้า อุปโภคบริโภคด้วยวิธีการให้เขาซื้อ นับเป็นการส่งเสริมระบบการค้าแบบผ่อนชำระให้ เป็นที่แพร่หลายในประเทศ ทำให้ประชาชนมีการใช้จ่ายในการอุปโภคบริโภคมากขึ้น

5. มีบทบาทในการให้กู้ยืมแก่ประชาชนเพื่อซื้อบ้านที่อยู่อาศัยของตนเอง โดยวิธี การให้เขาซื้อ อันเป็นการช่วยส่งเสริมสนับสนุนนโยบายเคหะสงเคราะห์ของรัฐบาล นอกจากนั้นยังเป็นการส่งเสริมสนับสนุนโครงการสำคัญต่าง ๆ เป็นต้นว่า โครงการ ณ ที่อยู่อาศัยซึ่งเป็นโครงการที่ก่อให้เกิดการว่างงานมากขึ้น ทั้งยังเป็นการส่งเสริม ธุรกิจก่อสร้างอีกด้วย

6. มีบทบาทสำคัญในการช่วยพัฒนาตลาดทุนในประเทศ กล่าวคือ บริษัทเงินทุน จำนวนมากได้ดำเนินธุรกิจเกี่ยวกับหลักทรัพย์โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การซื้อขายหุ้นที่ออก ใหม่ ๆ และทำหน้าที่ในการพัฒนาตลาดทุน ทำให้ตลาดหลักทรัพย์ในประเทศมีความเจริญ ก้าวหน้าและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยทำหน้าที่ต่าง ๆ ดังนี้คือ

6.1 ทำหน้าที่เป็นนายหน้าขายหลักทรัพย์ (Broker) คือ บริษัทเงินทุนจะ ทำหน้าที่เป็นคนกลางทำใ้ผู้ที่ต้องการขายหลักทรัพย์มาพบกับผู้ที่ต้องการซื้อหลักทรัพย์ หรือ กล่าวอีกนัยหนึ่ง เป็นการทำให้อุปสงค์และอุปทานในหลักทรัพย์มาพบกันนั่นเอง ทำให้ตลาด หลักทรัพย์คึกคักและมีการ เคลื่อนไหวของผู้ลงทุนค่านซื้อขายหลักทรัพย์ต่าง ๆ

6.2 ทำหน้าที่เป็นบุคลากรหลักทรัพย์สิน (Dealer) กล่าวคือ ในบางครั้งเมื่อบริษัทเงินทุนพิจารณาเห็นว่า การซื้อหุ้นบางอย่างไว้เพื่อขายต่อจะก่อให้เกิดกำไรอันเกิดจากราคาหุ้นที่สูงขึ้น ฉะนั้นถ้าคนมีหุ้นนั้นอยู่ในมือยอมทำให้สามารถขายได้ทันทีที่มีผู้สนใจซื้อที่จะเป็นผลให้กิจกรรมในตลาดหลักทรัพย์มีความคล่องตัวขึ้น

6.3 ทำหน้าที่เป็นนายหน้าประกันการขายหลักทรัพย์ (Underwriter) โดยทำหน้าที่ให้ความสะดวกในการระดมเงินทุนไม่ว่าจะเป็นหุ้นหรือหุ้นกู้แก่ธุรกิจ ขณะเดียวกันก็ทำหน้าที่เป็นผู้กระจายการลงทุนด้วย กล่าวคือ นำหุ้นที่ตนประกันออกขายแก่ประชาชนทั่วไป ซึ่งเป็นการช่วยให้การระดมทุนเกิดความคล่องตัวรวดเร็ว ทั้งยังเป็น การช่วยขยายขอบเขตของตลาดหุ้นให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

6.4 ทำหน้าที่เป็นผู้ให้คำแนะนำการลงทุน (Investment Adviser) คือ นอกจากจะทำหน้าที่ให้คำแนะนำและจัดหาข่าวสารการลงทุนให้แก่ผู้ต้องการลงทุนแล้ว ยังให้คำแนะนำในการขายหุ้น วิธีการออกหุ้นให้แก่ธุรกิจที่ต้องการออกหุ้นจำหน่ายแก่ประชาชน อันทำให้ตลาดหลักทรัพย์ในประเทศไทยมีความคึกคักเนื่องจากมีสินค้า คือ หลักทรัพย์ที่จะขายเพิ่มขึ้น

หมายเหตุ

การรวบรวมข้อมูลและขอเท็จจริงต่าง ๆ เกี่ยวกับบริษัทเงินทุน เป็นเรื่องที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำลังกระทำอยู่ ทั้งนี้โดยอาศัยรายงานต่าง ๆ จากบริษัทเงินทุนเป็นหลัก อย่างไรก็ตาม รายงานต่าง ๆ ดังกล่าว ธนาคารแห่งประเทศไทยจะได้มาติดต่อเมื่อการอนุญาตบริษัทเงินทุนเสร็จเรียบร้อยแล้ว ระยะเวลาหนึ่ง และการอนุญาตบริษัทเงินทุนในขณะนี้ก็เป็นเพียงส่วนหนึ่งเท่านั้น ฉะนั้นตัวเลขต่าง ๆ ที่ผู้เขียนได้รวบรวมมาไว้ข้างต้น จะเป็นขอเท็จจริงและข้อมูลเพียงส่วนหนึ่งเท่านั้น เทาที่จะรวบรวมได้จากรายงานต่าง ๆ ที่บริษัทเงินทุนที่ได้รับอนุญาตจะต้องรายงานให้ธนาคารแห่งประเทศไทยทราบ แต่อย่างไรก็ตาม ผู้เขียนก็คิดว่าข้อมูลเหล่านี้ก็อาจเป็นเครื่องช่วยชี้ใหญ่อันได้ทราบถึงบทบาทของบริษัทเงินทุนในประเทศไทยปัจจุบันได้บ้างไม่มากนัก